Romancer

med

Pianoforte-Accompagnement,

componerede

af

Ida Henriette d' Fonseca,

kongelig dansk Kammersangerinde.

FÖRSTE HEFTE

(otte Romancer og en trestemmig Sang):

Nr. 1. Den elskende Bondeknös.
2. Græd ei.
3. Vinterangst.
4. Aly og Gulhyndy.

Nr. 5. Einsamkeit.
6. Den angrende Skole-Pige.
7. Vals og Romance "Mi eja Jente".
8. Die spröde Schäferin.

Nr. 9. Maylied (trestemmig).

KIÖBENHAVN.
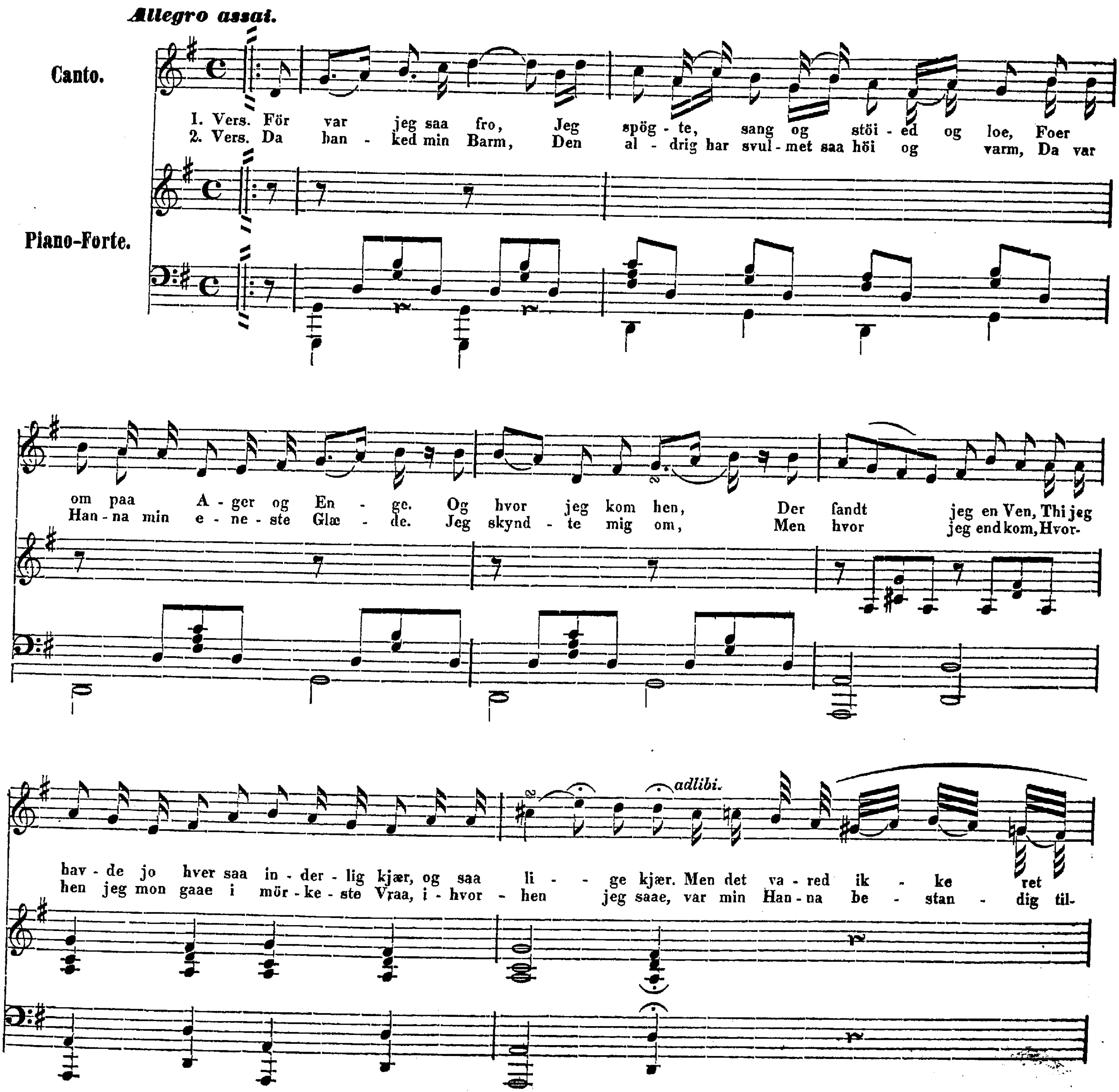
Trykt hos **J. D. Qvist**, Bog- og Nodetrykker.
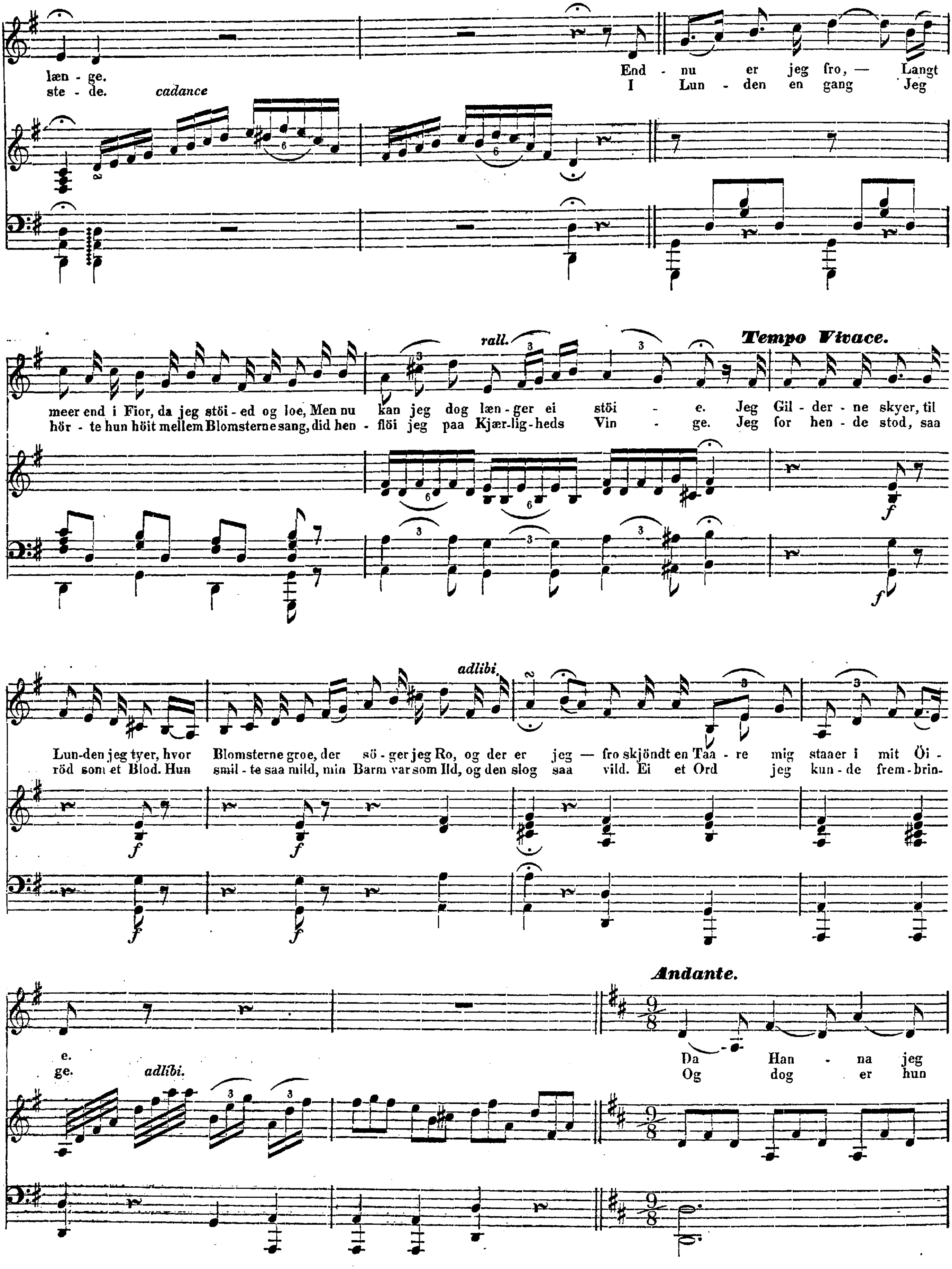
№ 1.
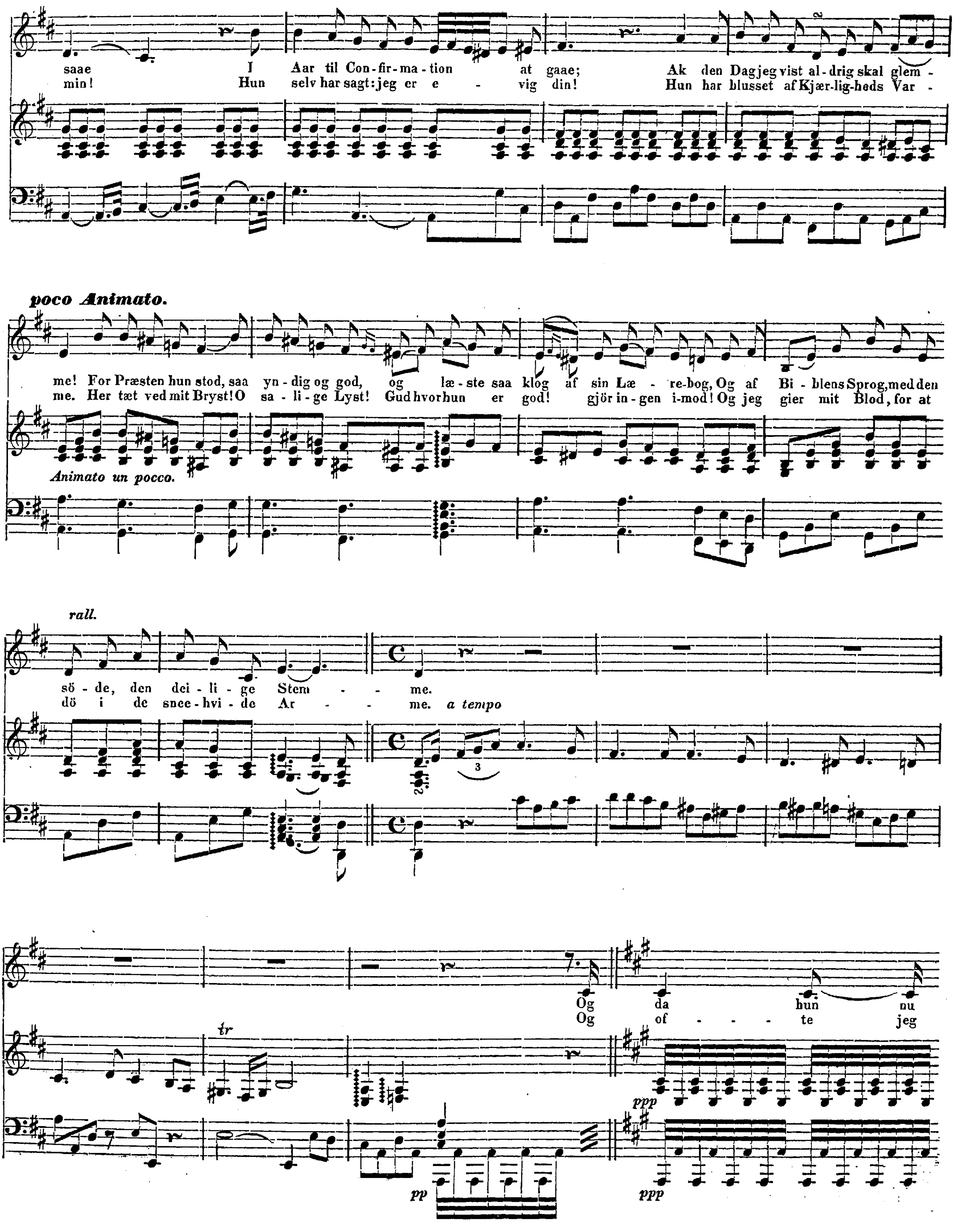
Den elskende Bondeknös,
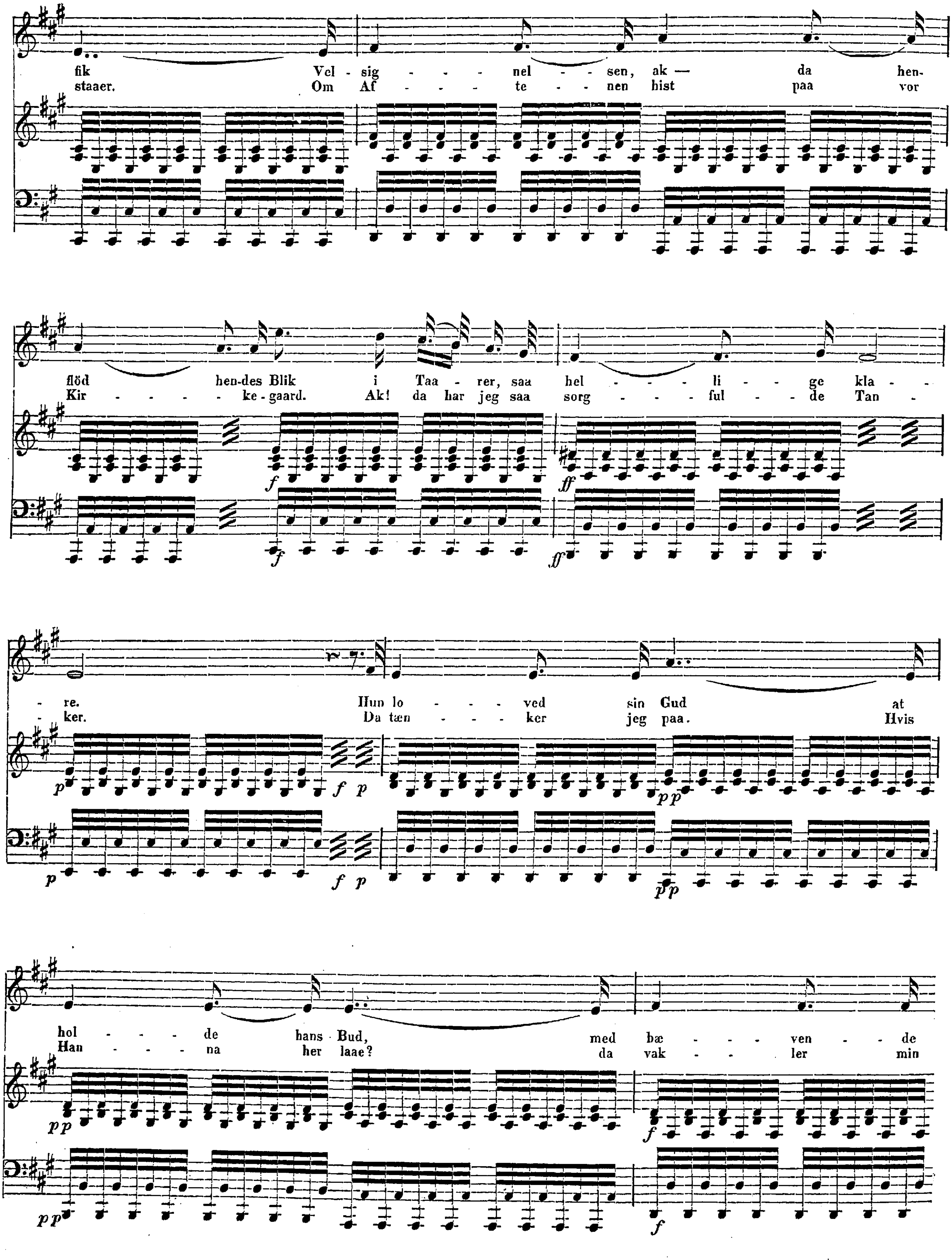
Digt af Oehlenschläger.

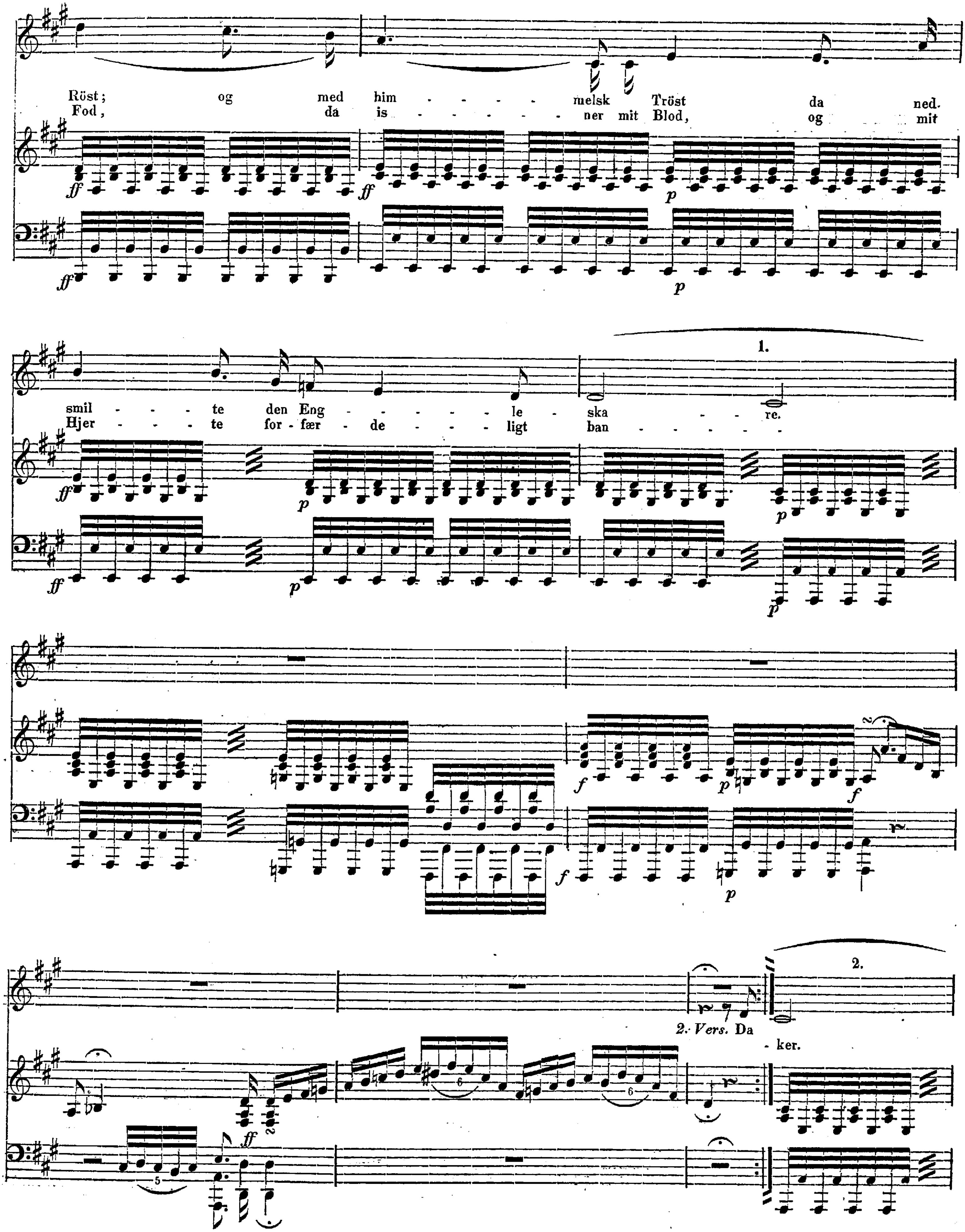
Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
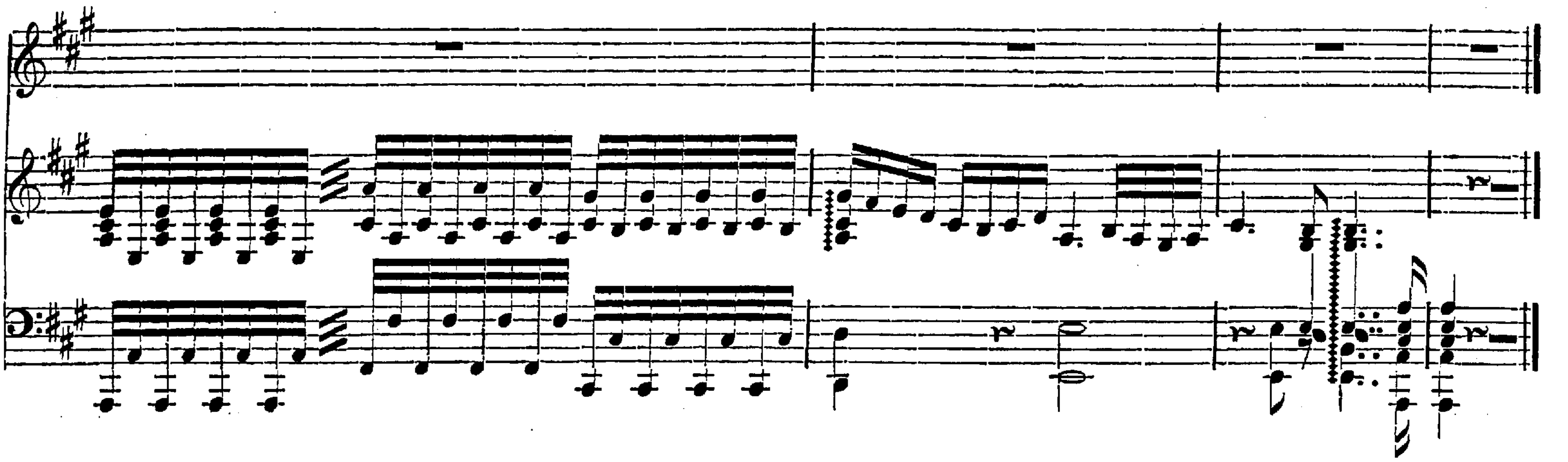

læn - ge.
ste - de. cadance
End - nu er jeg fro, — Langt
I Lun - den en gang Jeg
meer end i Fior, da jeg stöi - ed og loe, Men nu kan jeg dog læn - ger ei stöi - e. Jeg Gil - der - ne skyer, til
hör - te hun höit mellem Blomsterne sang, did hen - flöi jeg paa Kjær-lig-heds Vin - ge. Jeg for hen - de stod, saa
rall.
Tempo Vivace.
Lun-den jeg tyer, hvor Blomsterne groe, der sö - ger jeg Ro, og der er jeg — fro skjöndt en Taa - re mig staaer i mit Öi -
röd som et Blod. Hun smil - te saa mild, min Barm var som Ild, og den slog saa vild. Ei et Ord jeg kun - de frem - brin-
adlibi.
e.
ge. adlibi.
Andante.
Da Han - na jeg
Og dog er hun

saae I Aar til Con-fir-ma-tion at gaae; Ak den Dag jeg vist al-drig skal glem -
min! Hun selv har sagt: jeg er e - vig din! Hun har blusset af Kjær-lig-heds Var -
poco Animato.
me! For Præsten hun stod, saa yn-dig og god, og læ-ste saa klog af sin Læ - re-bog, Og af Bi-blens Sprog, med den
me. Her tæt ved mit Bryst! O sa-li-ge Lyst! Gud hvor hun er god! gjör in-gen i-mod! Og jeg gier mit Blod, for at
Animato un pocco.
rall.
sö-de, den dei-li-ge Stem - - - me.
dö i de snee-hvi-de Ar - - - me. a tempo
tr
Og da hun nu
Og of - - - - te jeg
pp
ppp
ppp

fik Vel - sig - - - - nel - - - sen, ak — da hen-
staaer. Om Af - - - - te - - - nen hist paa vor
flöd hen-des Blik i Taa - rer, saa hel - - - - li - - - ge kla - -
Kir - - - - ke-gaard. Ak! da har jeg saa sorg - - - - ful - - - de Tan -
- re. Hun lo - - - ved sin Gud at
- ker. Da tæn - - - ker jeg paa. Hvis
hol - - - - de hans Bud, med bæ - - - - ven - - de
Han - - - - na her laae? da vak - - ler min

Röst; og med him - - - - - melsk Tröst da ned.
Fod, da is - - - - - - - - ner mit Blod, og mit
smil - - - - te den Eng - - - - - - - le - ska - - - re.
Hjer - - - - te for - fær - de - - - - ligt ban - - - - - - -
1.
2. Vers. Da
2.
- ker.
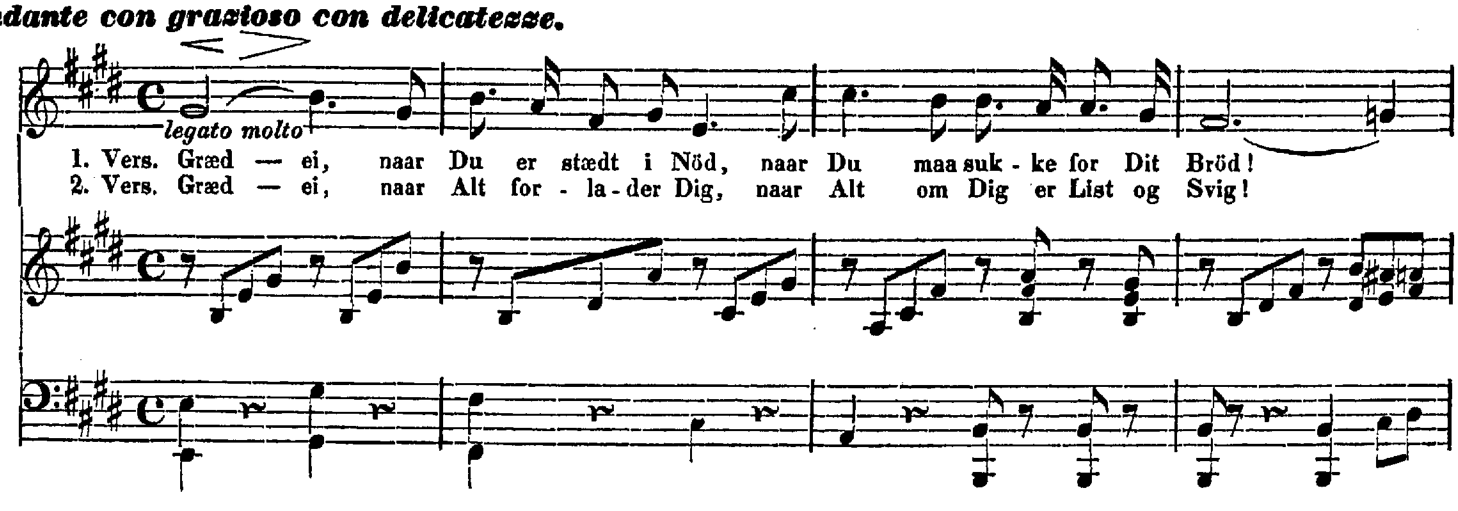

№ 2.

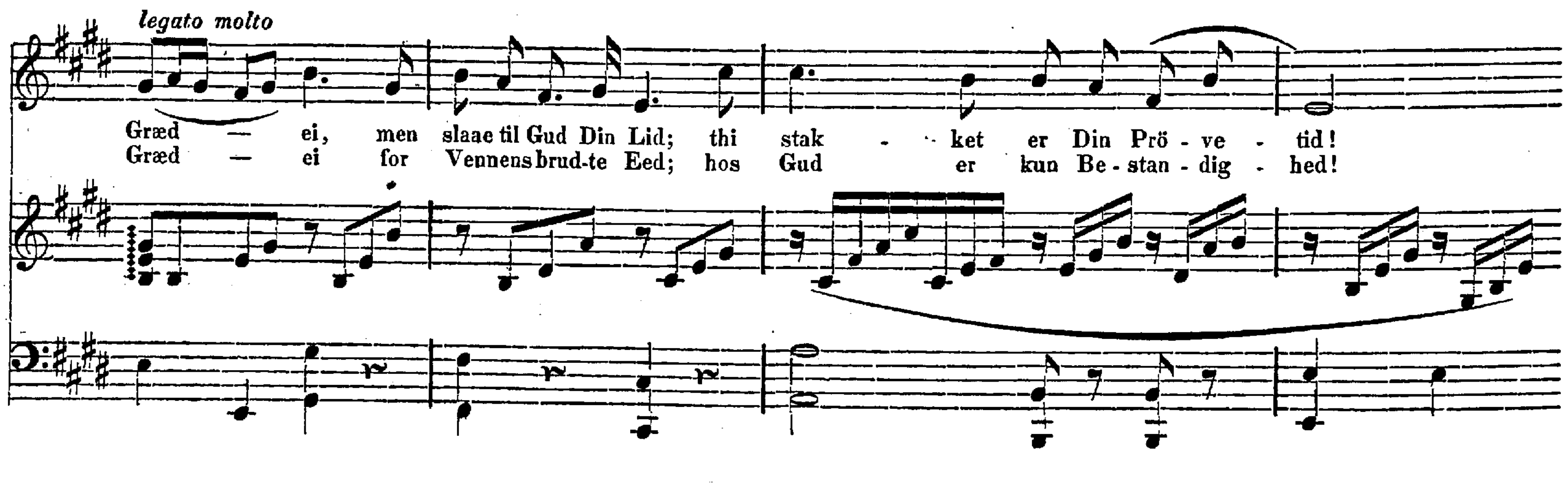
Græd ei!
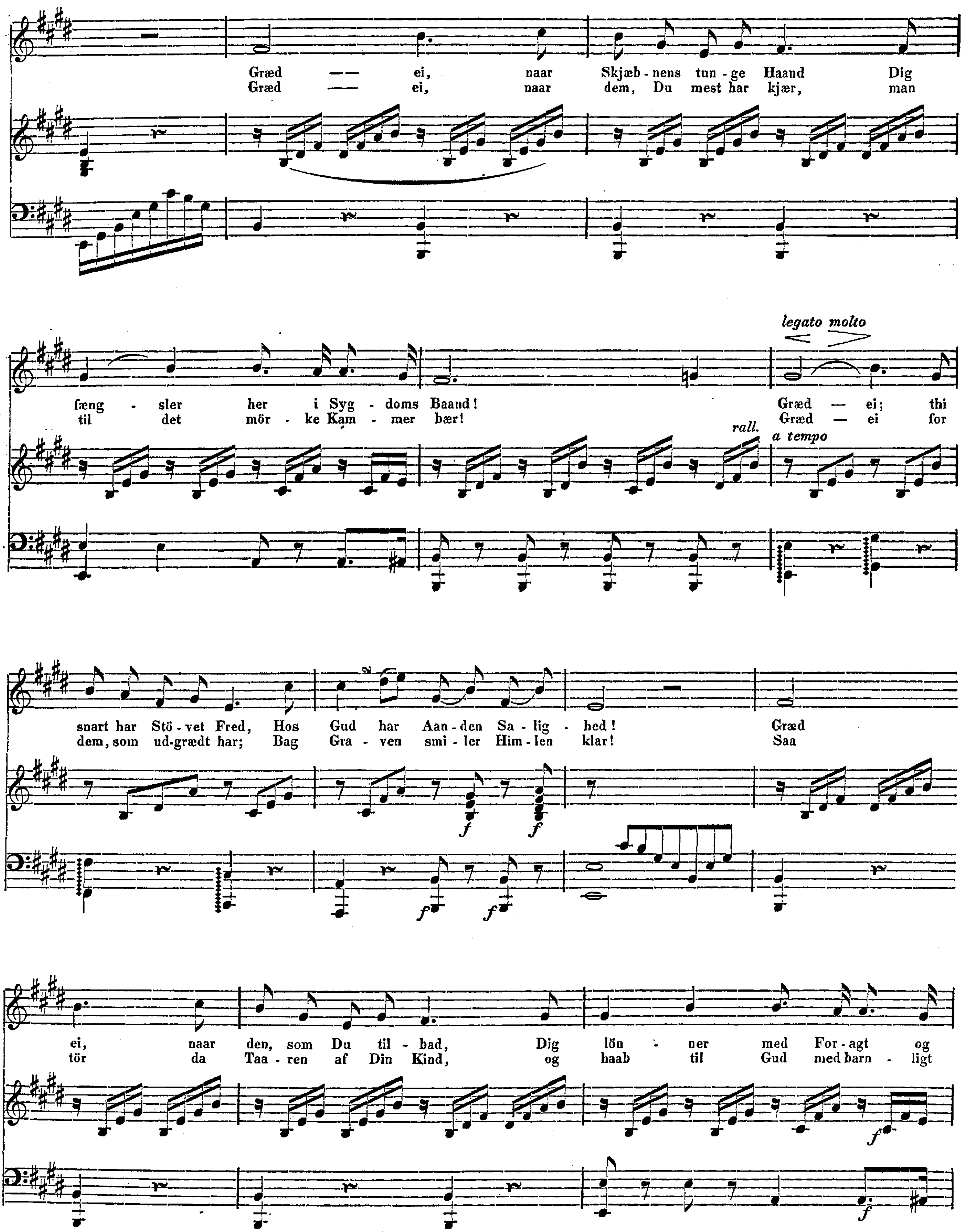
Digt af K. C.
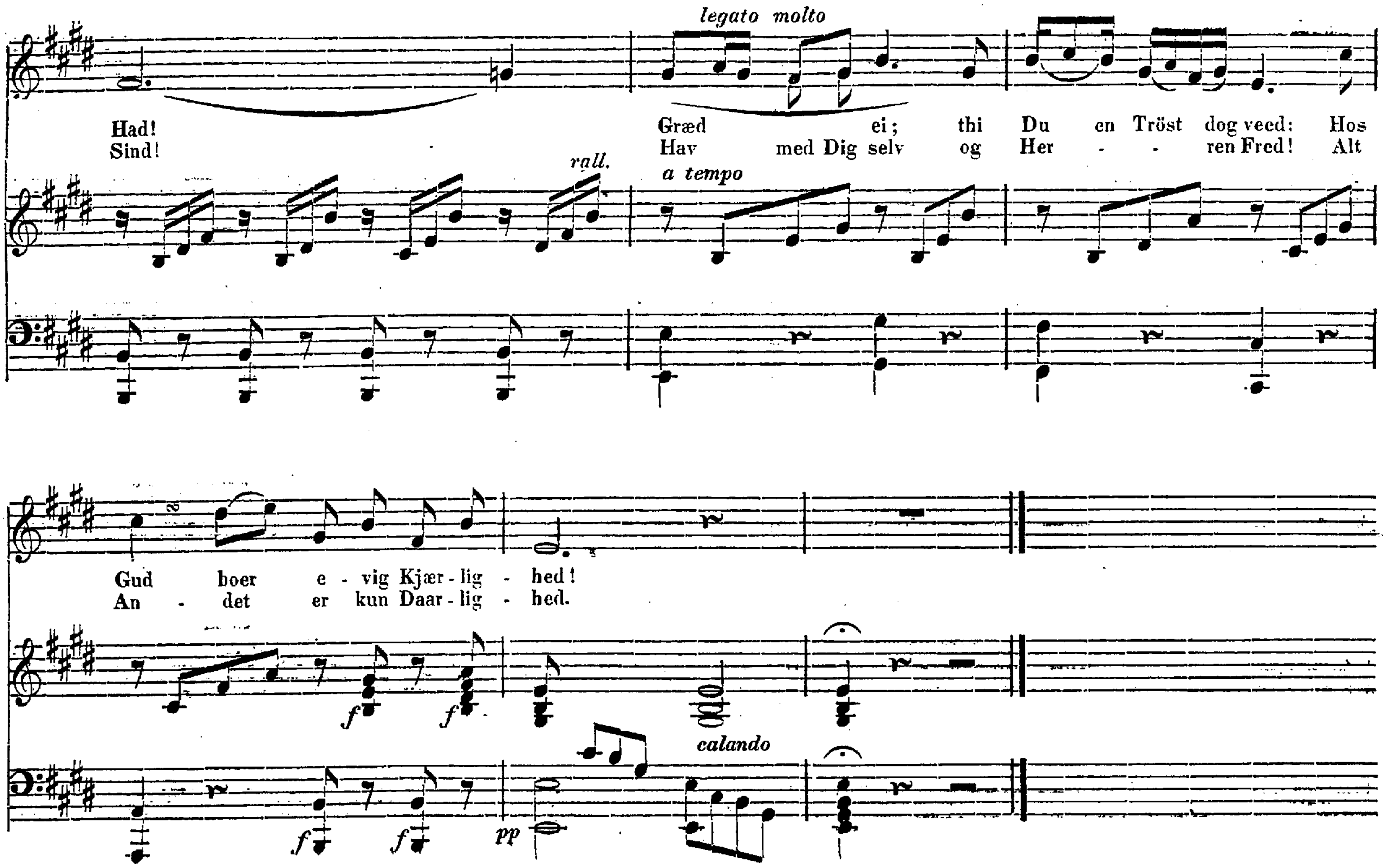
Sat i Musik af Ida d'Fonseca.

Andante con grazioso con delicatezze.

Græd — ei, naar Skjæb - nens tun - ge Haand Dig
Græd — ei, naar dem, Du mest har kjær, man
fæng - sler her i Syg - doms Baand!
til det mör - ke Kam - mer bær!
legato molto
rall.
a tempo
Græd — ei; thi
Græd — ei for
snart har Stö - vet Fred, Hos Gud har Aan - den Sa - lig - hed!
dem, som ud - grædt har; Bag Gra - ven smi - ler Him - len klar!
Græd
Saa
ei, naar den, som Du til - bad, Dig lön - ner med For - agt og
tör da Taa - ren af Din Kind, og haab til Gud med barn - ligt
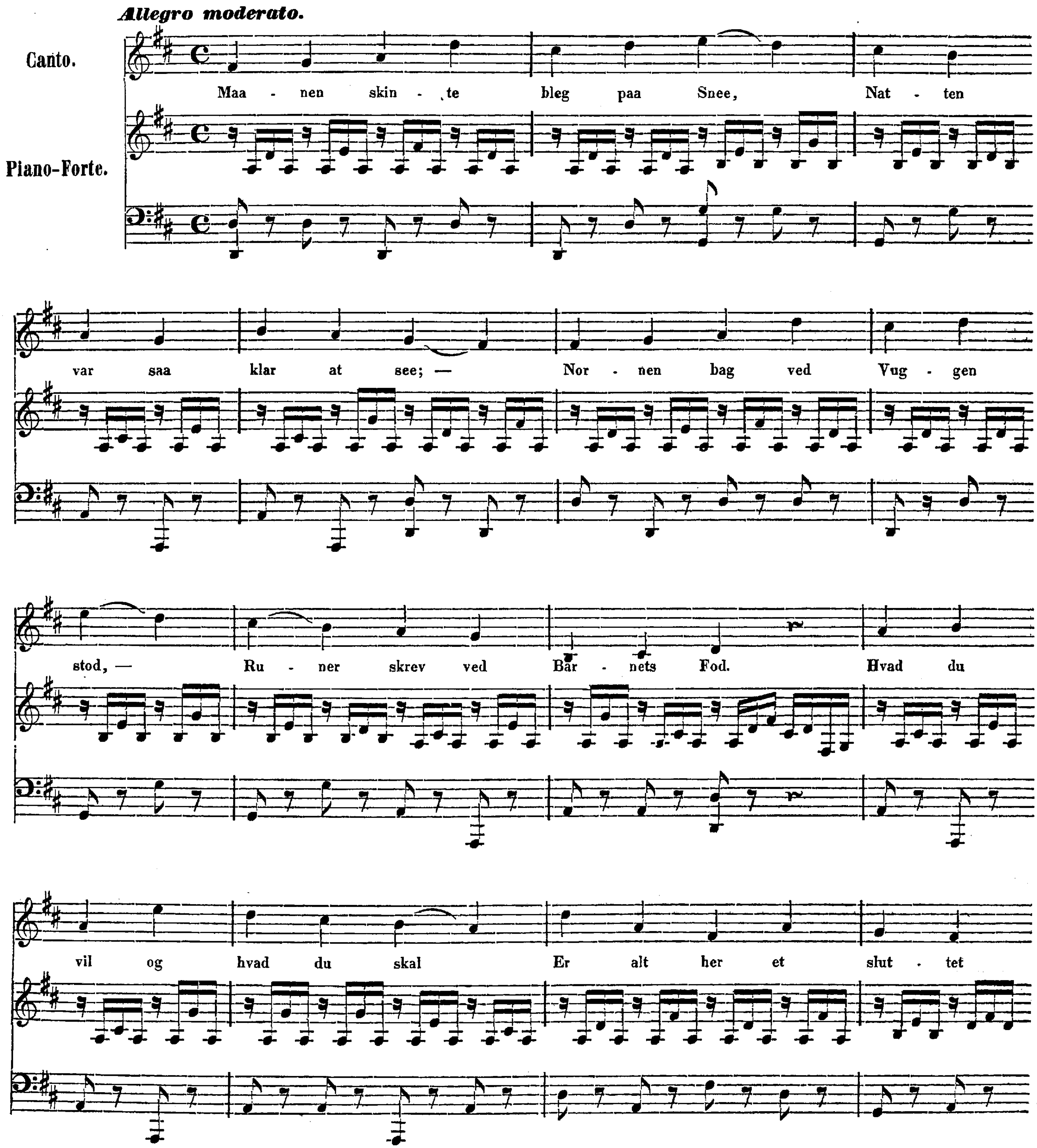

legato molto
Had! Græd ei; thi Du en Tröst dog veed: Hos
Sind! Hav med Dig selv og Her - - ren Fred! Alt
rall.
a tempo
Gud boer e - vig Kjær - lig - hed!
An - det er kun Daar - lig - hed.
f
f
f
f
pp
calando
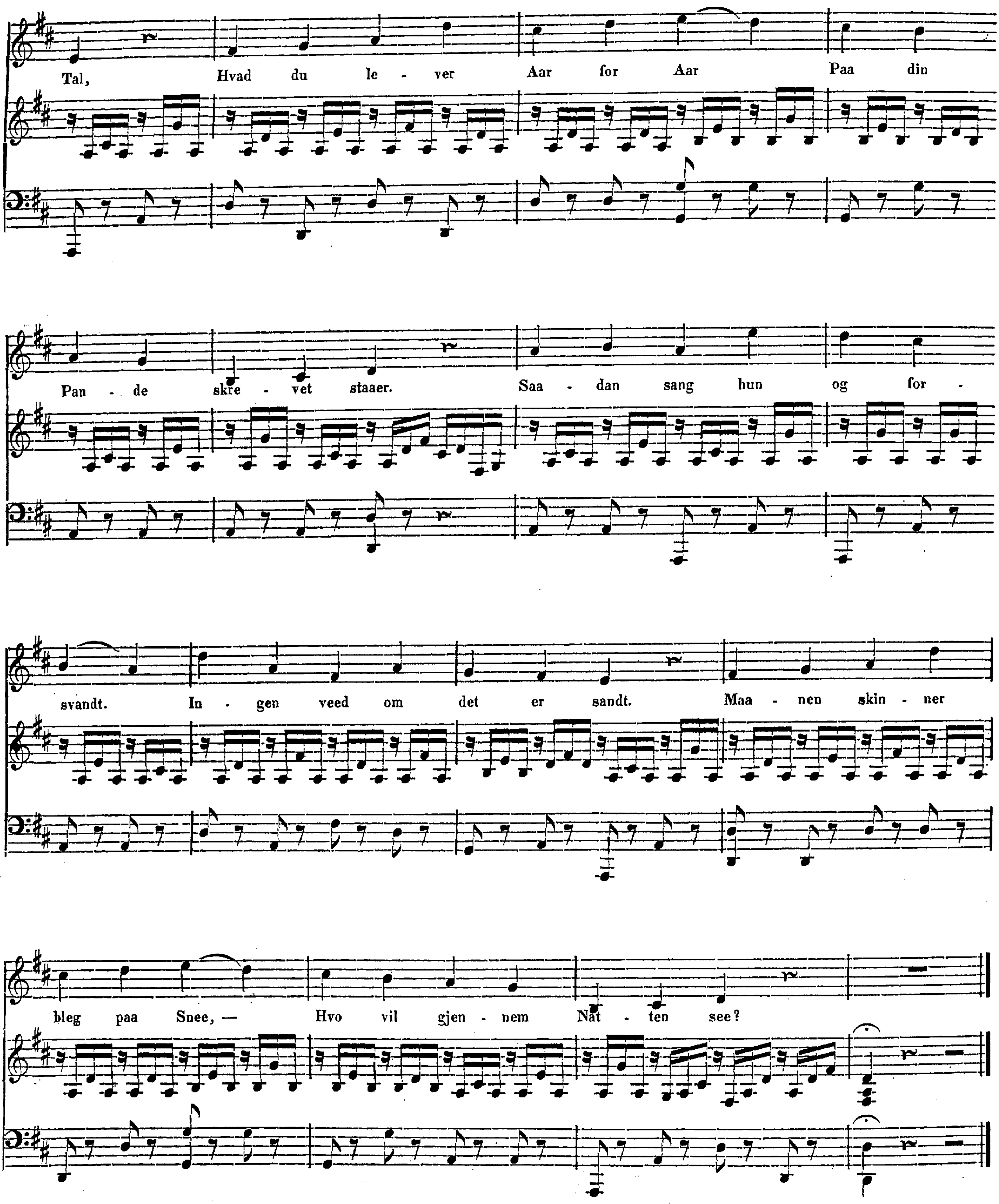
№ 3.

Vinterangst.

Digt af Oehlenschläger.

Sat i Musik af Ida d'Fonseca.

Tal, Hvad du le - ver Aar for Aar Paa din
Pan - de skre - vet staaer. Saa - dan sang hun og for -
svandt. In - gen veed om det er sandt. Maa - nen skin - ner
bleg paa Snee, — Hvo vil gjen - nem Nat - ten see?
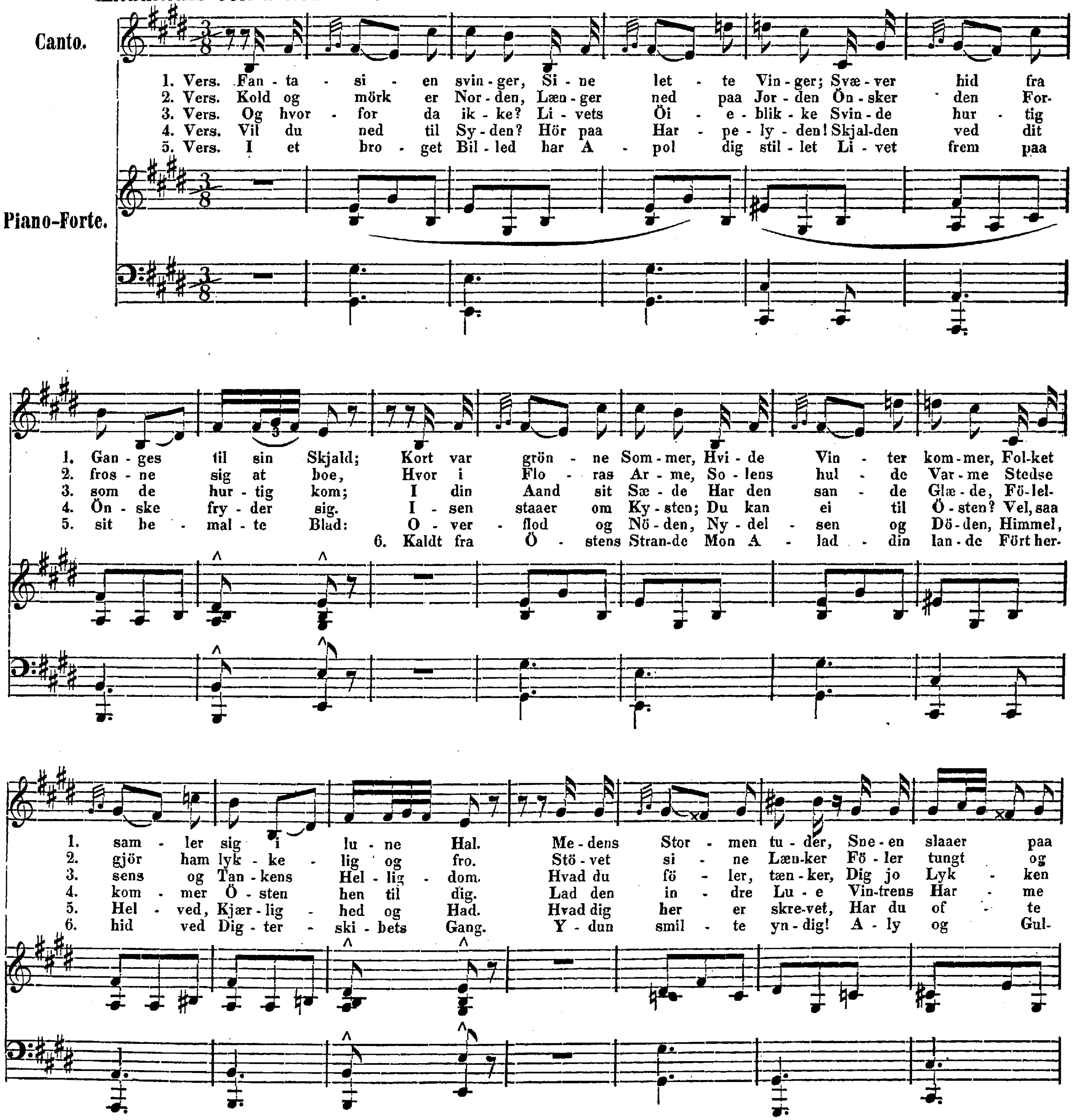
№ 4.
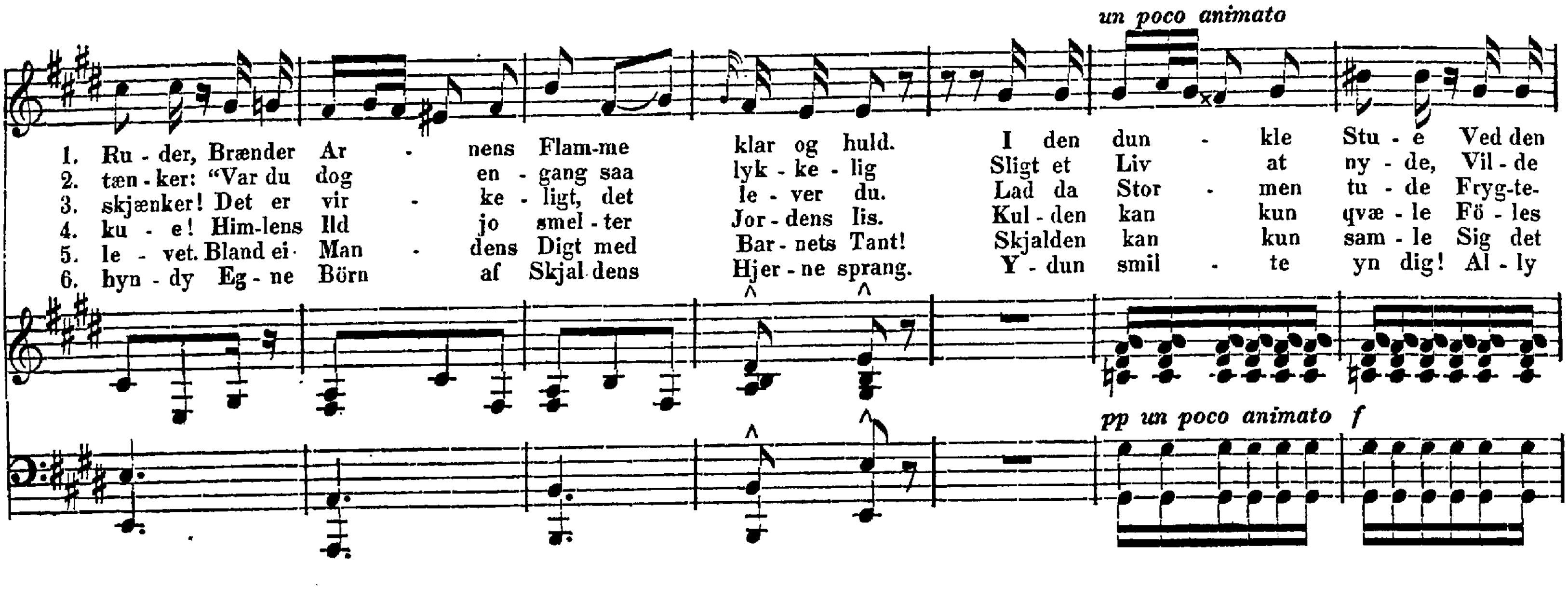
Aly og Gulhyndy.
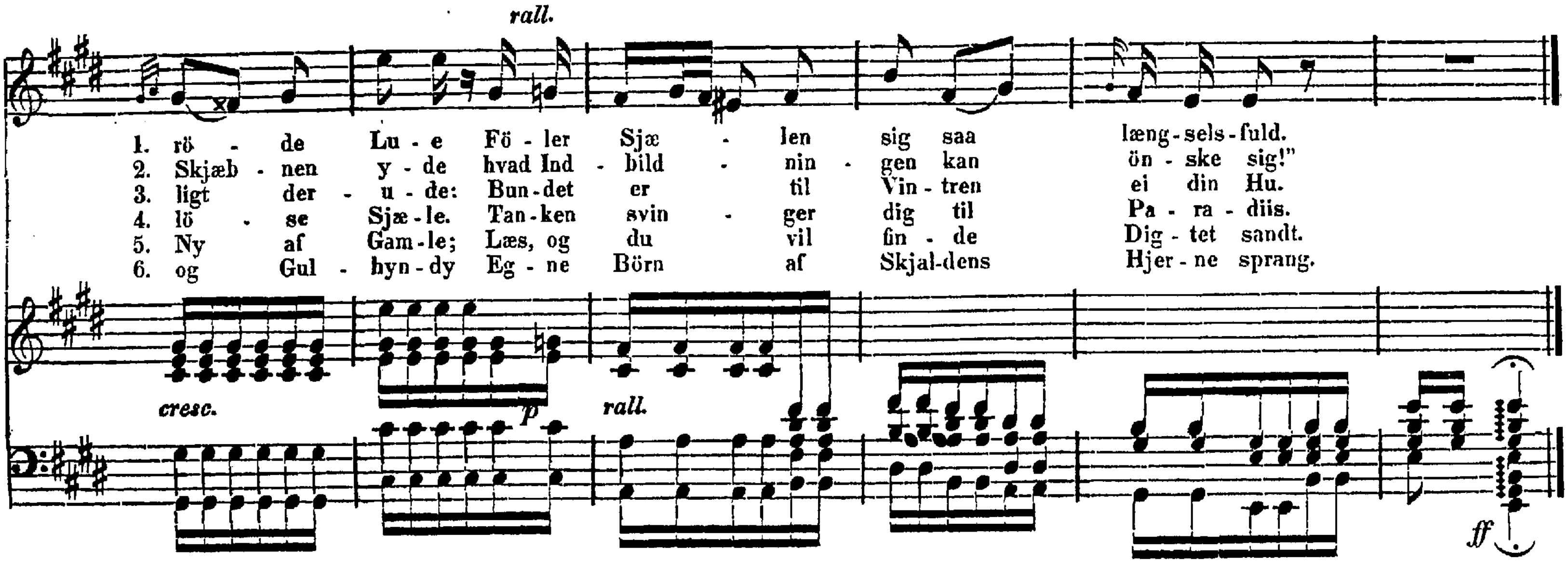
Digt af Oehlenschläger.

Sat i Musik af Ida d'Fonseca.

Andantino con delicatezze.
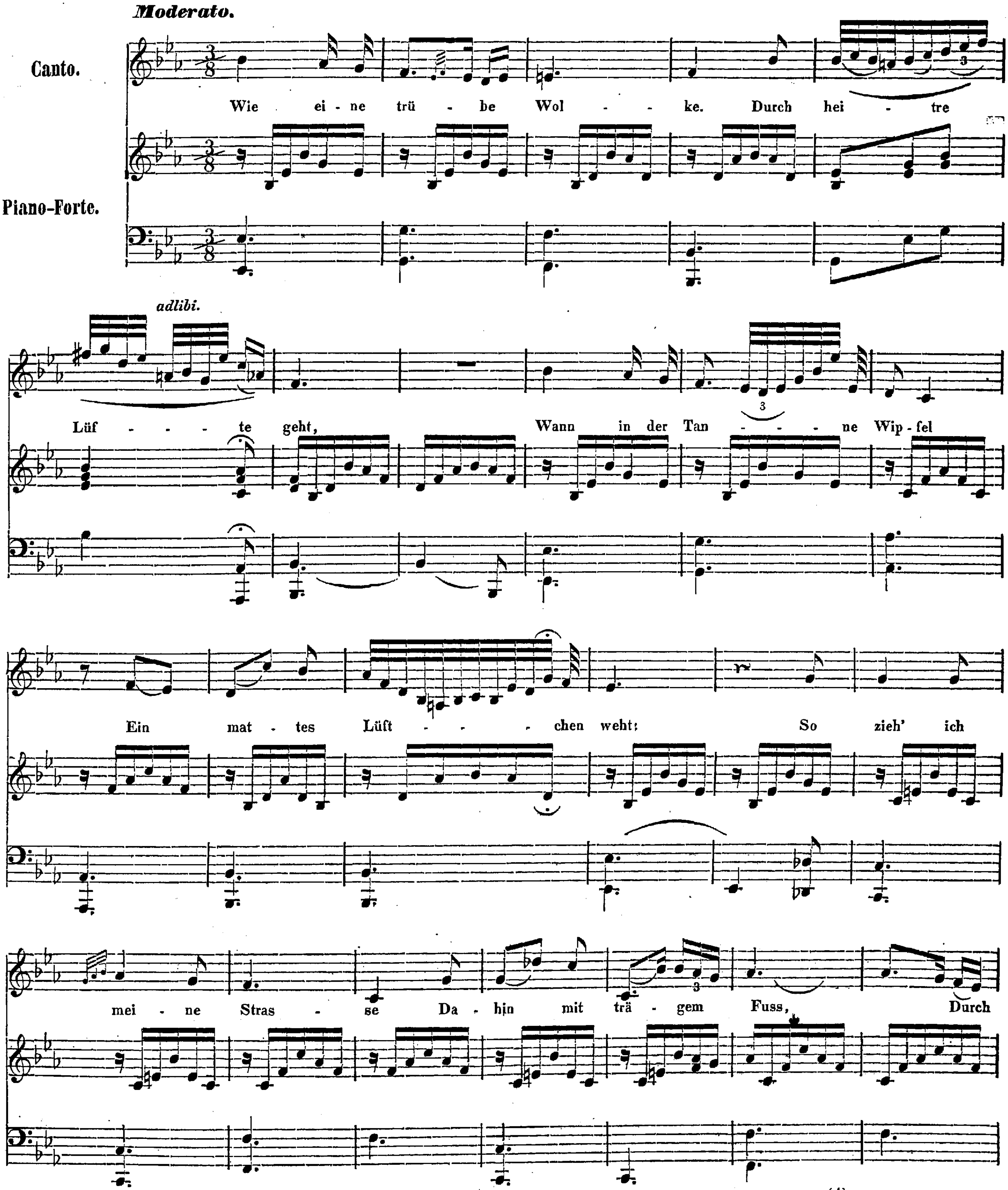

un poco animato
1. Ru - der, Brænder Ar - nens Flam-me klar og huld. I den dun - kle Stu - e Ved den
2. tæn - ker: "Var du dog en - gang saa lyk - ke - lig Sligt et Liv at ny - de, Vil - de
3. skjænker! Det er vir - ke - ligt, det le - ver du. Lad da Stor - men tu - de Fryg-te-
4. ku - e! Him-lens Ild jo smel - ter Jor - dens Iis. Kul - den kan kun qvæ - le Fö - les
5. le - vet. Bland ei Man - dens Digt med Bar - nets Tant! Skjalden kan kun sam - le Sig det
6. hyn - dy Eg - ne Börn af Skjal-dens Hjer - ne sprang. Y - dun smil - te yn dig! Al - ly
pp un poco animato f
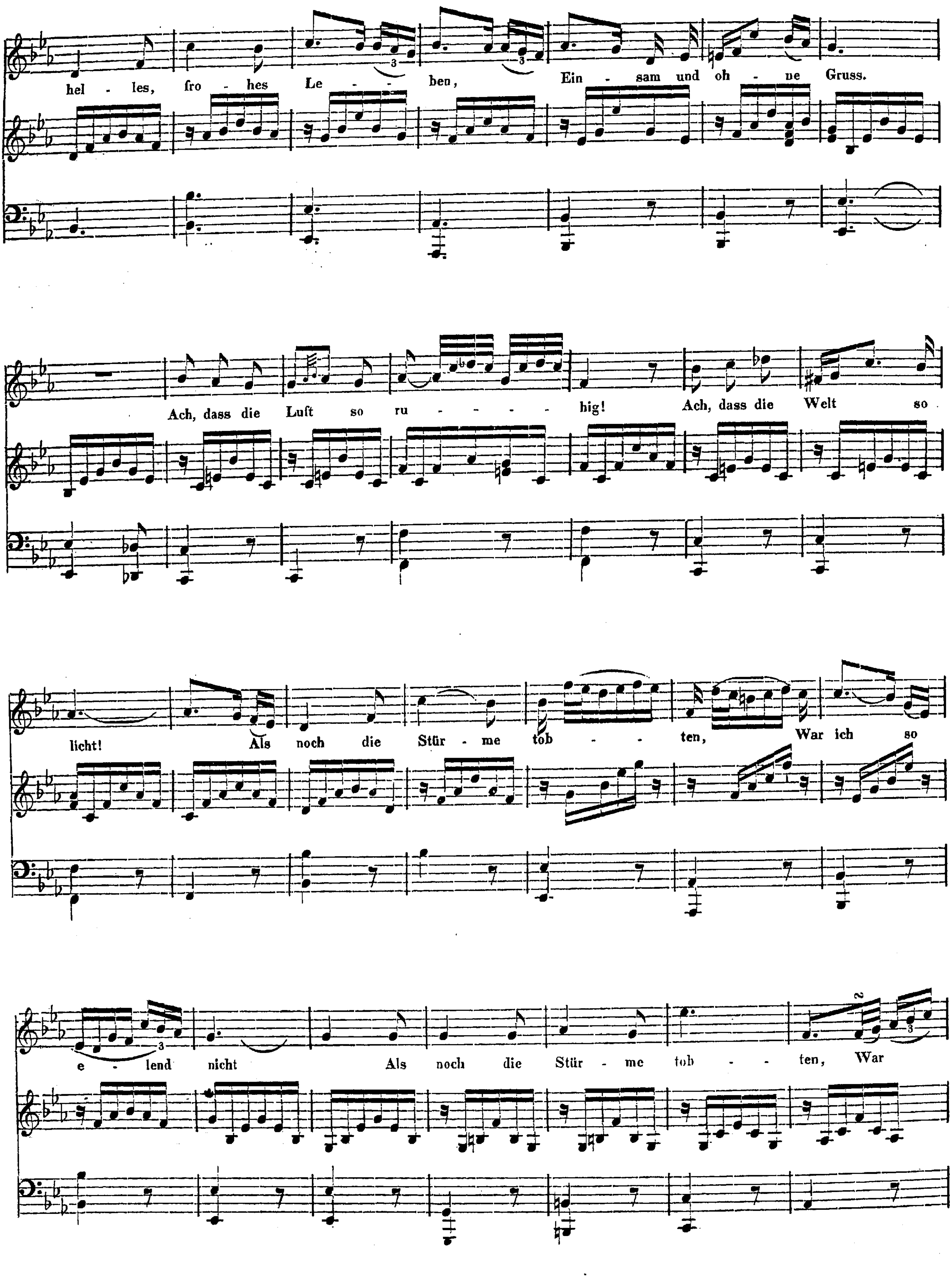

rall.
1. rö - de Lu - e Fö - ler Sjæ - len sig saa læng - sels - fuld.
2. Skjæb - nen y - de hvad Ind - bild - nin - gen kan ön - ske sig!"
3. ligt der - u - de: Bun - det er til Vin - tren ei din Hu.
4. lö - se Sjæ - le. Tan - ken svin - ger dig til Pa - ra - diis.
5. Ny af Gam - le; Læs, og du vil fin - de Dig - tet sandt.
6. og Gul - hyn - dy Eg - ne Börn af Skjal - dens Hjer - ne sprang.
cresc.
p
rall.
ff
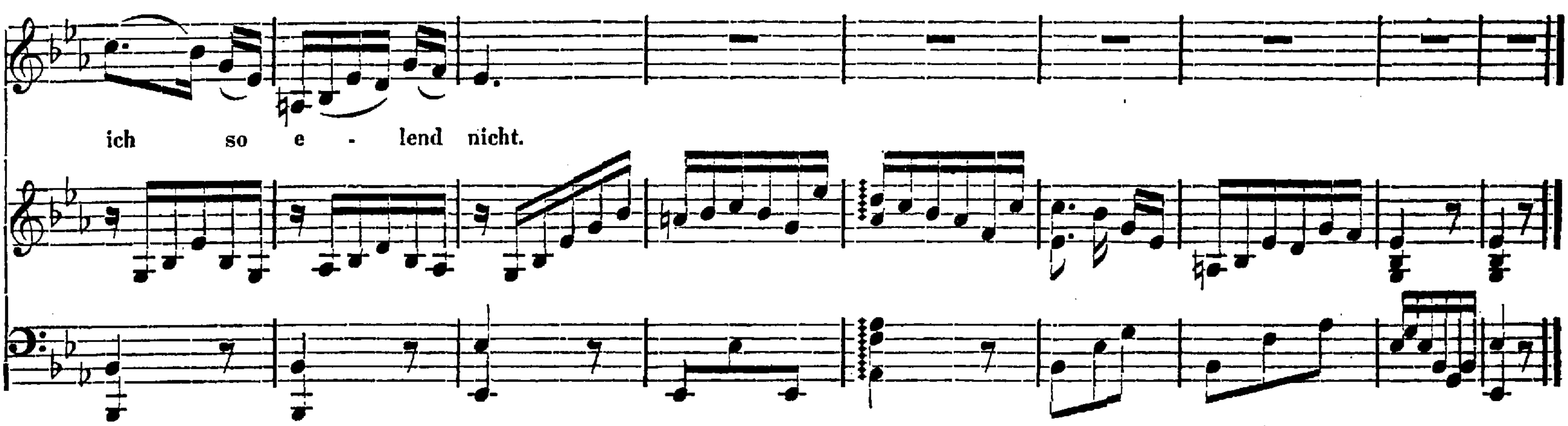
№ 5.

Einsamkeit.

Romance. Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
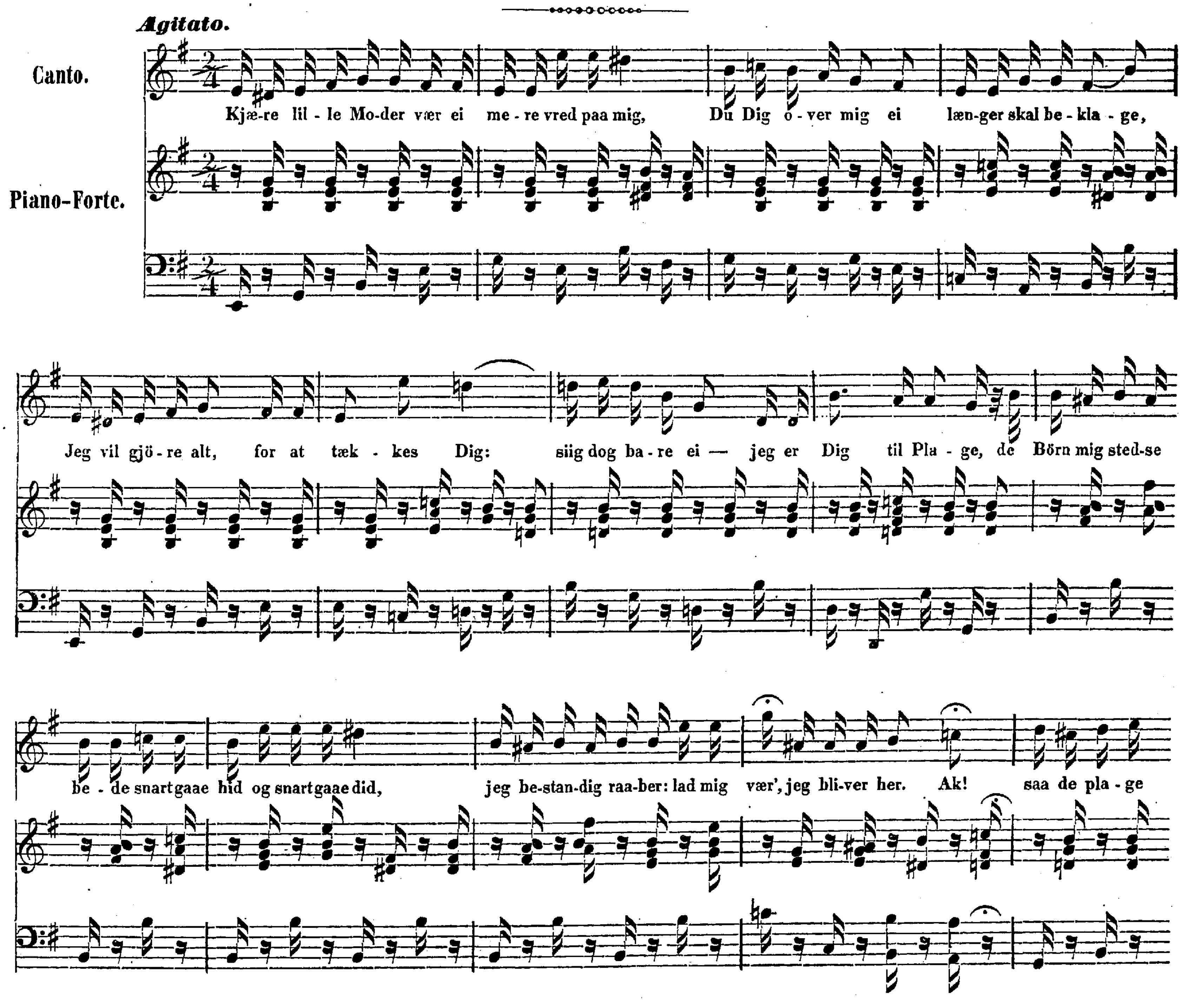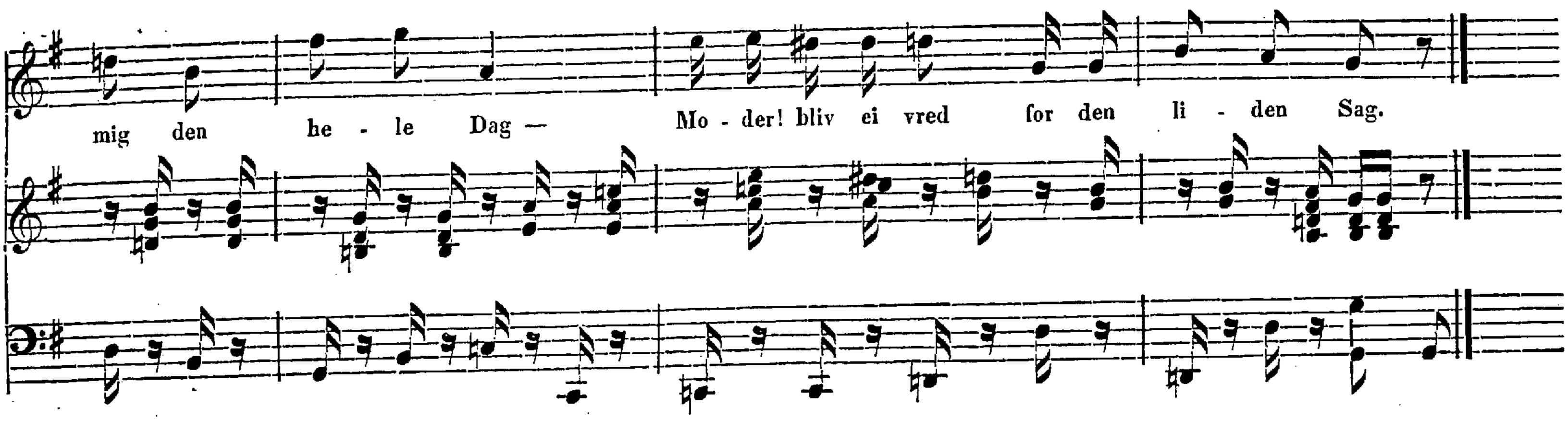

hel - les, fro - hes Le - - ben, Ein - sam und oh - ne Gruss.
Ach, dass die Luft so ru - - - - - hig! Ach, dass die Welt so
licht! Als noch die Stür - me tob - - ten, War ich so
e - lend nicht Als noch die Stür - me tob - - ten, War

№ 6. Den angrende Skole-Pige.
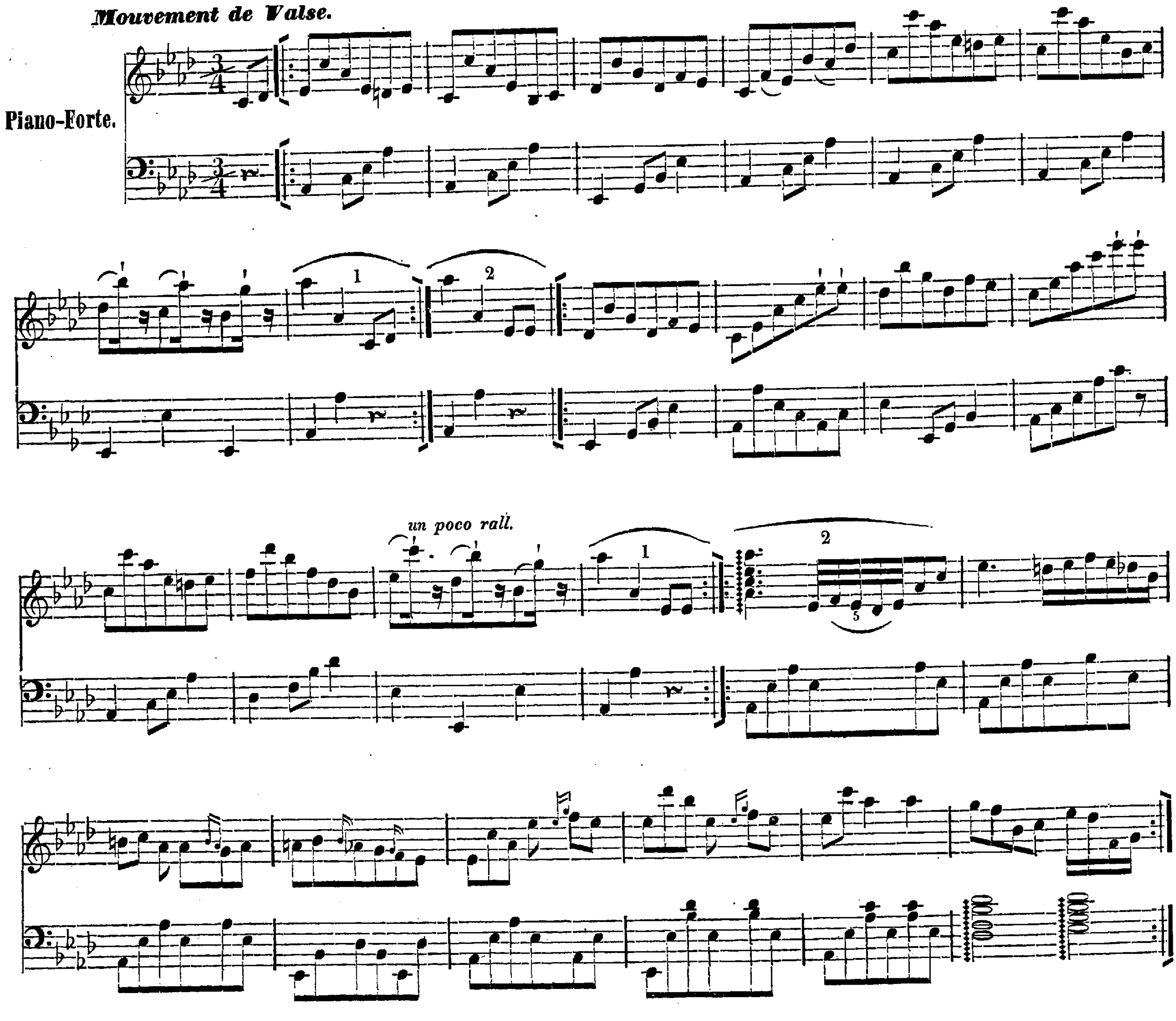
Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
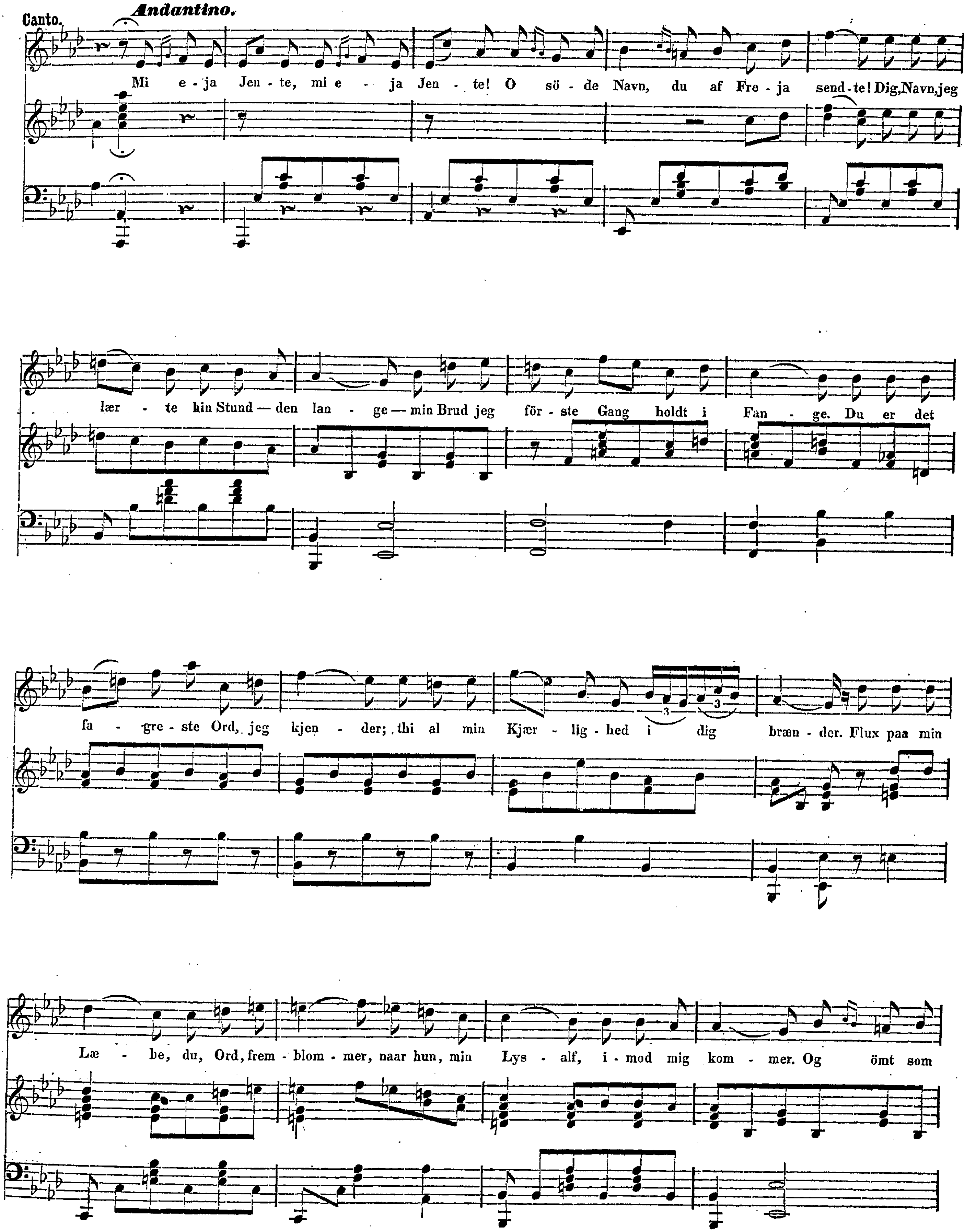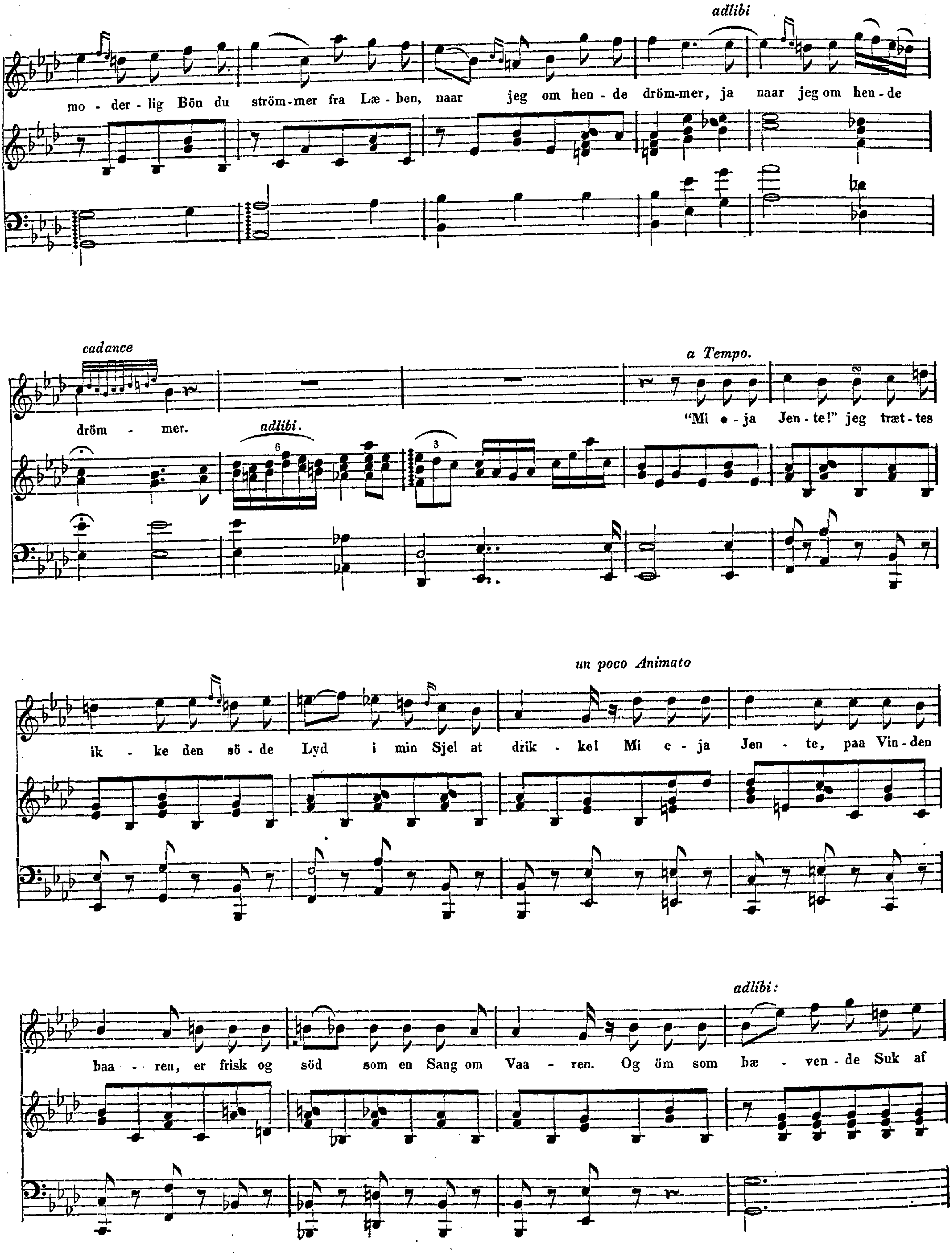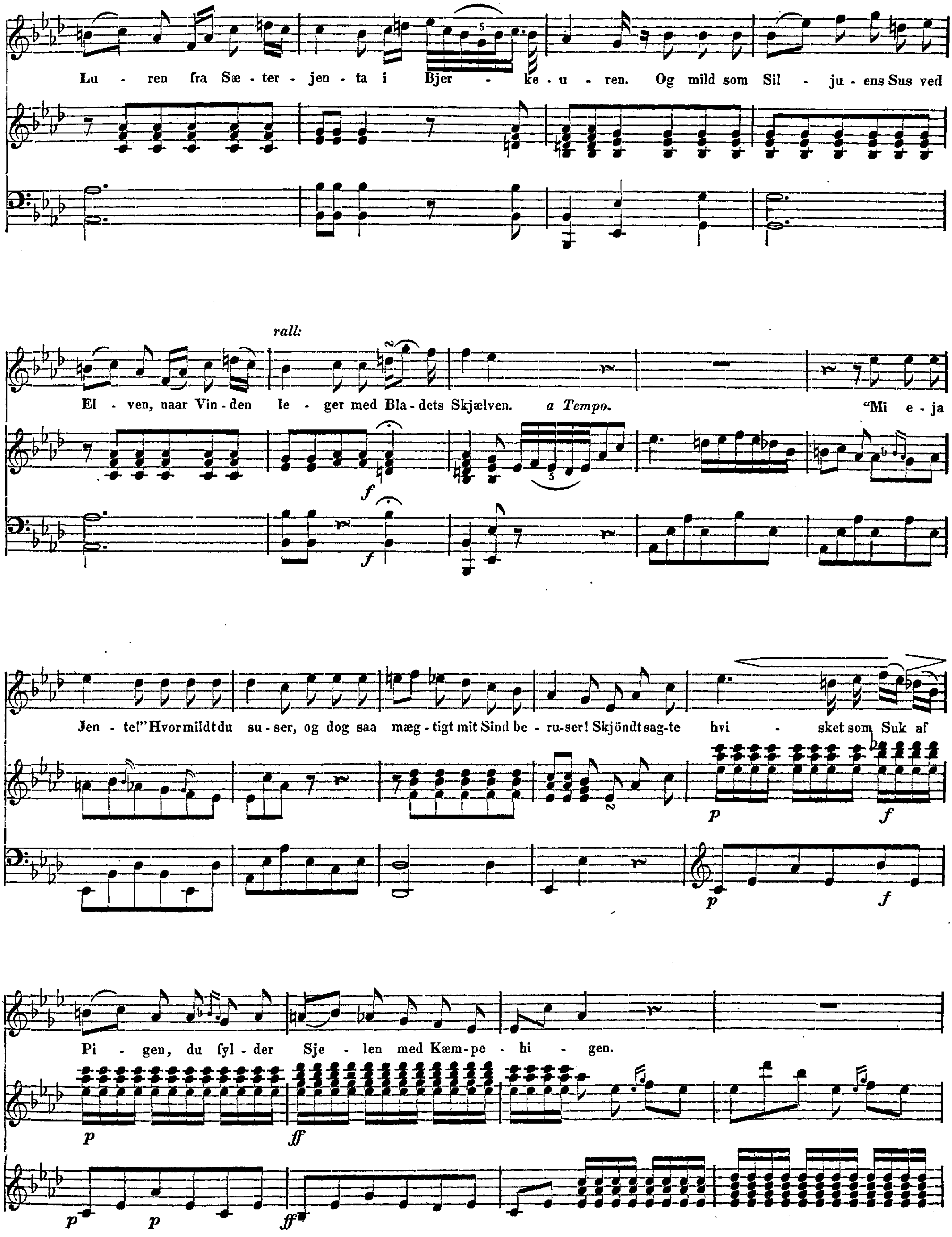

№ 7. Vals og Romance "Mi eja Jente".
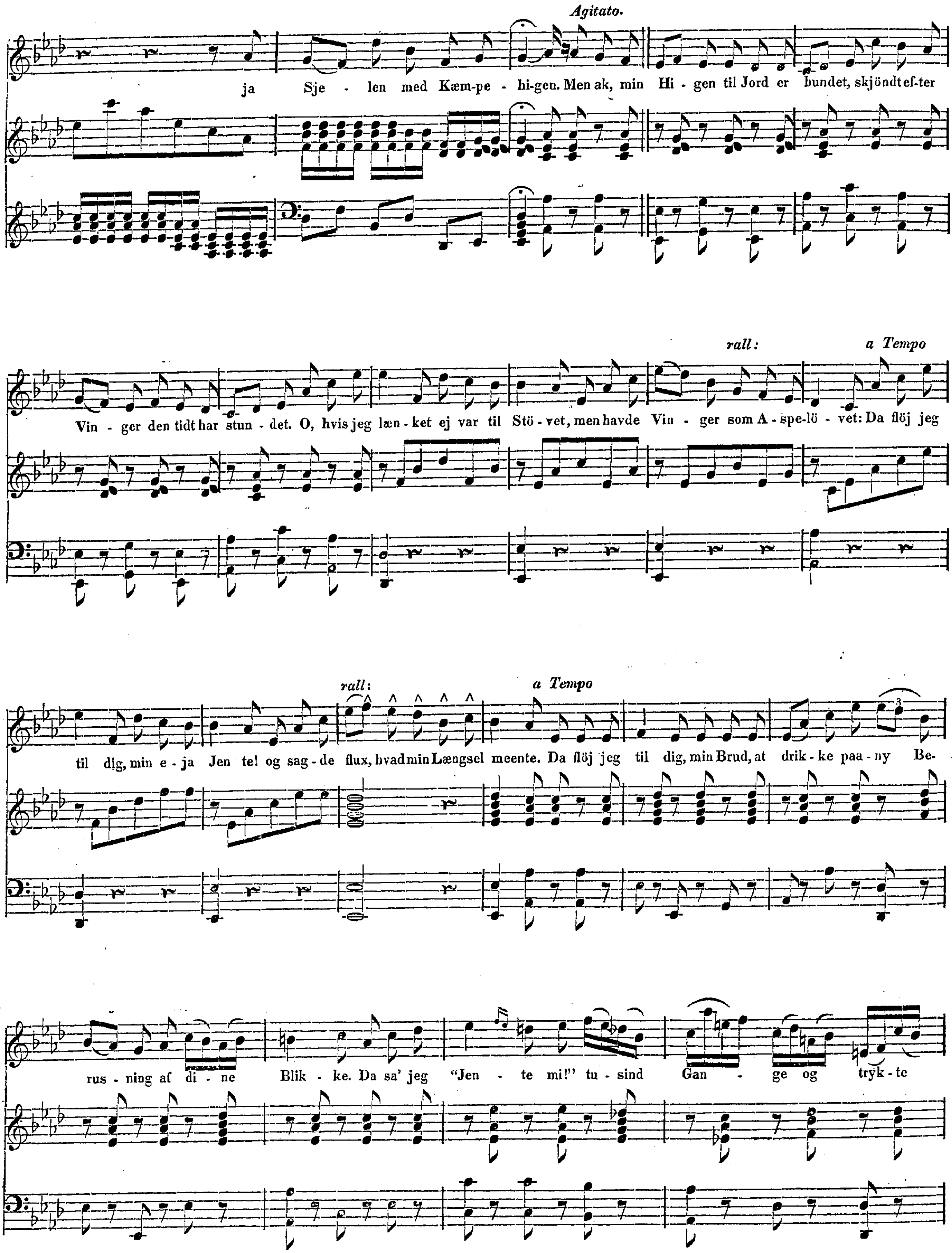
Digt af Thomas —. m. Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
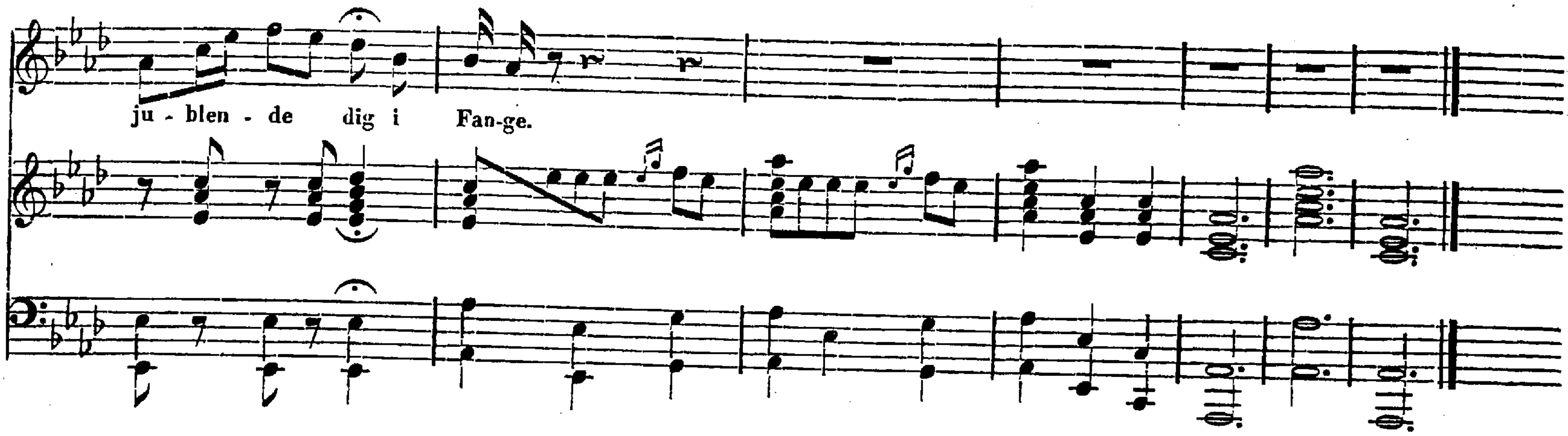

Canto.
Andantino.
Mi e - ja Jen - te, mi e - - ja Jen - te! O sö - de Navn, du af Fre - ja send - te! Dig, Navn, jeg
lær - te hin Stund — den lan - ge — min Brud jeg för - ste Gang holdt i Fan - ge. Du er det
fa - gre - ste Ord, jeg kjen - der; thi al min Kjær - lig - hed i dig bræn - der. Flux paa min
Læ - be, du, Ord, frem - blom - mer, naar hun, min Lys - alf, i - mod mig kom - mer. Og ömt som

adlibi
mo - der - lig Bön du ström - mer fra Læ - ben, naar jeg om hen - de dröm - mer, ja naar jeg om hen - de
cadance
dröm - mer.
adlibi.
a Tempo.
"Mi e - ja Jen - te!" jeg træt - tes
un poco Animato
ik - ke den sö - de Lyd i min Sjel at drik - ke! Mi e - ja Jen - te, paa Vin - den
adlibi:
baa - ren, er frisk og söd som en Sang om Vaa - ren. Og öm som hæ - ven - de Suk af

Lu - ren fra Sæ - ter - jen - ta i Bjer - ke - u - ren. Og mild som Sil - ju - ens Sus ved
rall:
El - ven, naar Vin - den le - ger med Bla - dets Skjælven. a Tempo. "Mi e - ja
Jen - te!" Hvor mildt du su - ser, og dog saa mæg - tigt mit Sind be - ru - ser! Skjöndt sag - te hvi - sket som Suk af
Pi - gen, du fyl - der Sje - len med Kæm - pe - hi - gen.

Agitato.
ja Sje - len med Kæm-pe - hi-gen. Men ak, min Hi - gen til Jord er bundet, skjöndt ef-ter
rall:
a Tempo
Vin - ger den tidt har stun - det. O, hvis jeg læn - ket ej var til Stö - vet, men havde Vin - ger som A - spe-lö - vet: Da flöj jeg
rall:
a Tempo
til dig, min e - ja Jen te! og sag - de flux, hvad min Længsel meente. Da flöj jeg til dig, min Brud, at drik - ke paa - ny Be-
rus - ning af di - ne Blik - ke. Da sa' jeg "Jen - te mi!" tu - sind Gan - ge og tryk - te

№ 8.

Die spröde Schäferin.
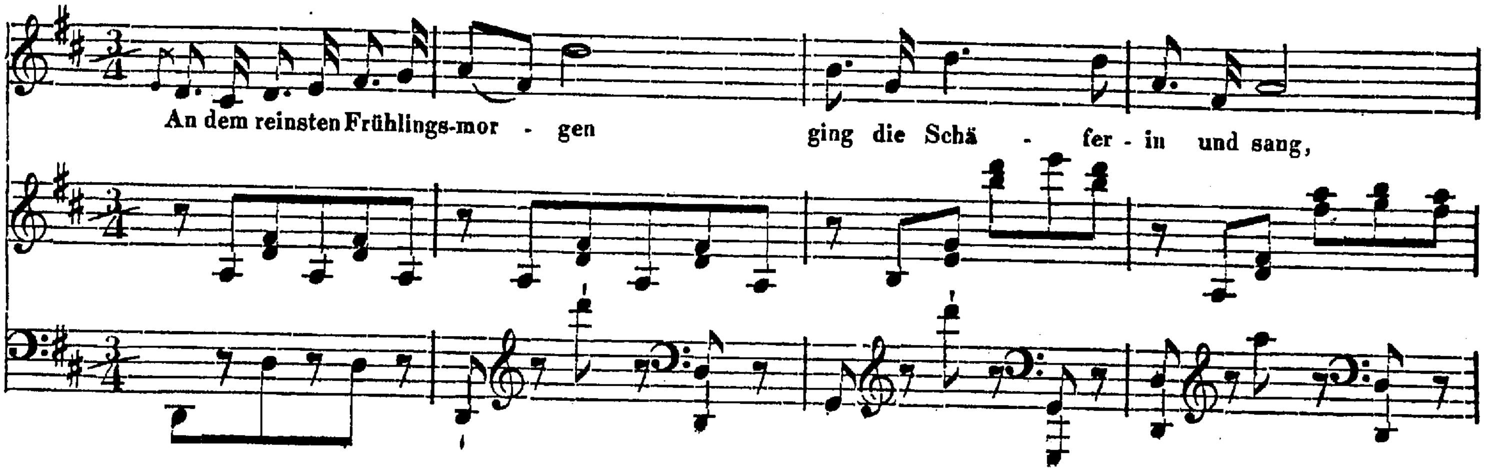
Gedicht von Goethe.
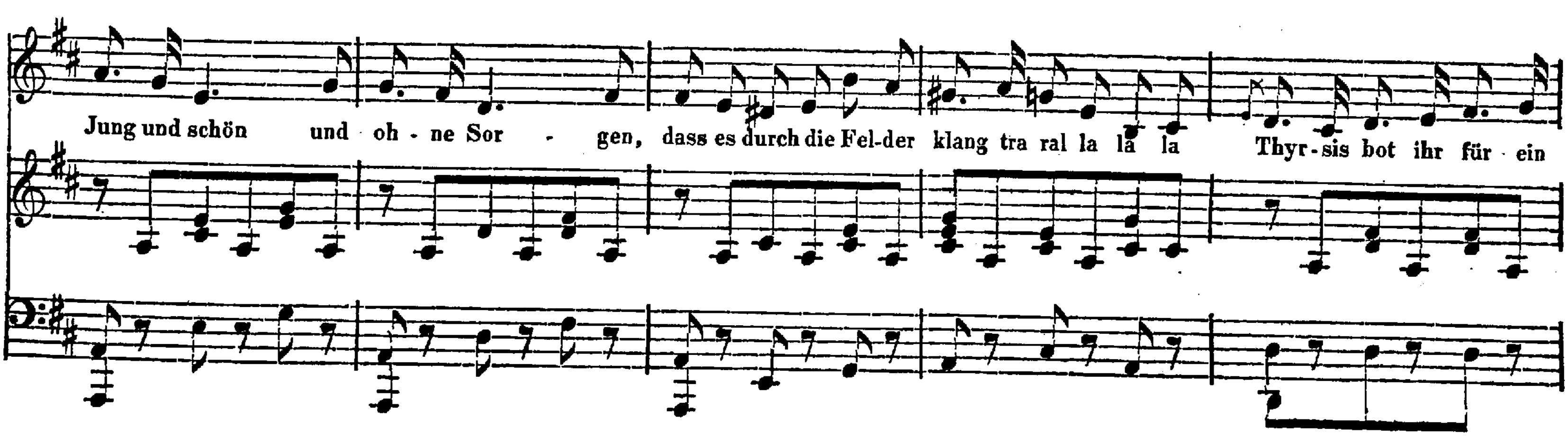
Sat i Musik af Ida d'Fonsera.
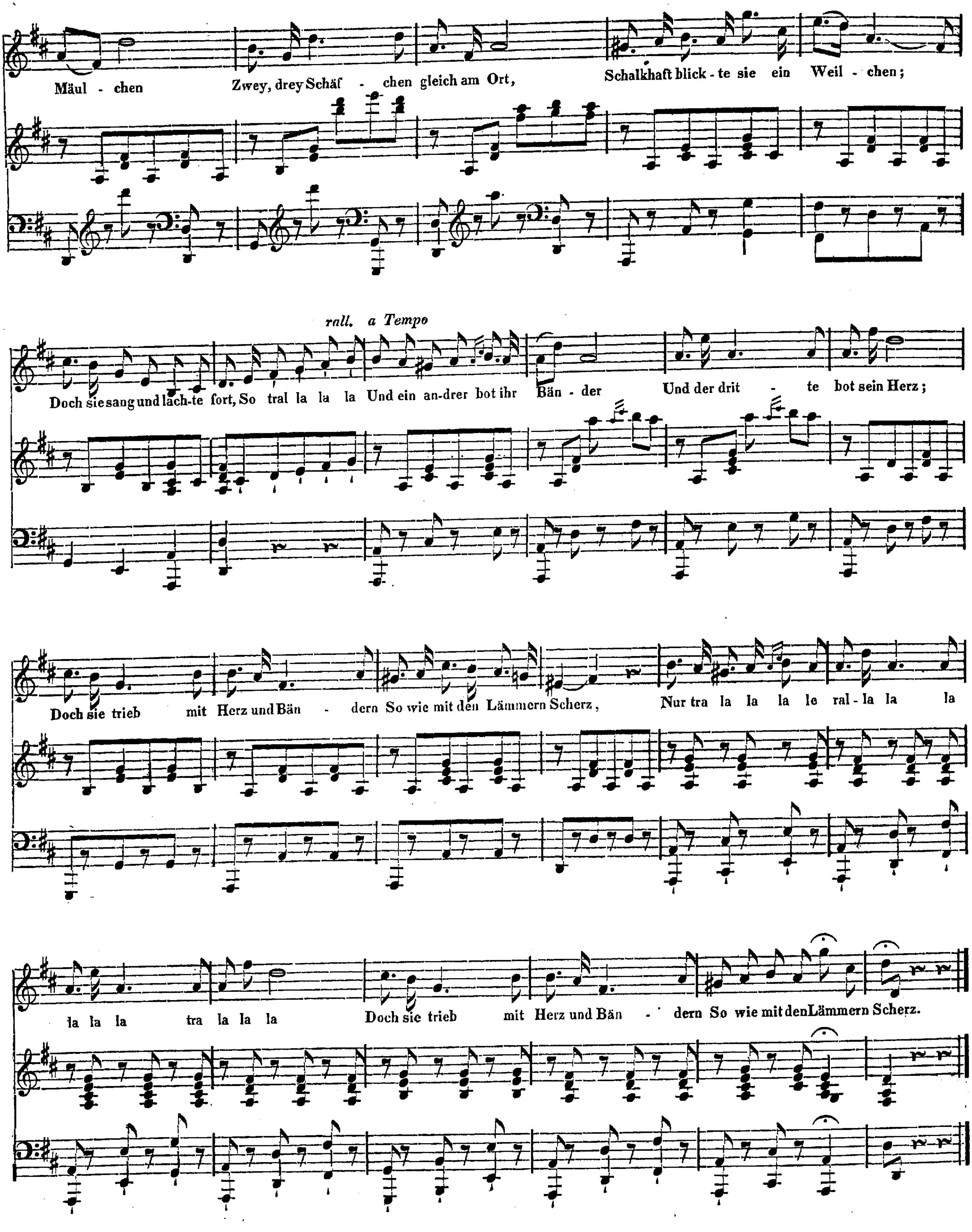
Allegretto.

Canto.

Piano-Forte.
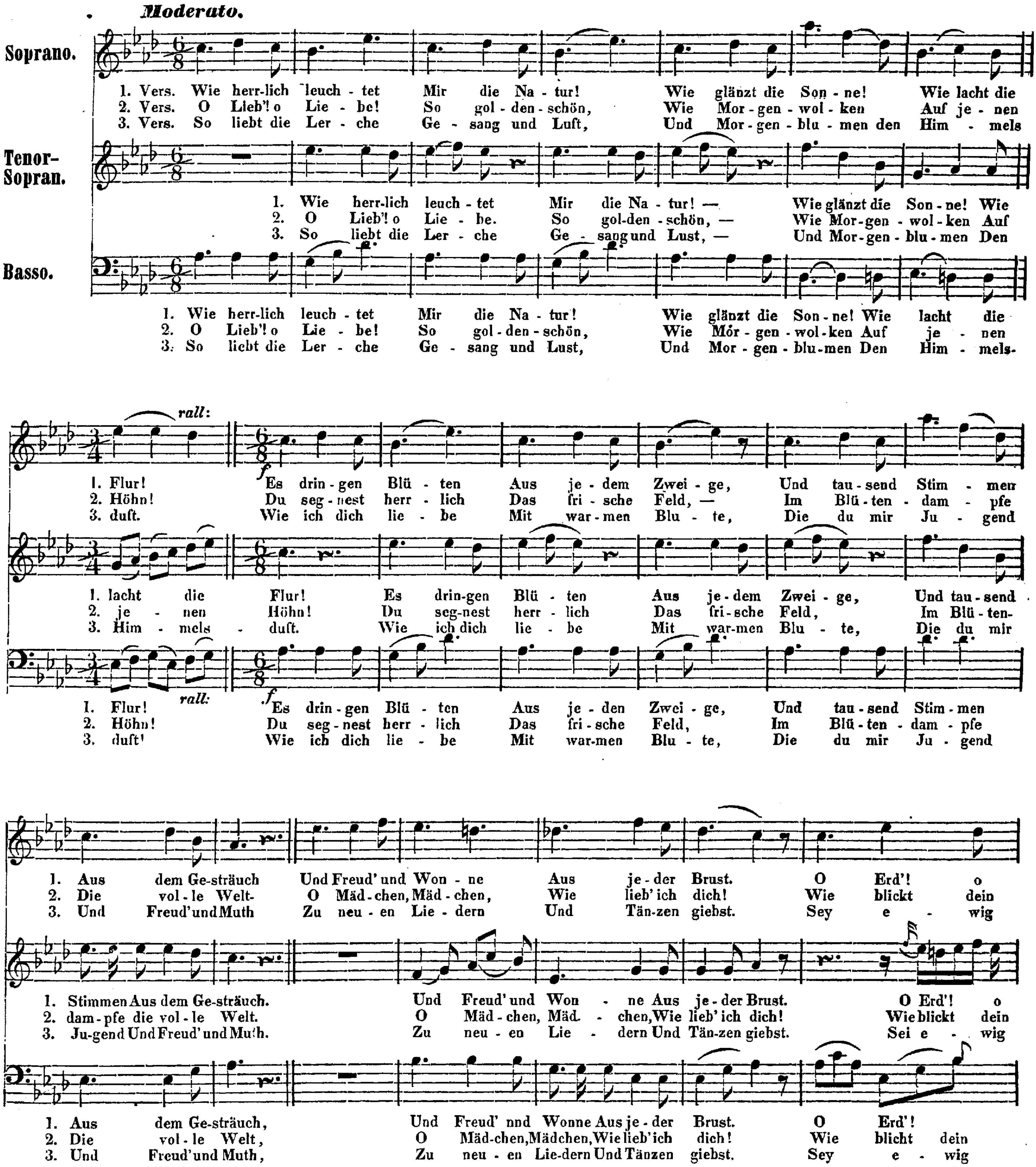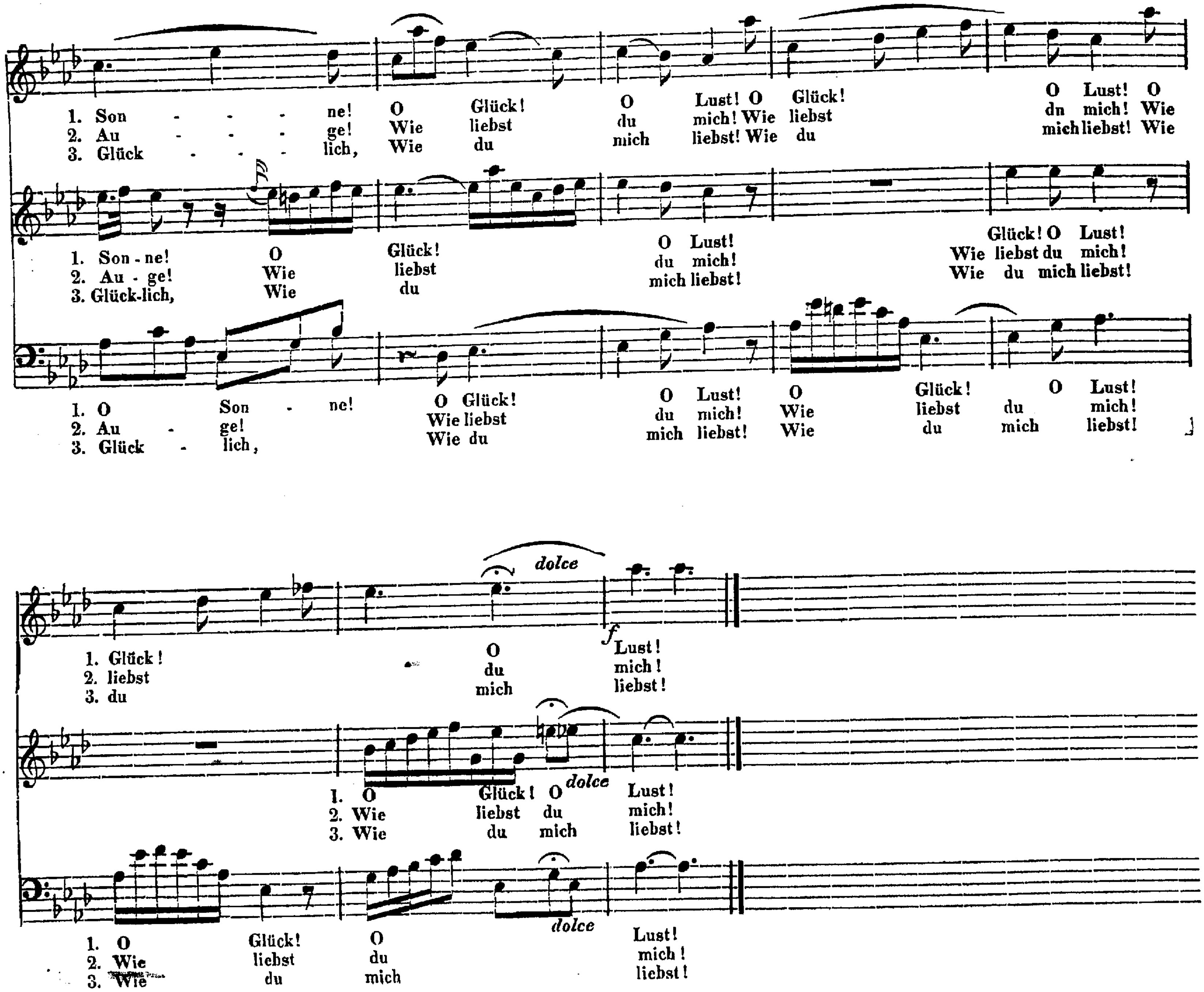

Mäul - chen Zwey, drey Schäf - chen gleich am Ort, Schalkhaft blick - te sie ein Weil - chen;
rall. a Tempo
Doch sie sang und lach-te fort, So tral la la la Und ein an-drer bot ihr Bän - der Und der drit - te bot sein Herz;
Doch sie trieb mit Herz und Bän - dern So wie mit den Lämmern Scherz, Nur tra la la la le ral - la la la
la la la tra la la la Doch sie trieb mit Herz und Bän - dern So wie mit den Lämmern Scherz.

№ 9. Maylied.

Gedicht von Goethe.

Sat i trestemmig Sang af Ida d'Fonseca.

1. Son - - - - ne! O Glück! O Lust! O Glück! O Lust! O
2. Au - - - - ge! Wie liebst du mich! Wie liebst du mich! Wie
3. Glück - - - - lich, Wie du mich liebst! Wie du mich liebst! Wie
1. Son - ne! O Glück! O Lust! Glück! O Lust!
2. Au - ge! Wie liebst du mich! Wie liebst du mich!
3. Glück-lich, Wie du mich liebst! Wie du mich liebst!
1. O Son - ne! O Glück! O Lust! O Glück! O Lust!
2. Au - ge! Wie liebst du mich! Wie liebst du mich!
3. Glück - lich, Wie du mich liebst! Wie du mich liebst!
dolce
1. Glück! O Lust!
2. liebst du mich!
3. du mich liebst!
1. O Glück! O Lust!
2. Wie liebst du mich!
3. Wie du mich liebst!
dolce
1. O Glück! O Lust!
2. Wie liebst du mich!
3. Wie du mich liebst!
dolce

Romancer

med

Pianoforte-Accompagnement,

componerede

af

Ida Henriette d'Fonseca,

kongelig dansk Kammersangerinde.

II Hefte.

INDHOLD.

I.

II.

KIÖBENHAVN.

Trykt hos J. D. Qvist, Bog- og Nodetrykker.
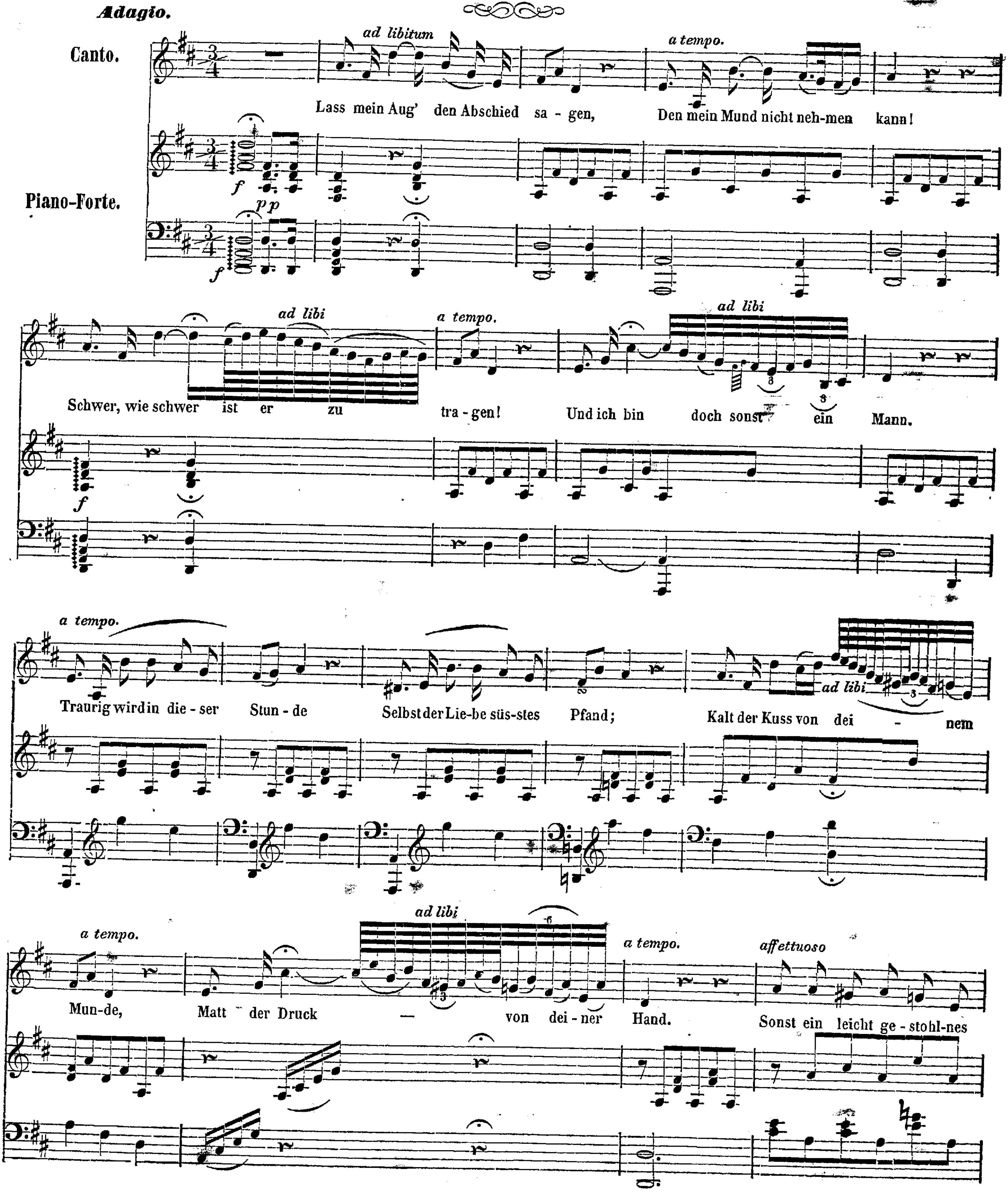
(Componistindens Eiendom.)
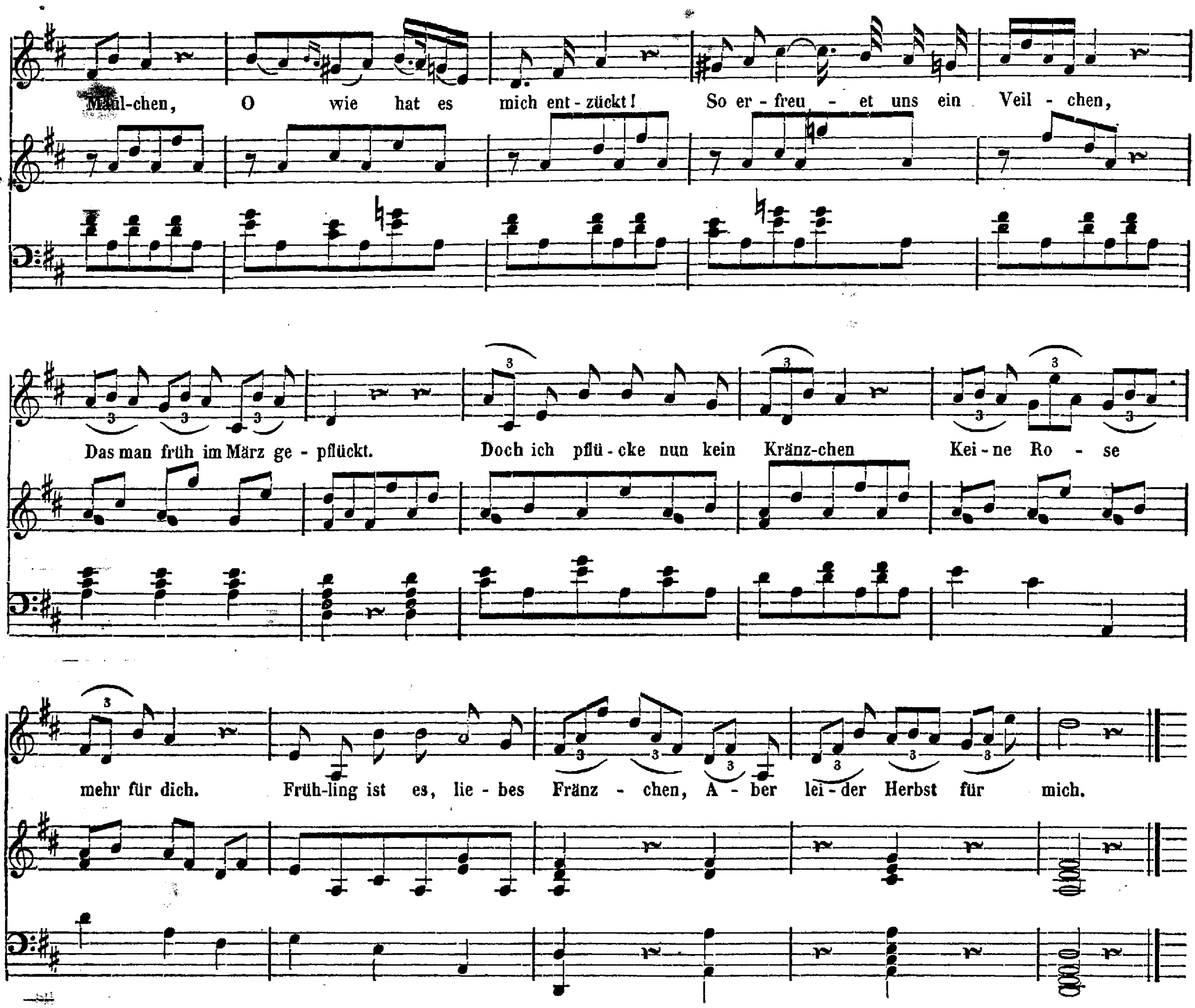
№ 1.

Der Abschied.

Gedicht von Goethe.

Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
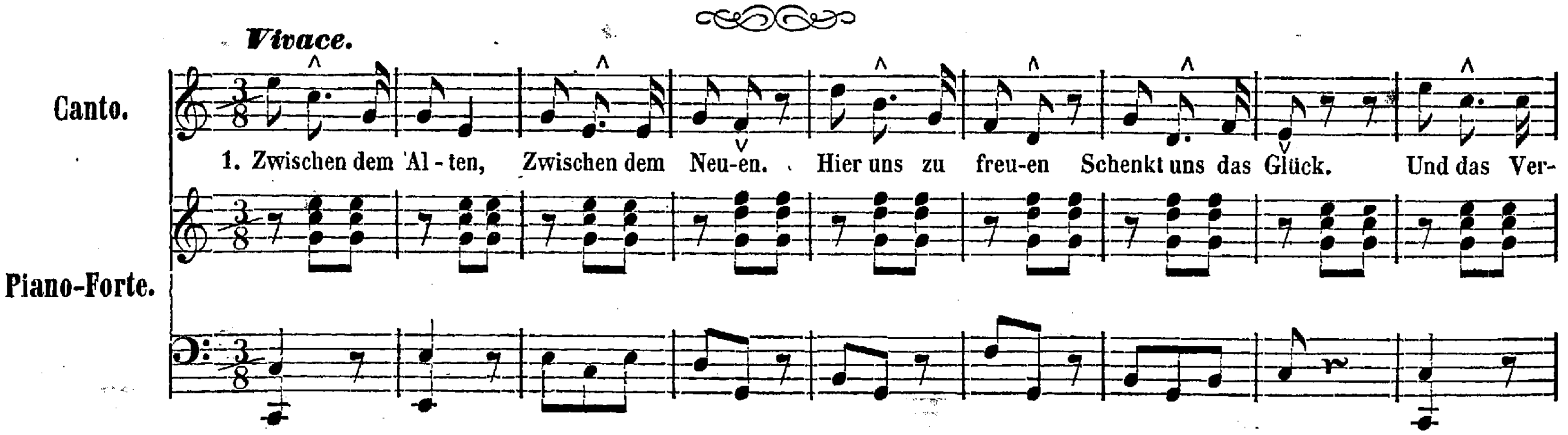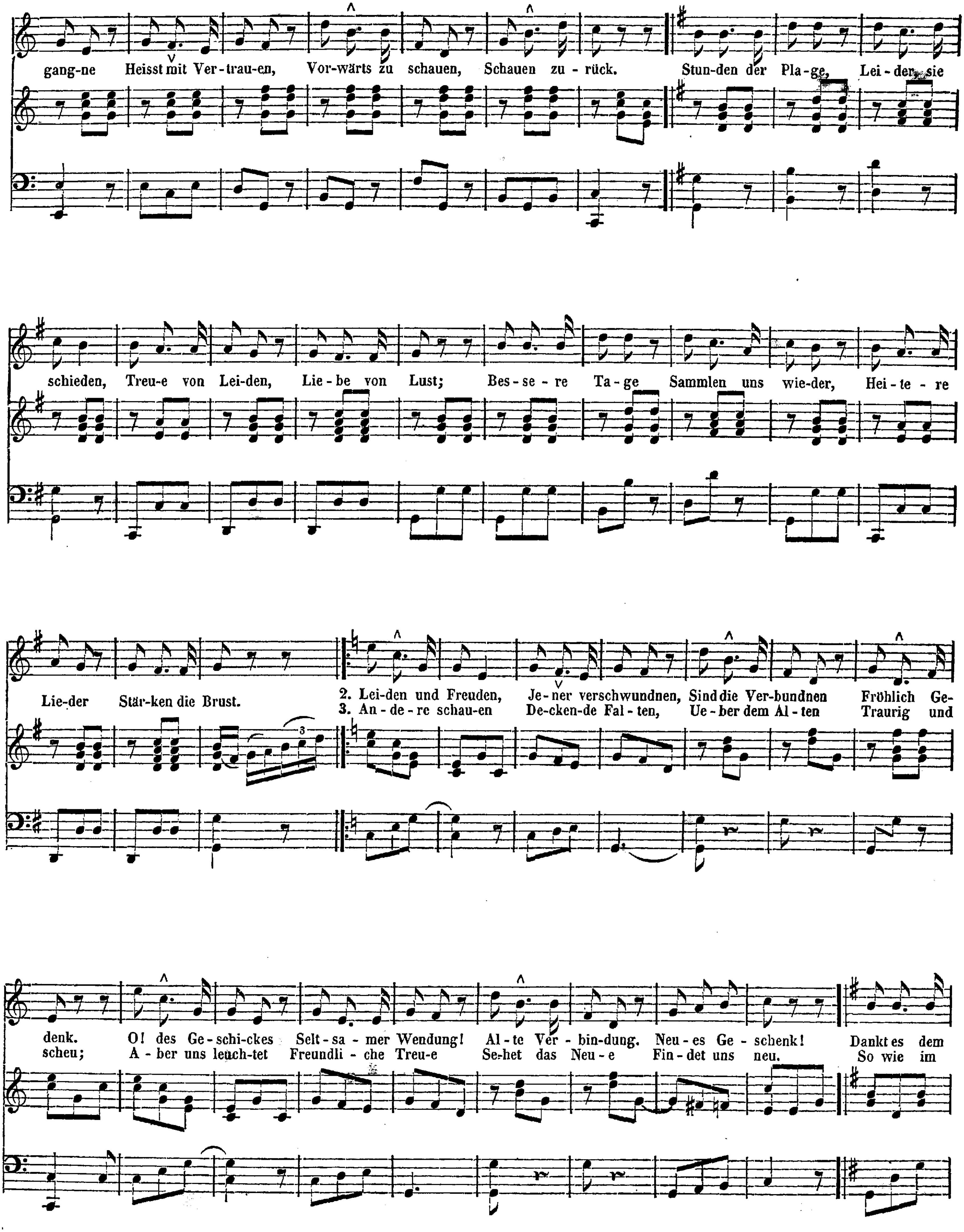

№ 2.
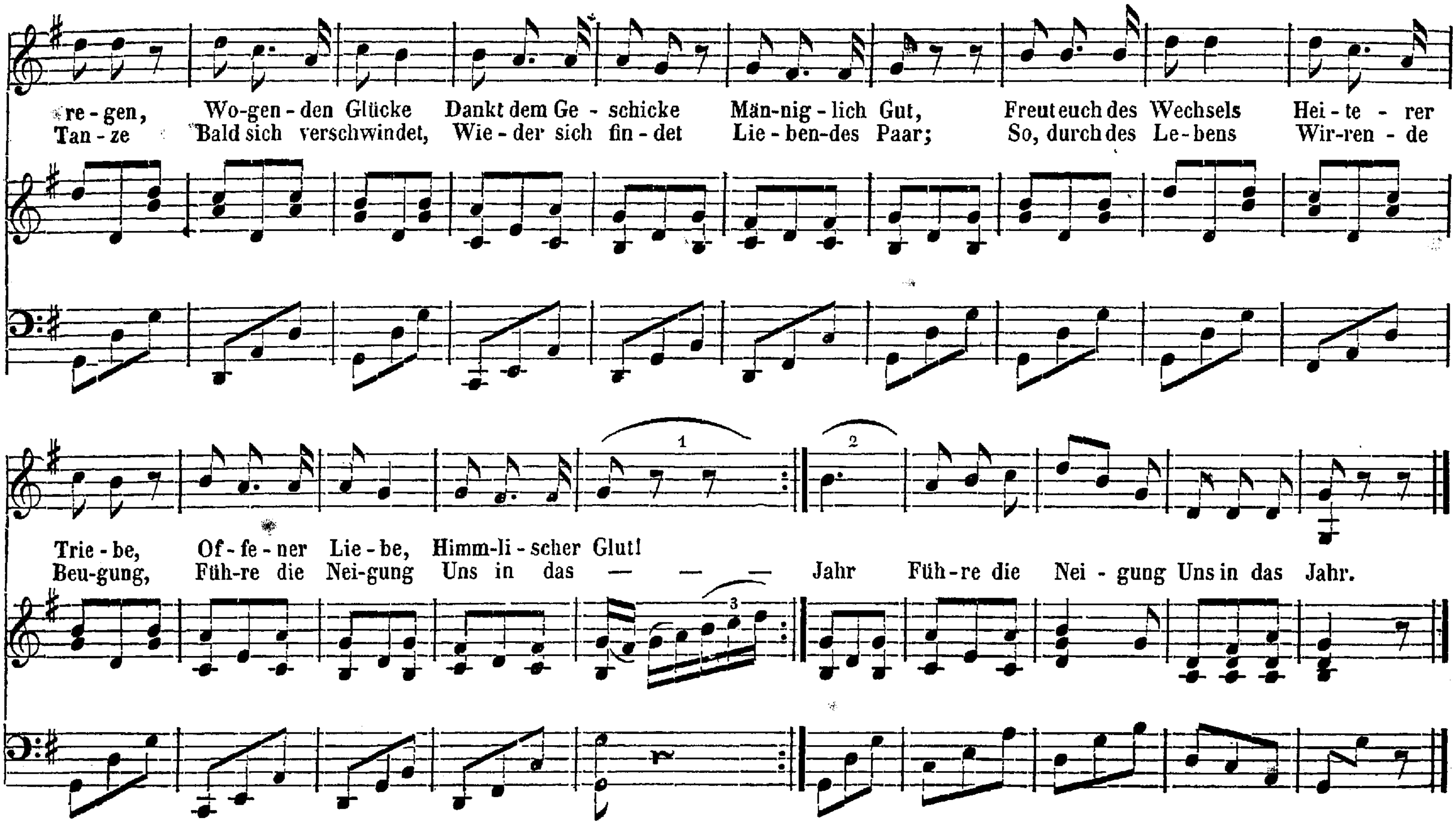
Zum neuen Jahr.

Gedicht von Goethe.

Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
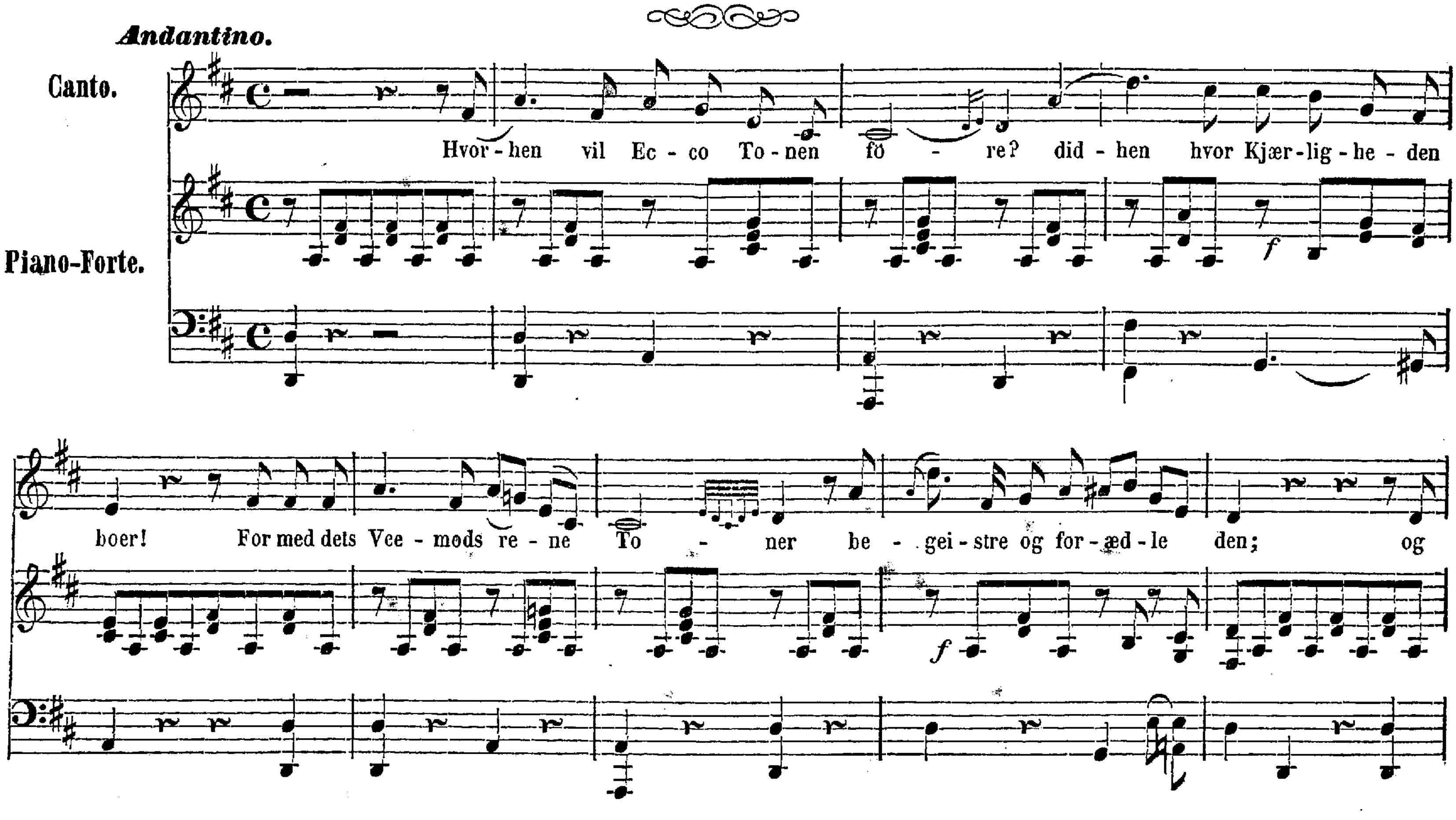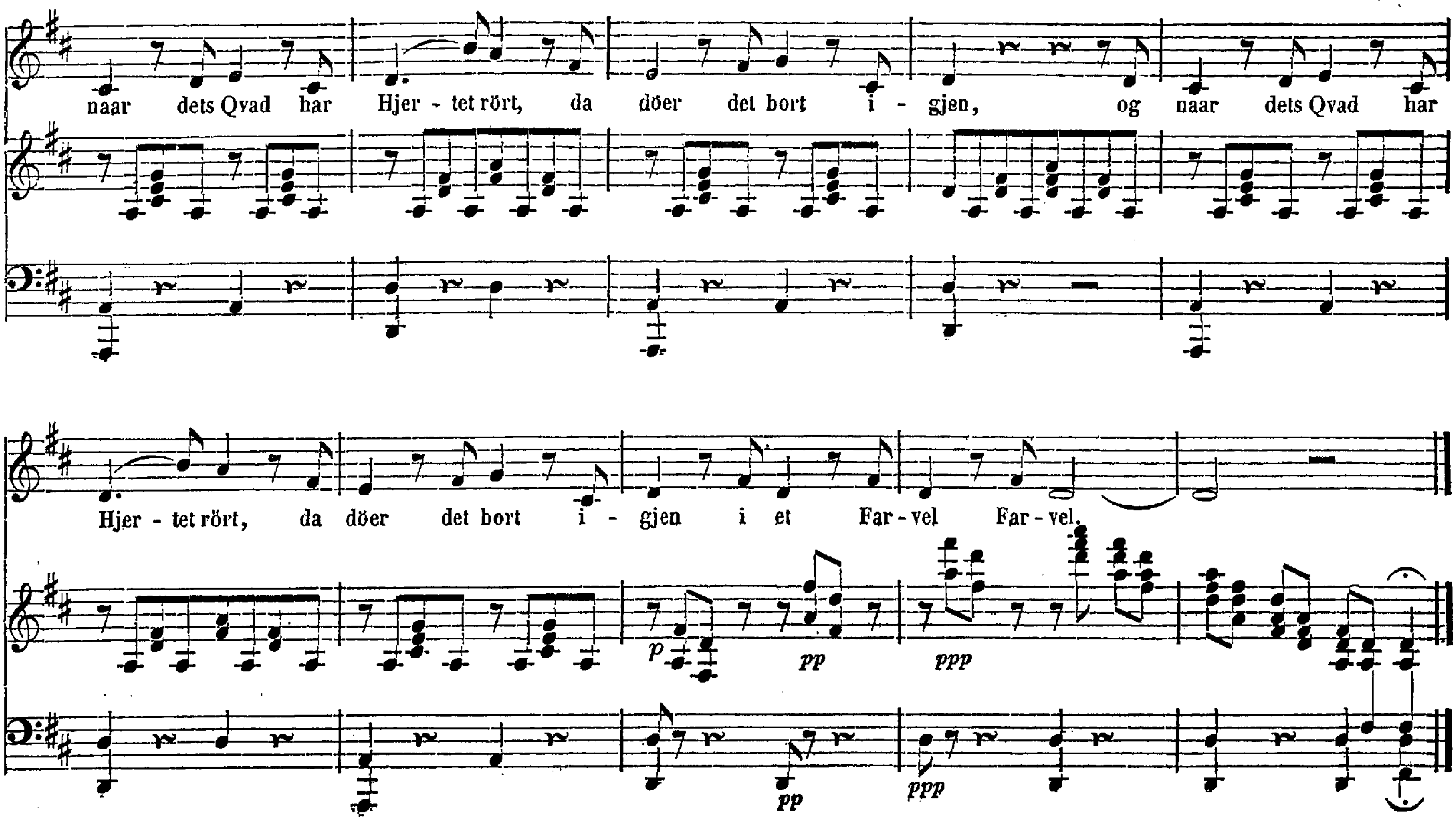

gang-ne Heisst mit Ver-trau-en, Vor-wärts zu schauen, Schauen zu-rück. Stun-den der Pla-ge, Lei-der, sie
schieden, Treu-e von Lei-den, Lie-be von Lust; Bes-se-re Ta-ge Sammlen uns wie-der, Hei-te-re
Lie-der Stär-ken die Brust.
2. Lei-den und Freuden, Je-ner verschwundnen, Sind die Ver-bundnen Fröhlich Ge-
3. An-de-re schau-en De-cken-de Fal-ten, Ue-ber dem Al-ten Traurig und
denk. O! des Ge-schi-ckes Selt-sa-mer Wendung! Al-te Ver-bin-dung. Neu-es Ge-schenk! Dankt es dem
scheu; A-ber uns leuch-tet Freundli-che Treu-e Se-het das Neu-e Fin-det uns neu. So wie im

№ 3. Romance-Eccoet paa Möen,

componeret og i taknemmelig Erindring tilegnet Hendes Naade Grevinde Sophie Scheel
af Ida d'Fonseca 1840.
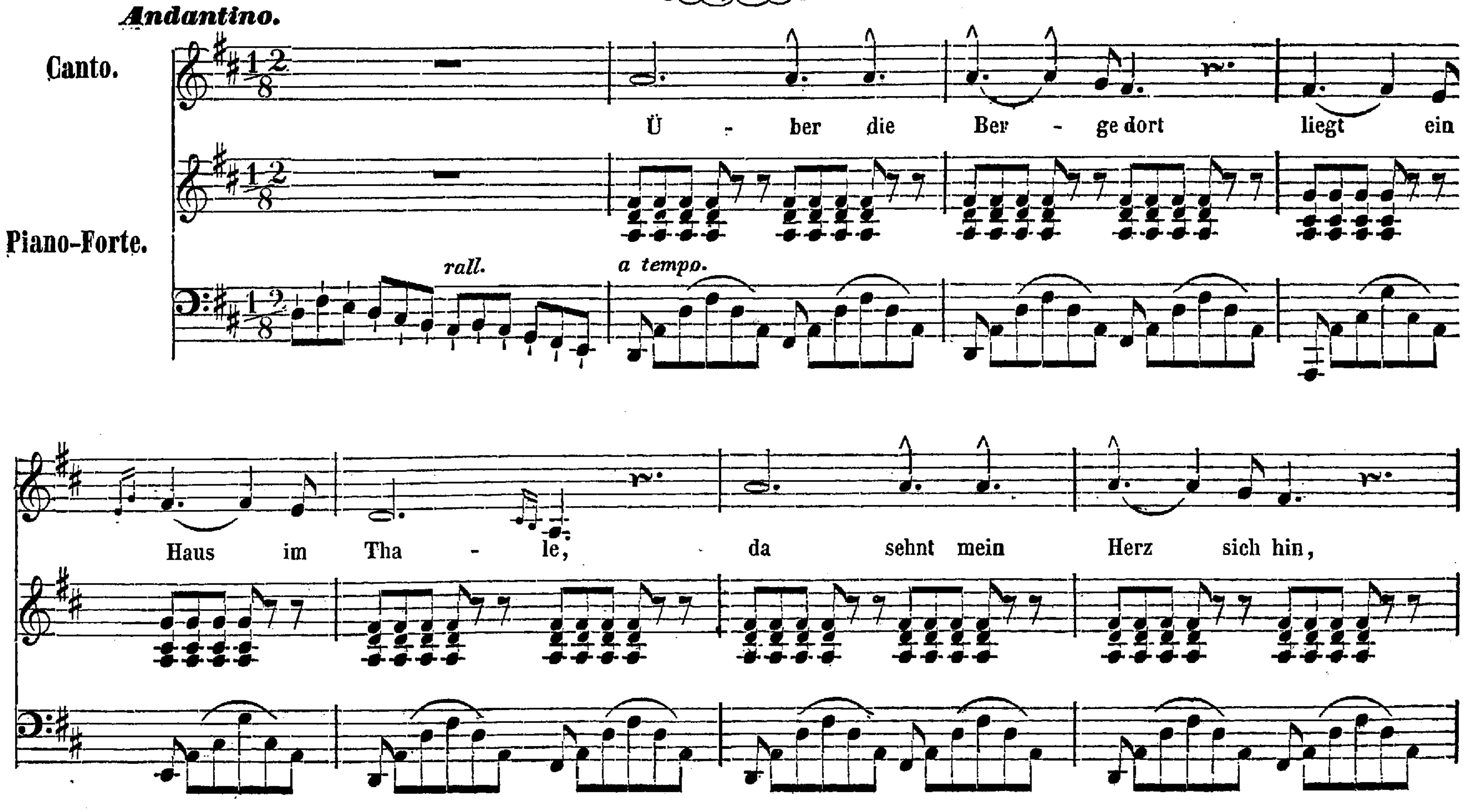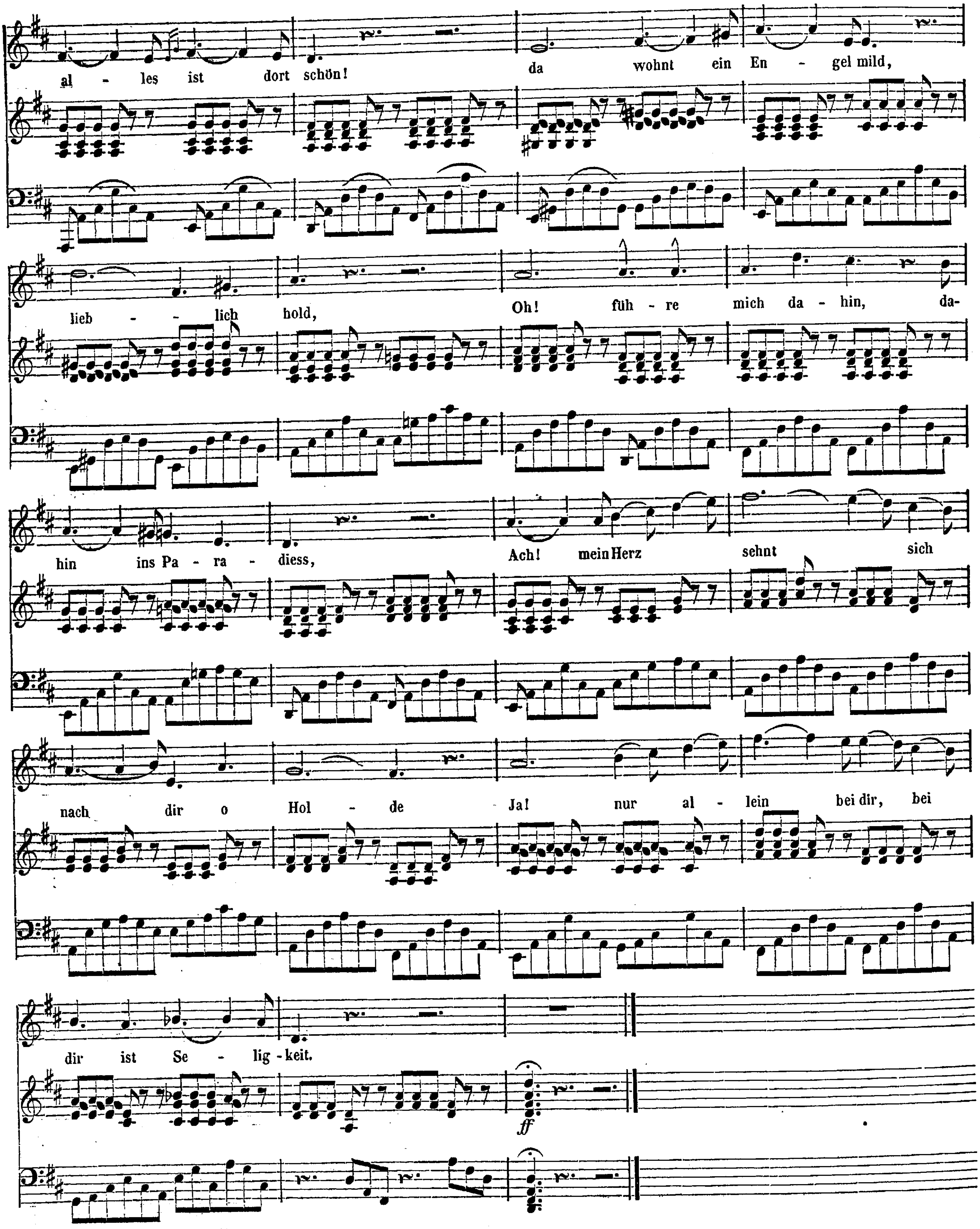

№ 4.

Romance,

af Ida d'Fonseca.

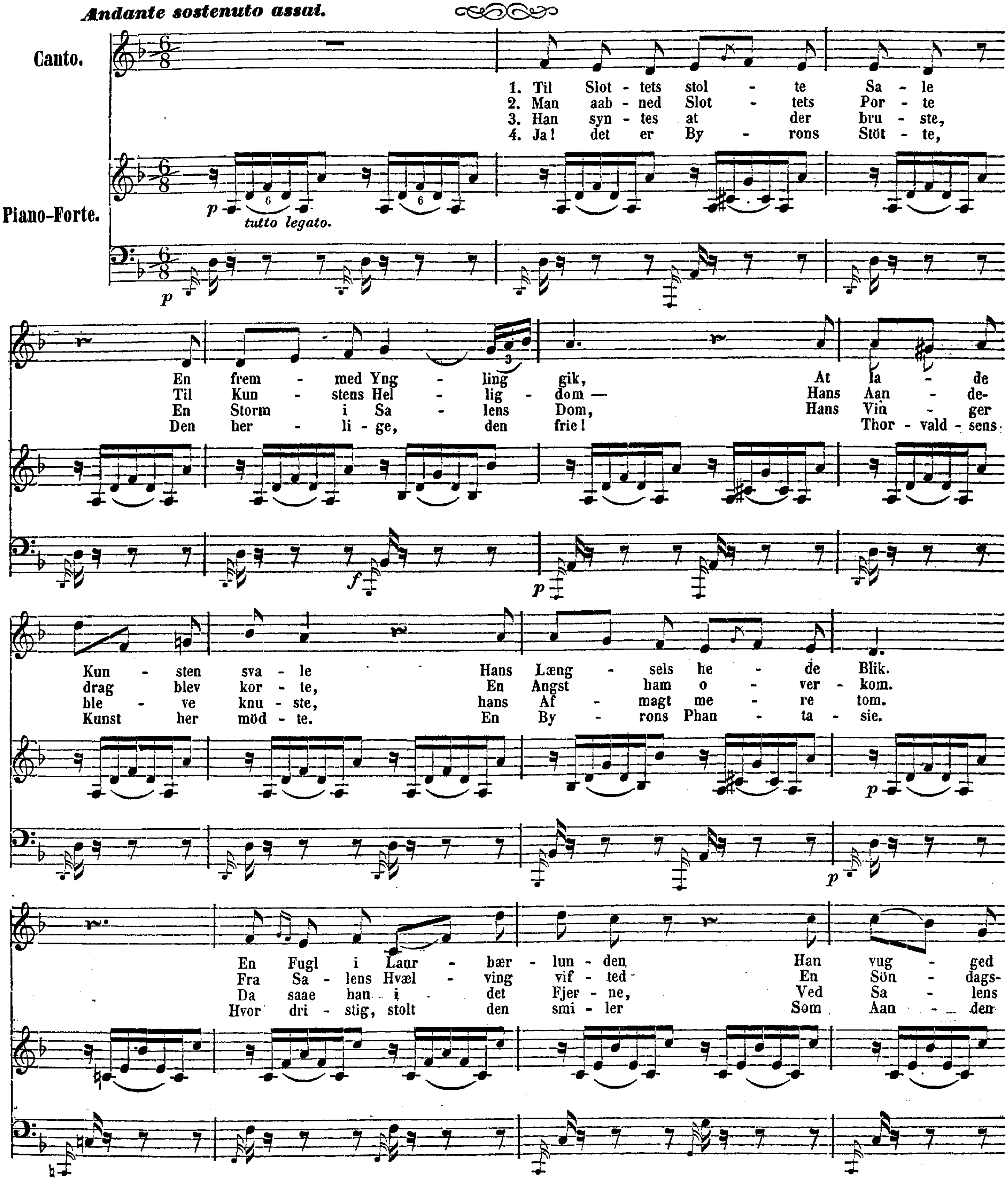

al - les ist dort schön! da wohnt ein En - gel mild,
lieb - - lich hold, Oh! füh - re mich da - hin, da-
hin ins Pa - ra - diess, Ach! mein Herz sehnt sich
nach dir o Hol - de Ja! nur al - lein bei dir, bei
dir ist Se - lig - keit.
ff
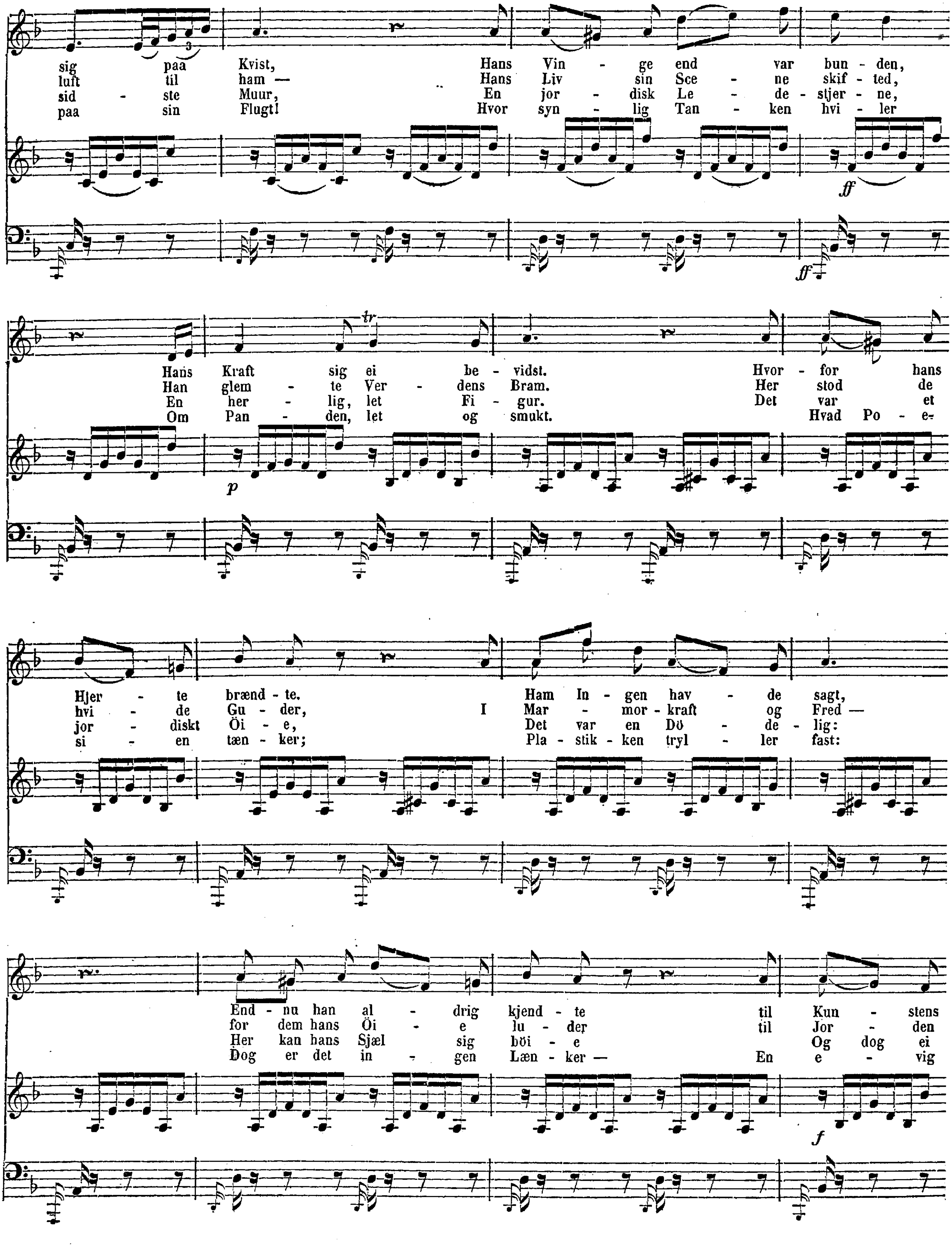
№ 5.
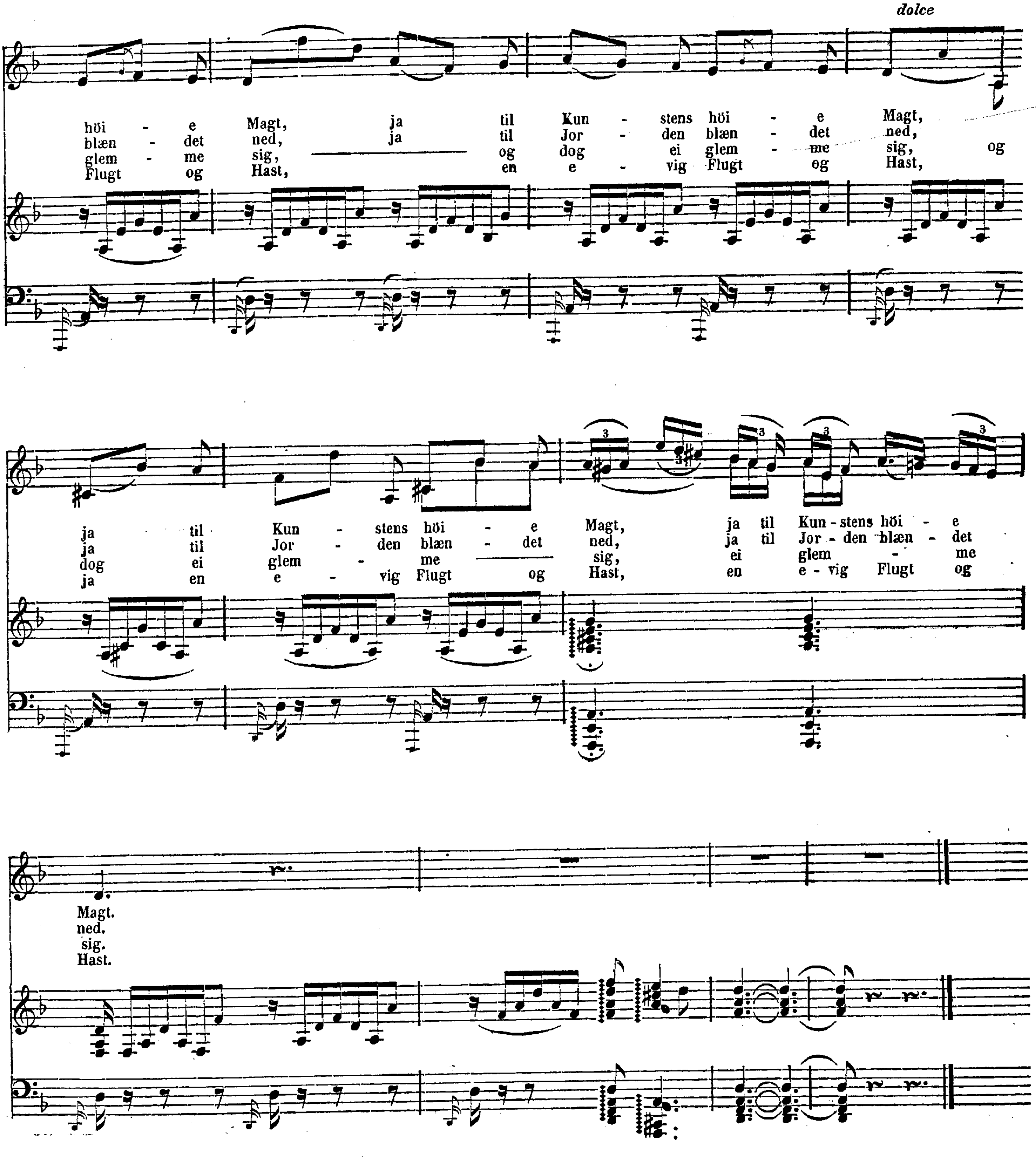
Byrons Statue.

Digt af A. Munch.

Sat i Musik af Ida d'Fonseca.

sig paa Kvist, Hans Vin - ge end var bun - den,
luft til ham — Hans Liv sin Sce - ne skif - ted,
sid - ste Muur, En jor - disk Le - de - stjer - ne,
paa sin Flugt! Hvor syn - lig Tan - ken hvi - ler
ff
Hans Kraft sig ei be - vidst. Hvor - for hans
Han glem - te Ver - dens Bram. Her stod de
En her - lig, let Fi - gur. Det var et
Om Pan - den, let og smukt. Hvad Po - e-
tr
p
Hjer - te brænd - te. Ham In - gen hav - de sagt,
hvi - de Gu - der, I Mar - mor - kraft og Fred —
jor - diskt Öi - e, Det var en Dö - de - lig:
si - en tæn - ker; Pla - stik - ken tryl - ler fast:
End - nu han al - drig kjend - te til Kun - stens
for dem hans Öi - e lu - der til Jor - den
Her kan hans Sjæl sig böi - e Og dog ei
Dog er det in - gen Læn - ker — En e - vig
f
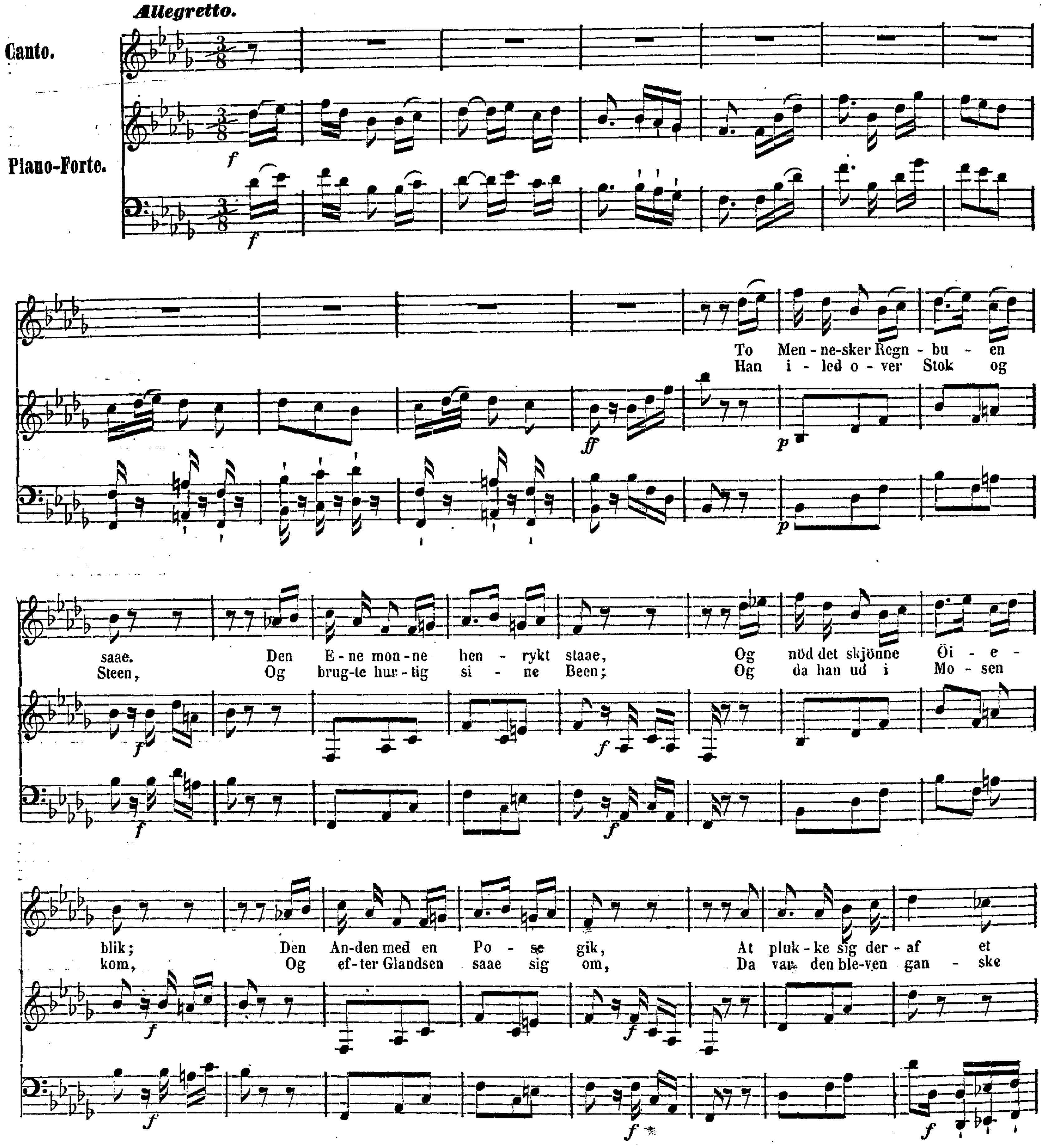

dolce
höi - e Magt, ja til Kun - stens höi - e Magt,
blæn - det ned, ja til Jor - den blæn - det ned,
glem - me sig, og dog ei glem - me sig, og
Flugt og Hast, en e - vig Flugt og Hast,
ja til Kun - stens höi - e Magt, ja til Kun - stens höi - e
ja til Jor - den blæn - det ned, ja til Jor - den blæn - det
dog ei glem - me sig, ei glem - me
ja en e - vig Flugt og Hast, en e - vig Flugt og
Magt.
ned.
sig.
Hast.
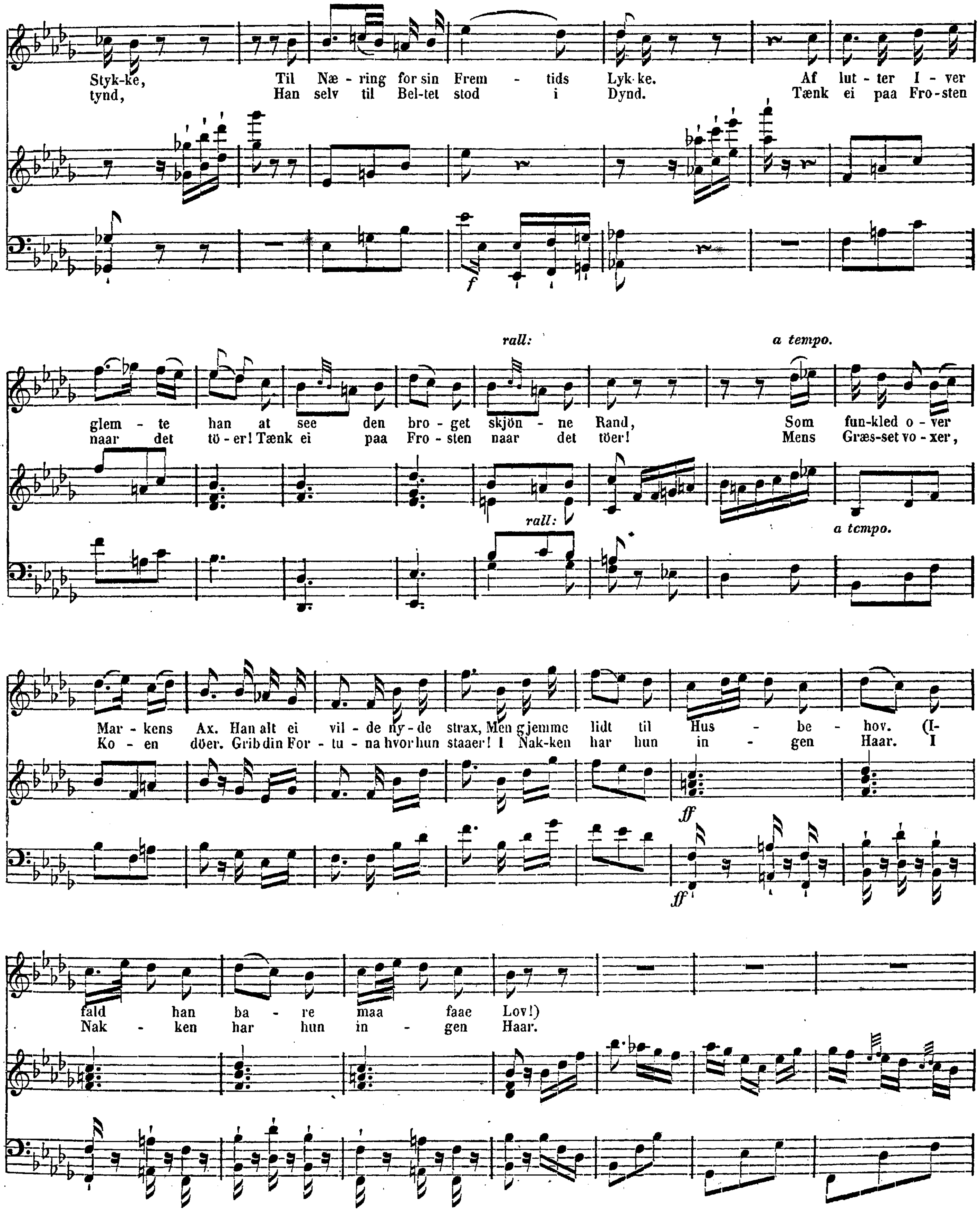
№ 6.
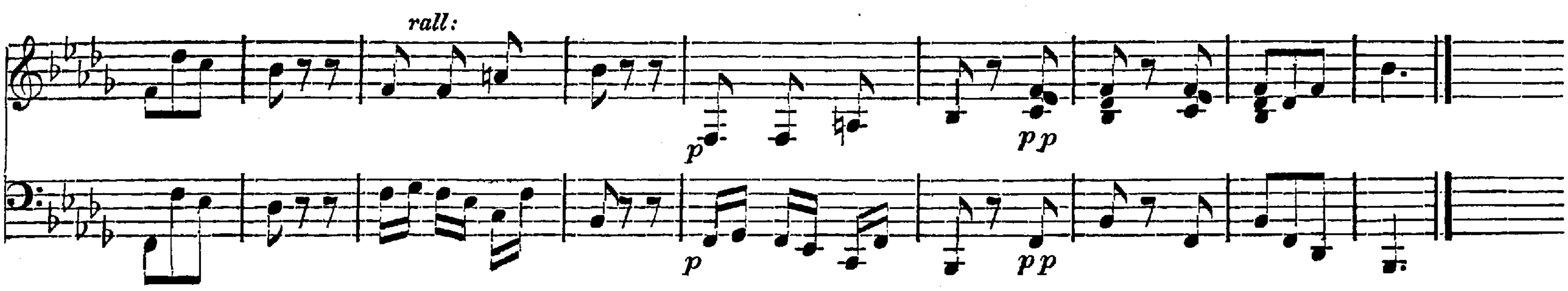
Regnbuen.

Digt af Oehlenschläger.

Sat i Musik af Ida d'Fonseca.
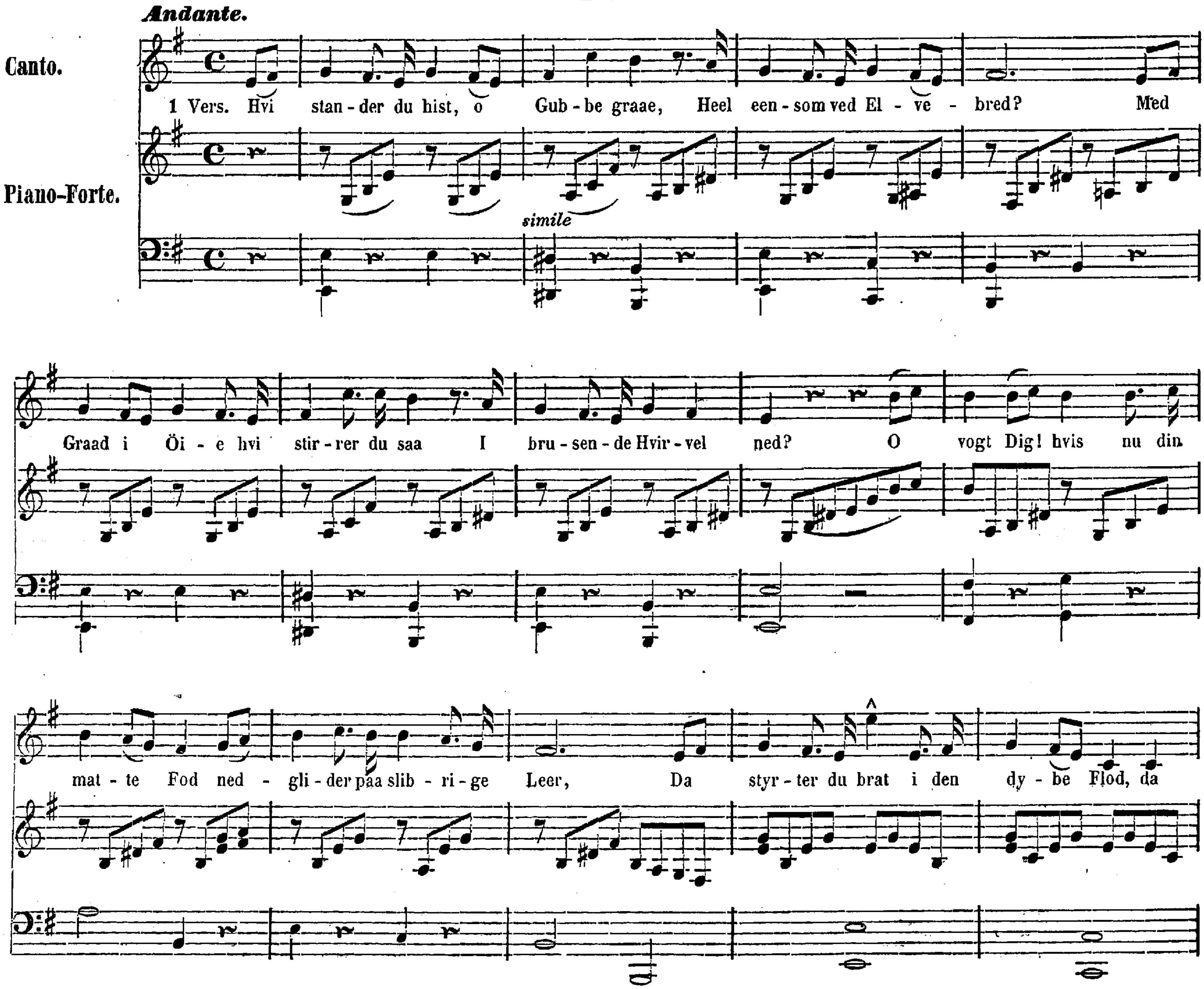

Styk-ke, Til Næ - ring for sin Frem - tids Lyk-ke. Af lut - ter I - ver
tynd, Han selv til Bel-tet stod i Dynd. Tænk ei paa Fro-sten
f
rall:
a tempo.
glem - te han at see den bro - get skjön - ne Rand, Som fun-kled o - ver
naar det tö - er! Tænk ei paa Fro - sten naar det töer! Mens Græs-set vo - xer,
rall:
a tempo.
Mar - kens Ax. Han alt ei vil - de ny - de strax, Men gjemme lidt til Hus - be - hov. (I-
Ko - en döer. Grib din For - tu - na hvor hun staaer! I Nak-ken har hun in - gen Haar. I
ff
ff
fald han ba - re maa faae Lov!)
Nak - ken har hun in - gen Haar.
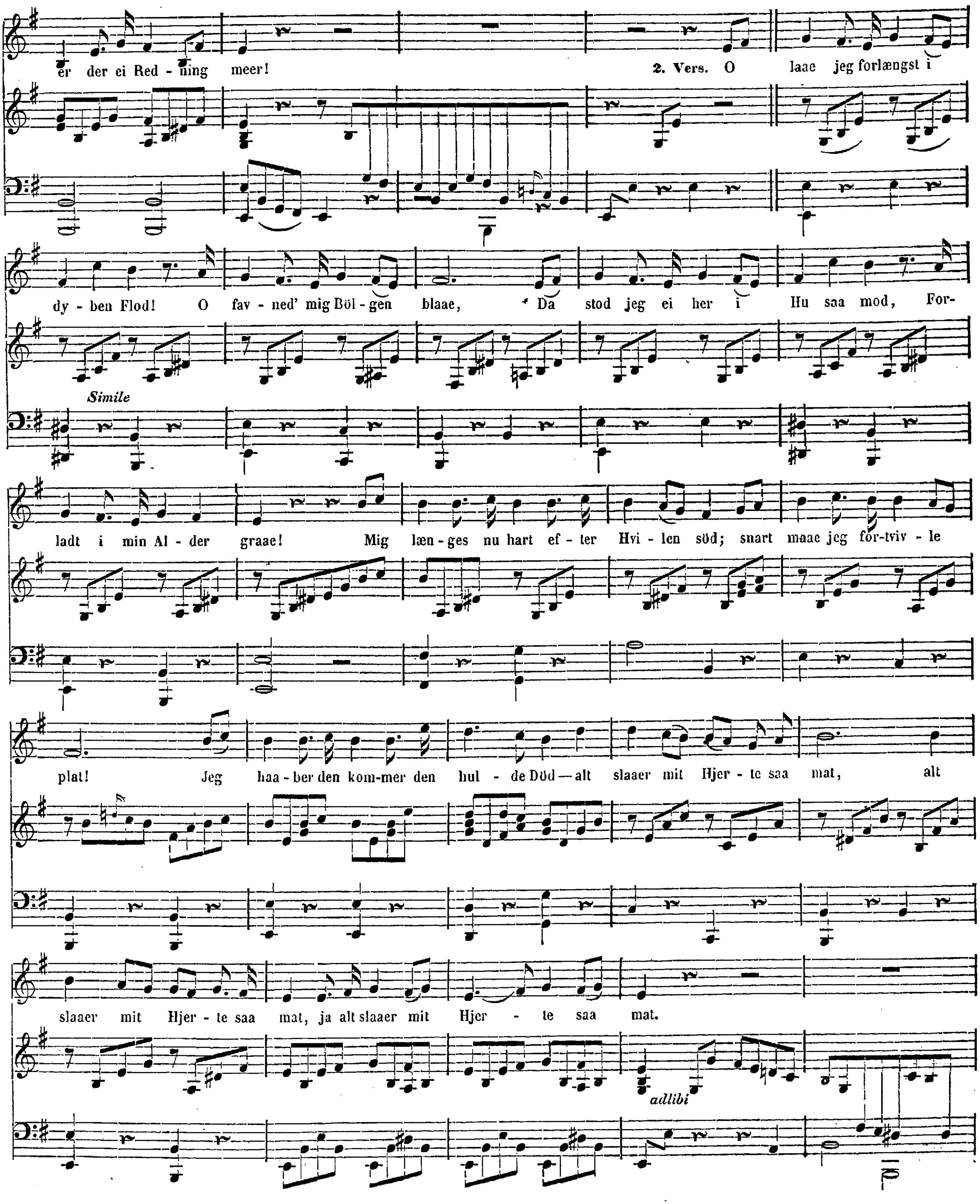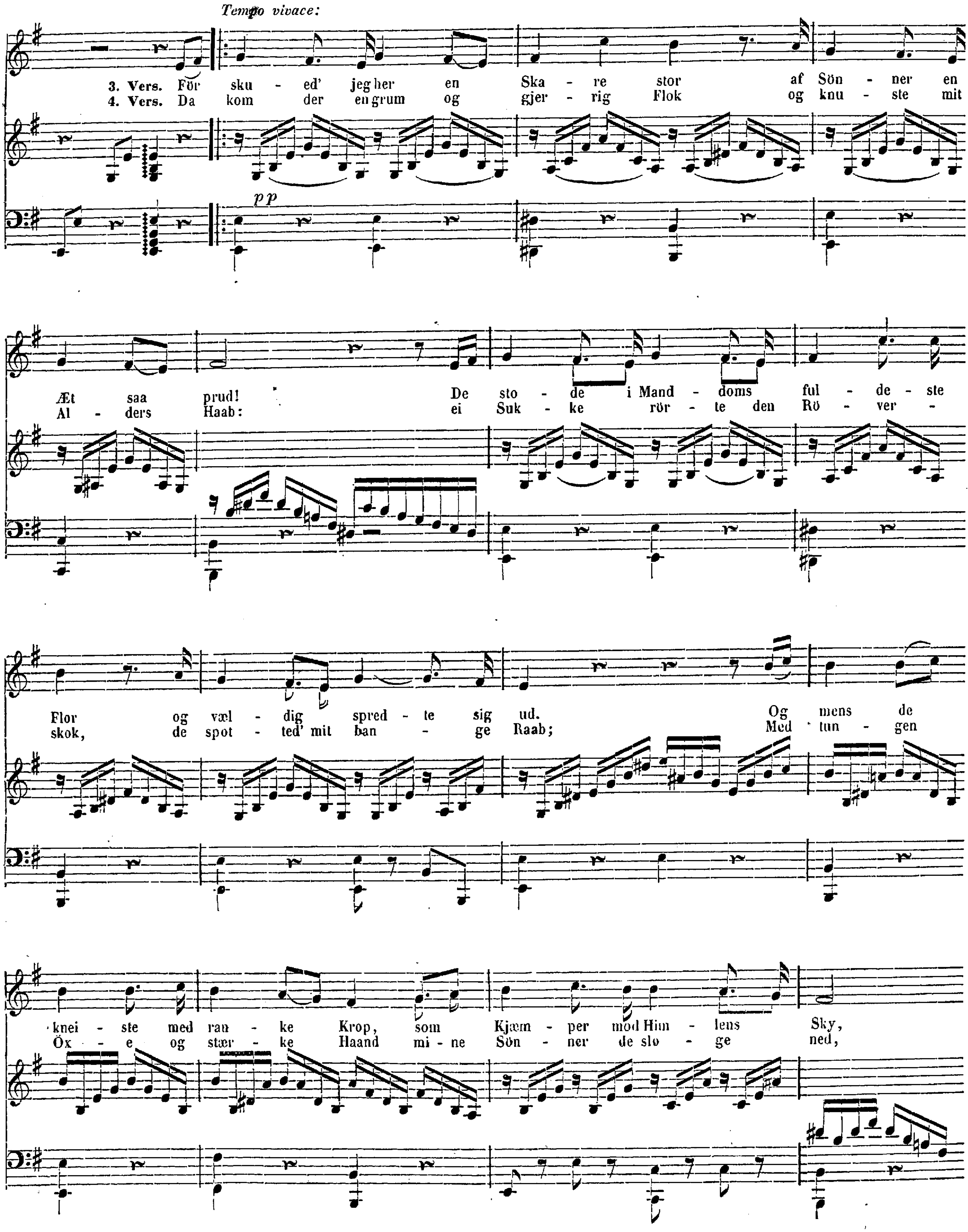

№ 7. Granen ved Lougen.
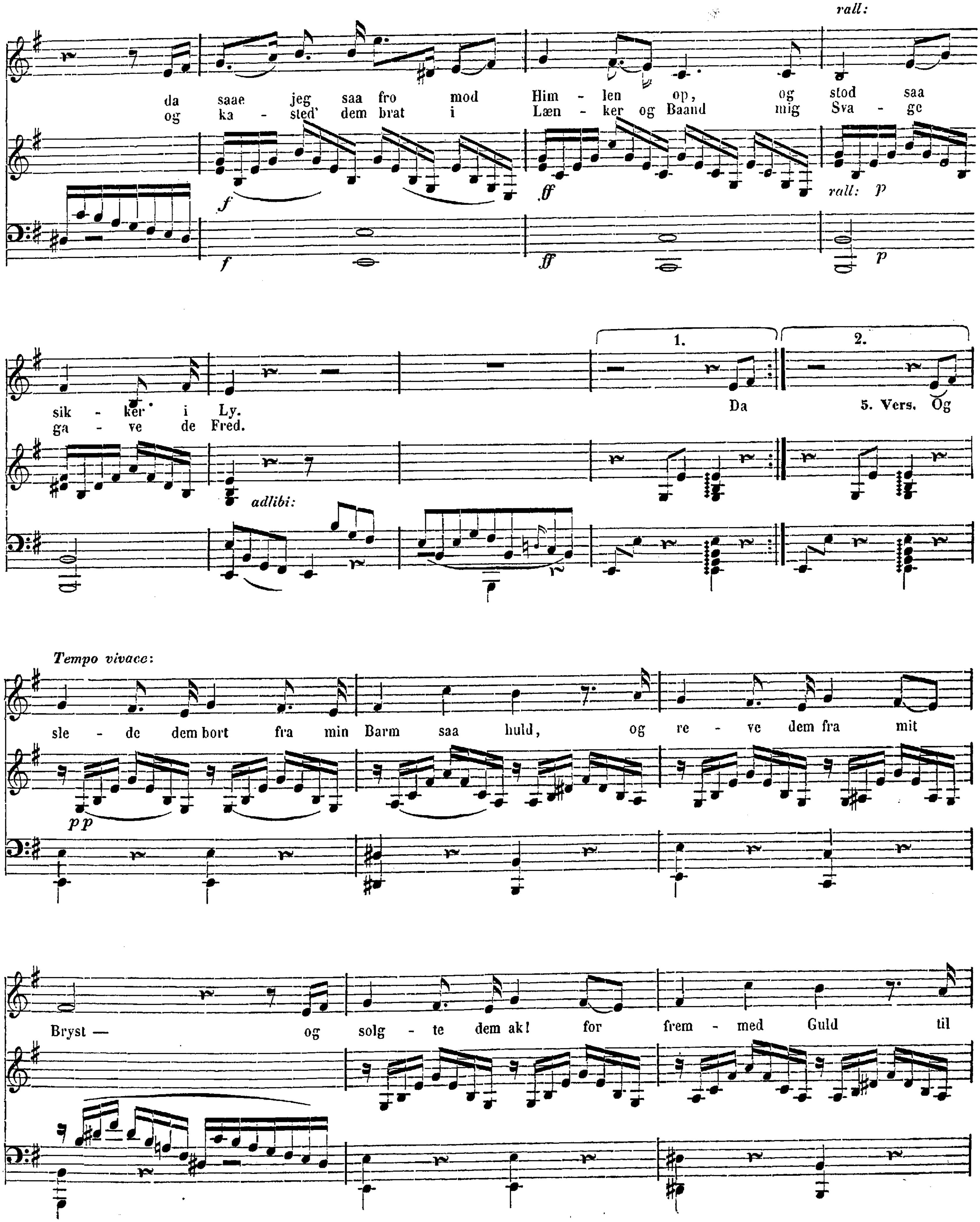
Digt af J. Storm Munch.
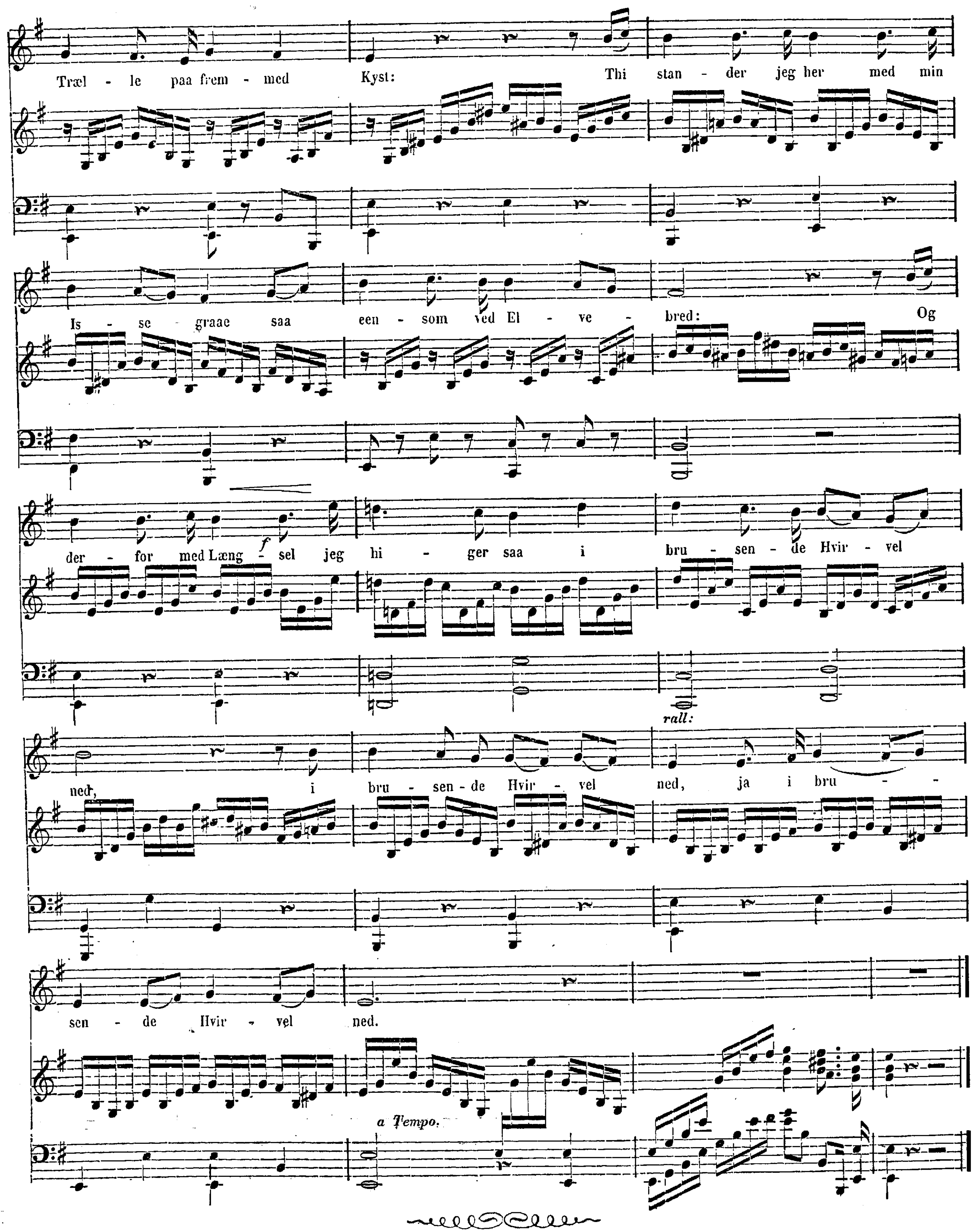
Sat i Musik og i taknemmelig Erindring tilegnet Fru P. Tutein, af Ida d'Fonseca.

er der ei Red - ning meer! 2. Vers. O laae jeg forlængst i
dy - ben Flod! O fav - ned' mig Böl - gen blaae, Da stod jeg ei her i Hu saa mod, For-
Simile
ladt i min Al - der graae! Mig læn - ges nu hart ef - ter Hvi - len söd; snart maae jeg for-tviv - le
plat! Jeg haa - ber den kom - mer den hul - de Död — alt slaaer mit Hjer - te saa mat, alt
slaaer mit Hjer - te saa mat, ja alt slaaer mit Hjer - te saa mat.
adlibi

Tempo vivace:
3. Vers. För sku - ed' jeg her en Ska - re stor af Sön - ner en
4. Vers. Da kom der en grum og gjer - rig Flok og knu - ste mit
pp
Æt saa prud! De sto - de i Mand - doms ful - de - ste
Al - ders Haab: ei Suk - ke rör - te den Rö - ver -
Flor og væl - dig spred - te sig ud. Og mens de
skok, de spot - ted' mit ban - ge Raab; Med tun - gen
knei - ste med ran - ke Krop, som Kjæm - per mod Him - lens Sky,
Öx - e og stær - ke Haand mi - ne Sön - ner de slo - ge ned,

rall:
da saae jeg saa fro mod Him - len op, og stod saa
og ka - sted' dem brat i Læn - ker og Baand mig Sva - ge
rall:
sik - ker i Ly.
ga - ve de Fred.
1.
2.
Da
5. Vers. Og
adlibi:
Tempo vivace:
sle - de dem bort fra min Barm saa huld, og re - ve dem fra mit
Bryst — og solg - te dem ak! for frem - med Guld til
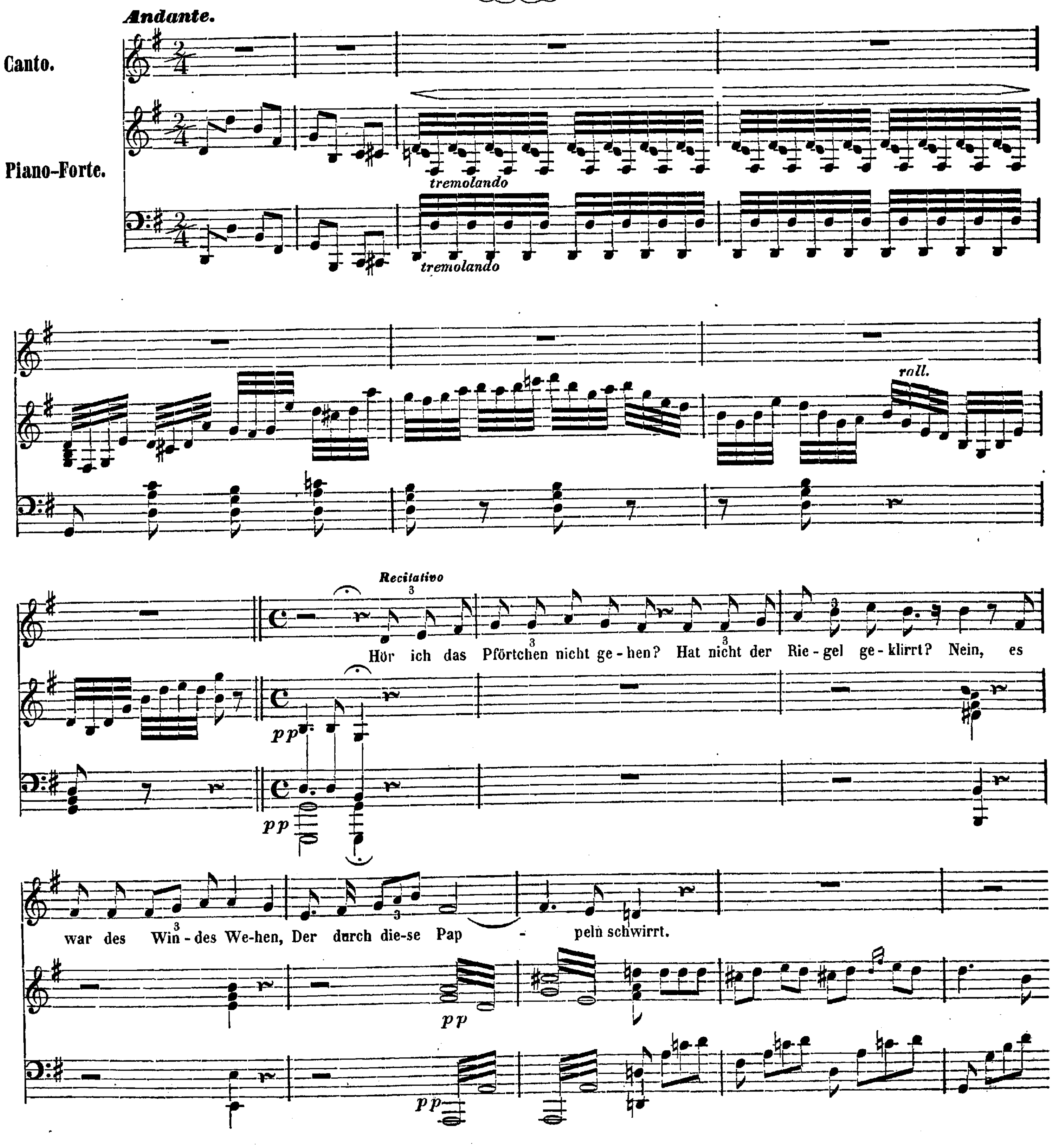

Træl - le paa frem - med Kyst: Thi stan - der jeg her med min
Is - se - graae saa een - som ved El - ve - bred: Og
der - for med Læng - sel jeg hi - ger saa i bru - sen - de Hvir - vel
f
ned, i bru - sen - de Hvir - vel ned, ja i bru -
rall:
sen - de Hvir - vel ned.
a Tempo.
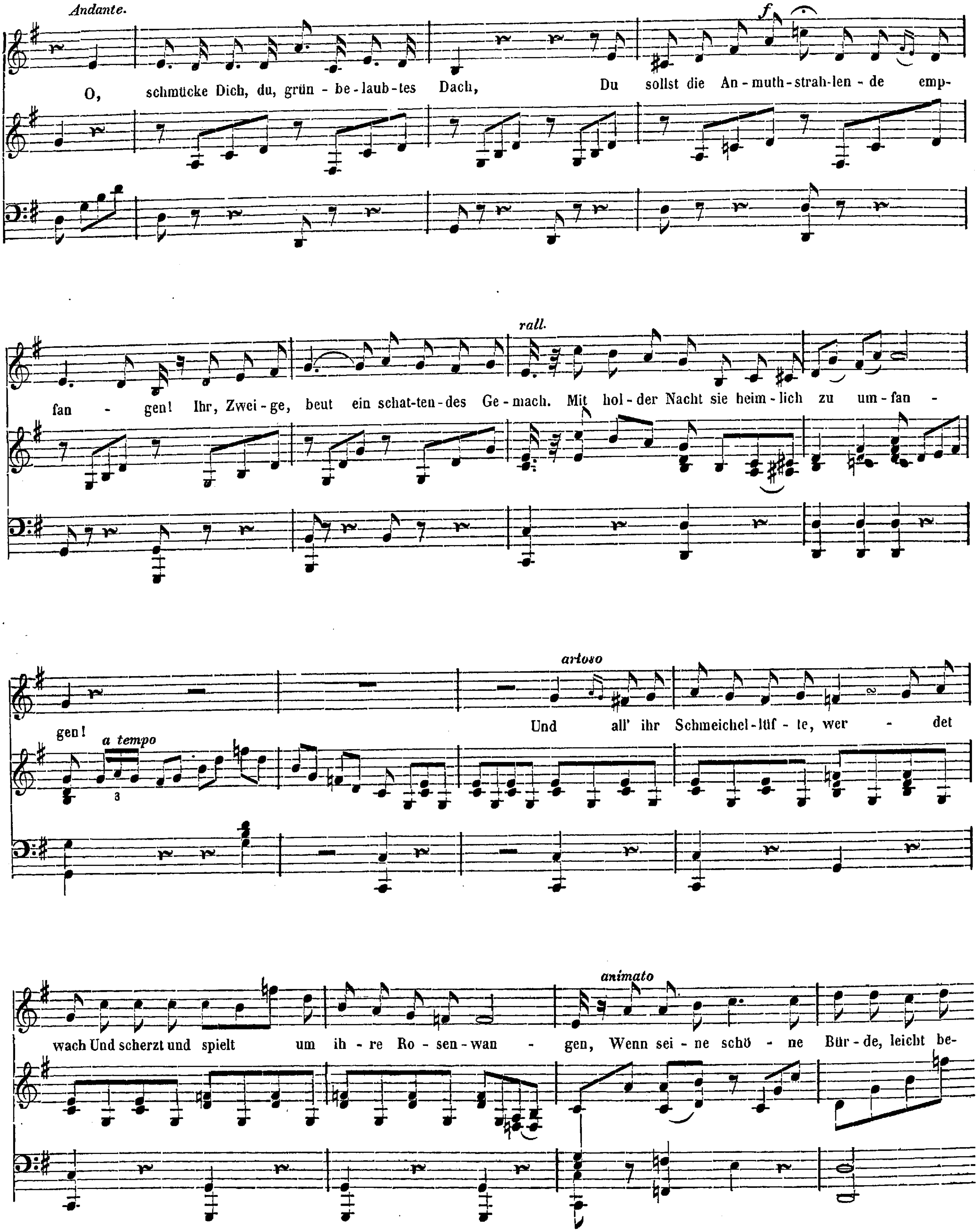
№ 8. Die Erwartung.
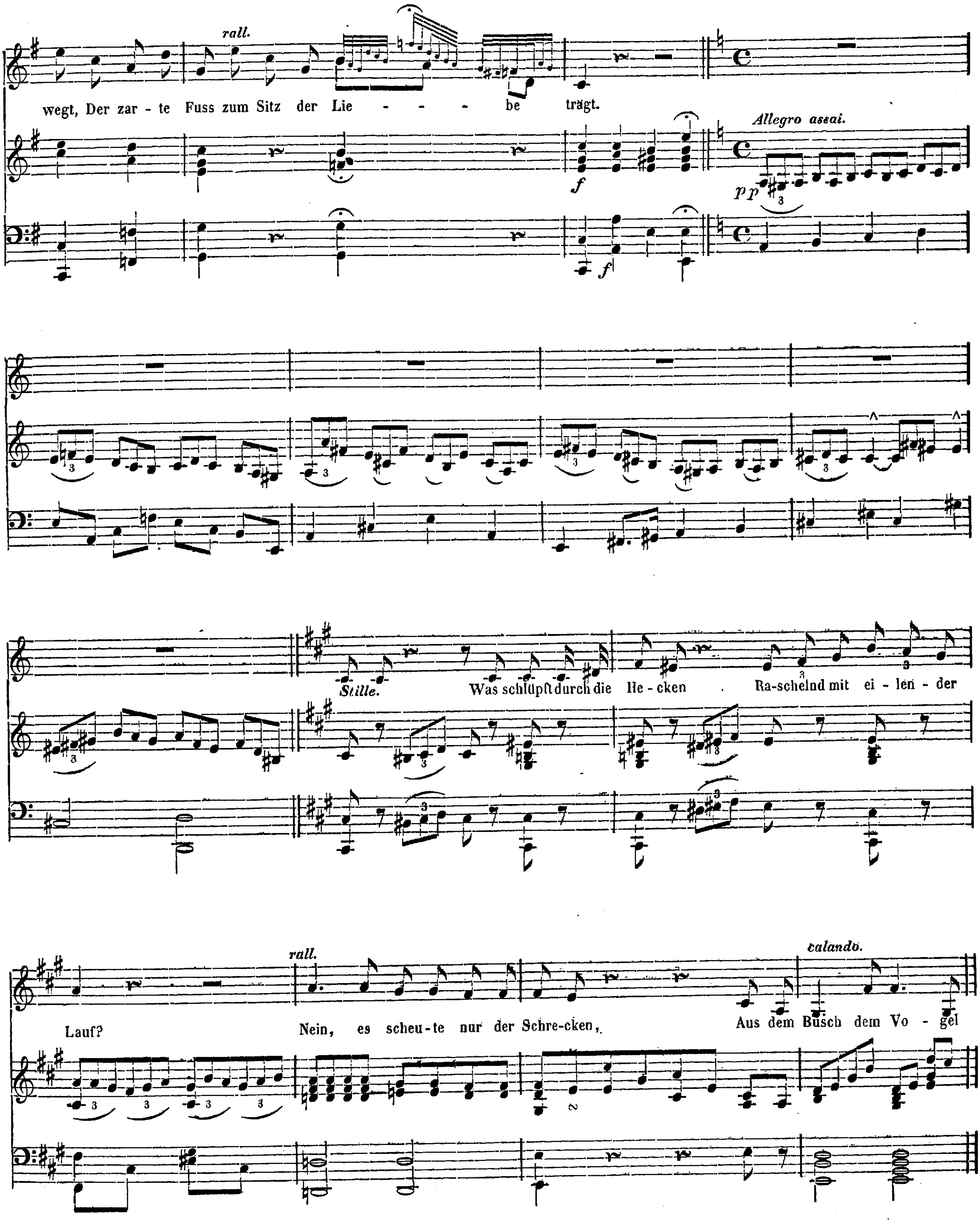
Digt af Schiller.
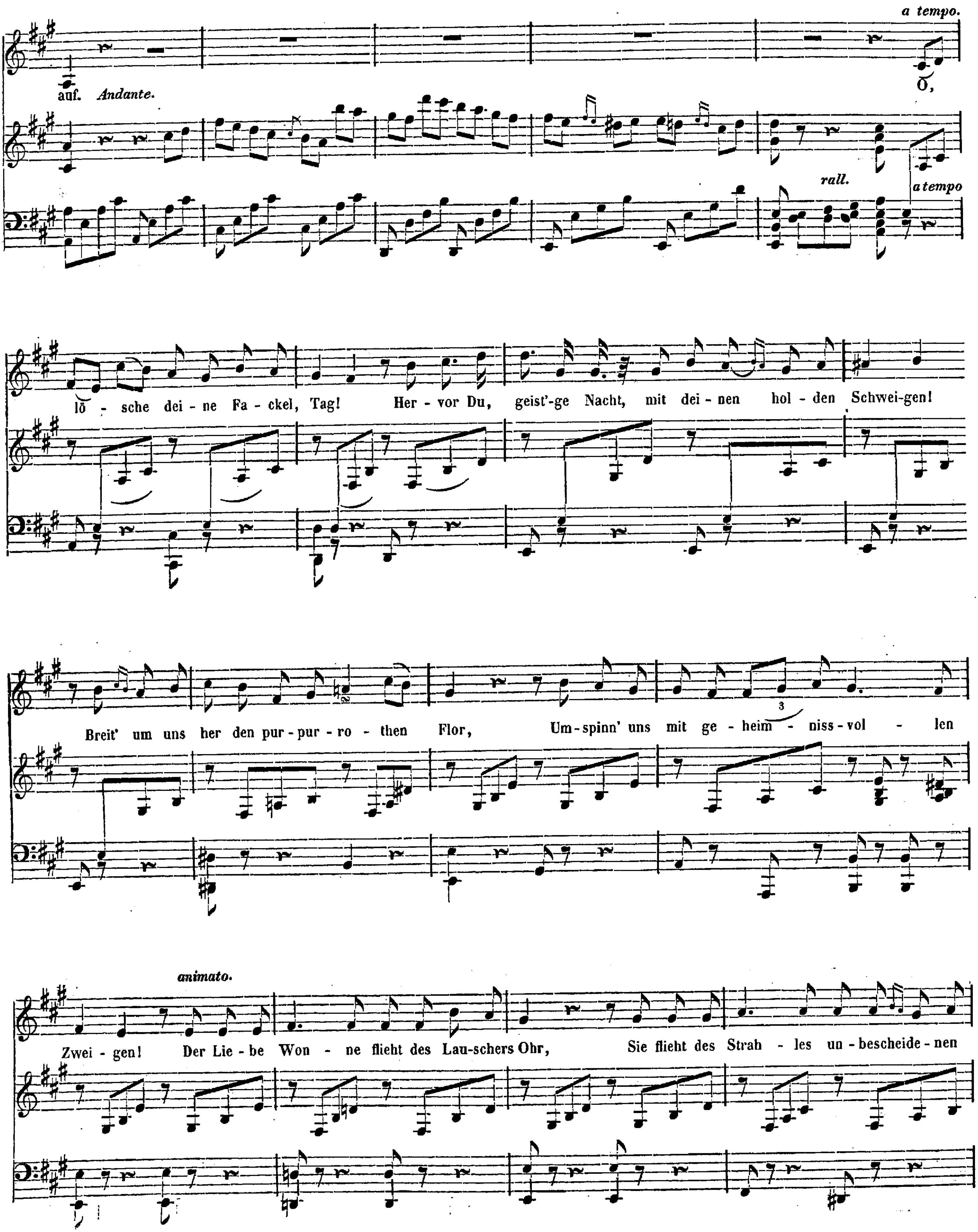
Som Romance-Cyclus componeret og med dybeste Høiagtelse tilegnet Hans Høiærværdighed Herr Pastor J. A. Grevillius
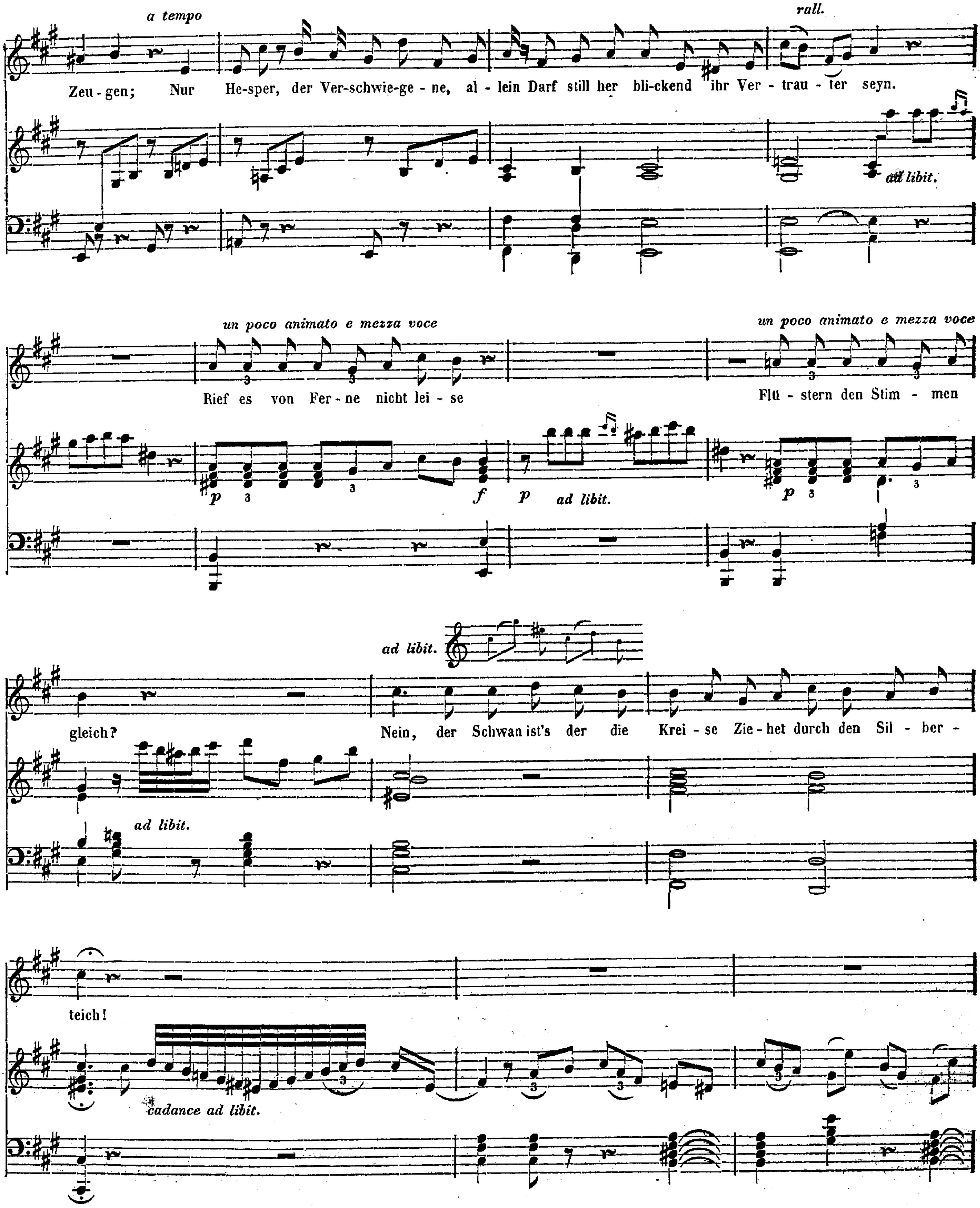
af Ida d'Fonseca.
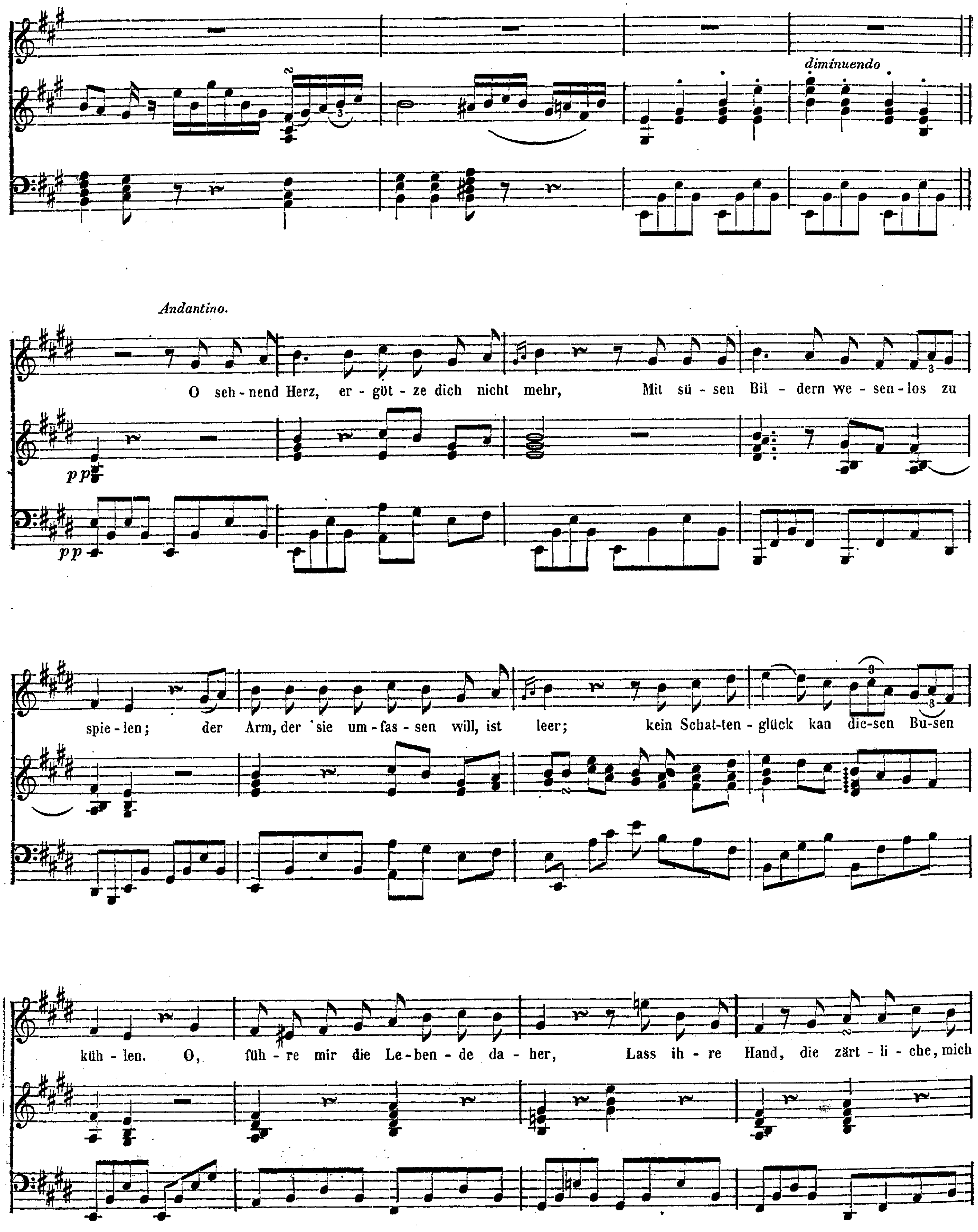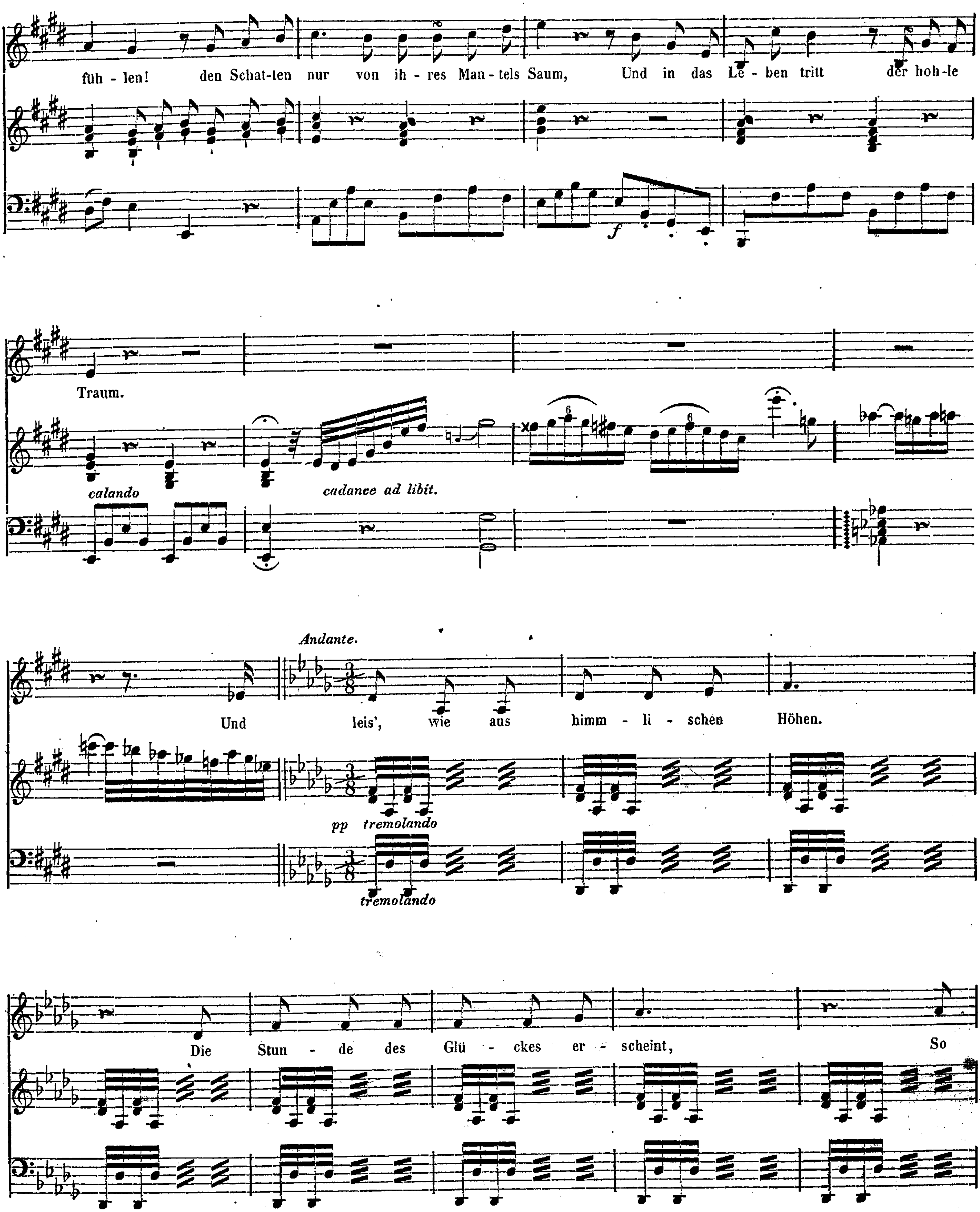

Andante.
f
O, schmücke Dich, du, grün - be - laub - tes Dach, Du sollst die An - muth - strah - len - de emp-
fan - gen! Ihr, Zwei - ge, beut ein schat - ten - des Ge - mach. Mit hol - der Nacht sie heim - lich zu um - fan -
rall.
gen!
a tempo
arioso
Und all' ihr Schmeichel - lüf - te, wer - det
wach Und scherzt und spielt um ih - re Ro - sen - wan - gen, Wenn sei - ne schö - ne Bür - de, leicht be-
animato
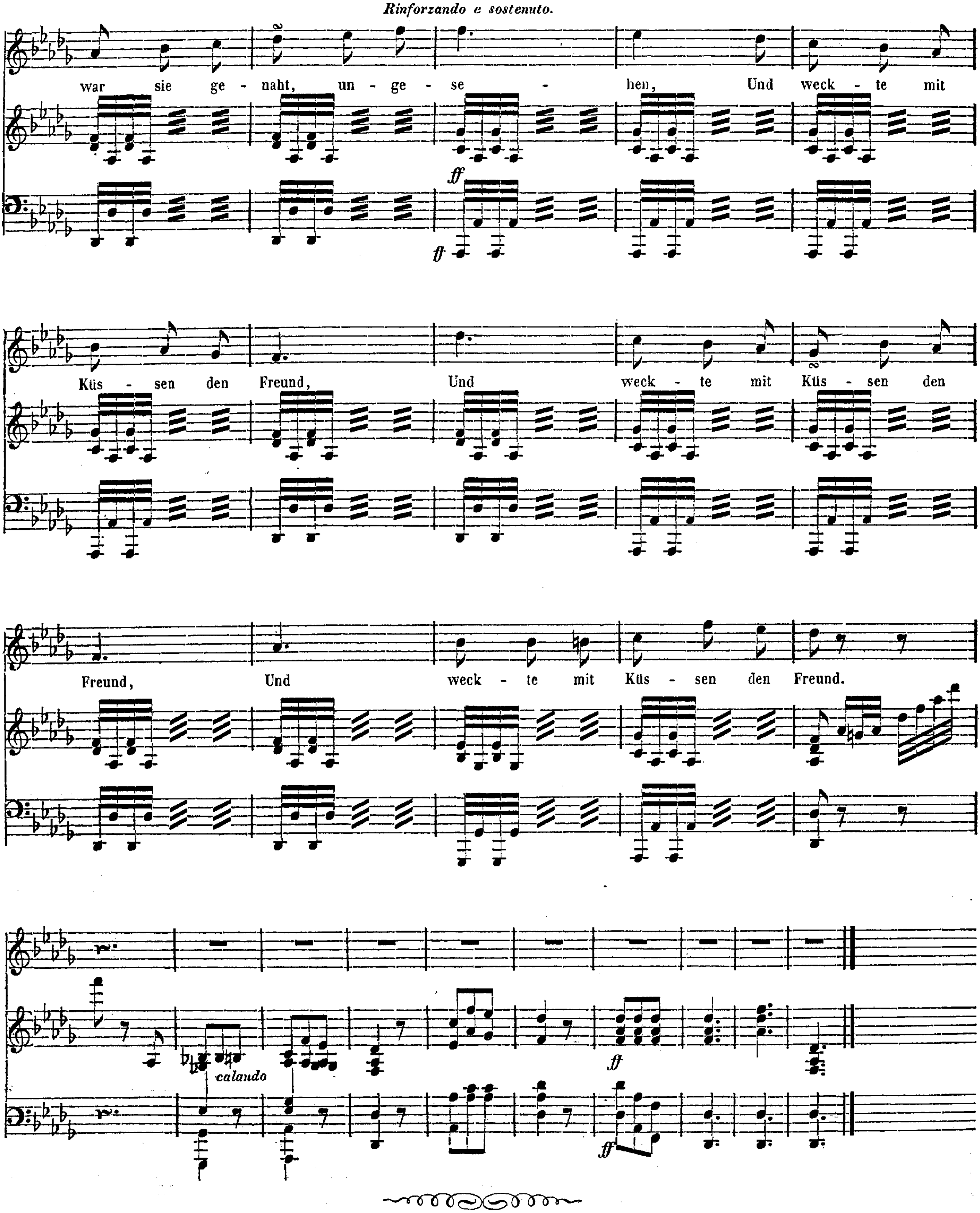

rall.
wegt, Der zar - te Fuss zum Sitz der Lie - - - - be trägt.
Allegro assai.
pp
f
Stille.
Was schlüpft durch die He - cken . Ra-schelnd mit ei - len - der
Lauf?
rall.
Nein, es scheu-te nur der Schre-cken,
calando.
Aus dem Busch dem Vo - gel

a tempo.
auf. Andante.
o,
rall.
a tempo
lö - sche dei - ne Fa - ckel, Tag! Her - vor Du, geist'-ge Nacht, mit dei - nen hol - den Schwei-gen!
Breit' um uns her den pur - pur - ro - then Flor, Um - spinn' uns mit ge - heim - niss - vol - len
3
animato.
Zwei - gen! Der Lie - be Won - ne flieht des Lau-schers Ohr, Sie flieht des Strah - les un - bescheide - nen

a tempo
rall.
Zeu-gen; Nur He-sper, der Ver-schwie-ge-ne, al-lein Darf still her bli-ckend ihr Ver-trau-ter seyn.
ad libit.
un poco animato e mezza voce
Rief es von Fer-ne nicht lei-se
un poco animato e mezza voce
Flü-stern den Stim-men
p f p ad libit.
gleich?
ad libit.
ad libit.
Nein, der Schwan ist's der die Krei-se Zie-het durch den Sil-ber-
teich!
cadance ad libit.

diminuendo
Andantino.
pp
pp
O seh - nend Herz, er - göt - ze dich nicht mehr, Mit sü - sen Bil - dern we - sen - los zu
spie - len; der Arm, der sie um - fas - sen will, ist leer; kein Schat-ten - glück kan die-sen Bu-sen
küh - len. O, füh - re mir die Le - ben - de da - her, Lass ih - re Hand, die zärt - li - che, mich

füh - len! den Schat-ten nur von ih - res Man-tels Saum, Und in das Le - ben tritt der hoh-le
f
Traum.
calando
cadance ad libit.
Andante.
Und leis', wie aus himm - li - schen Höhen.
pp tremolando
tremolando
Die Stun - de des Glü - ckes er - scheint, So

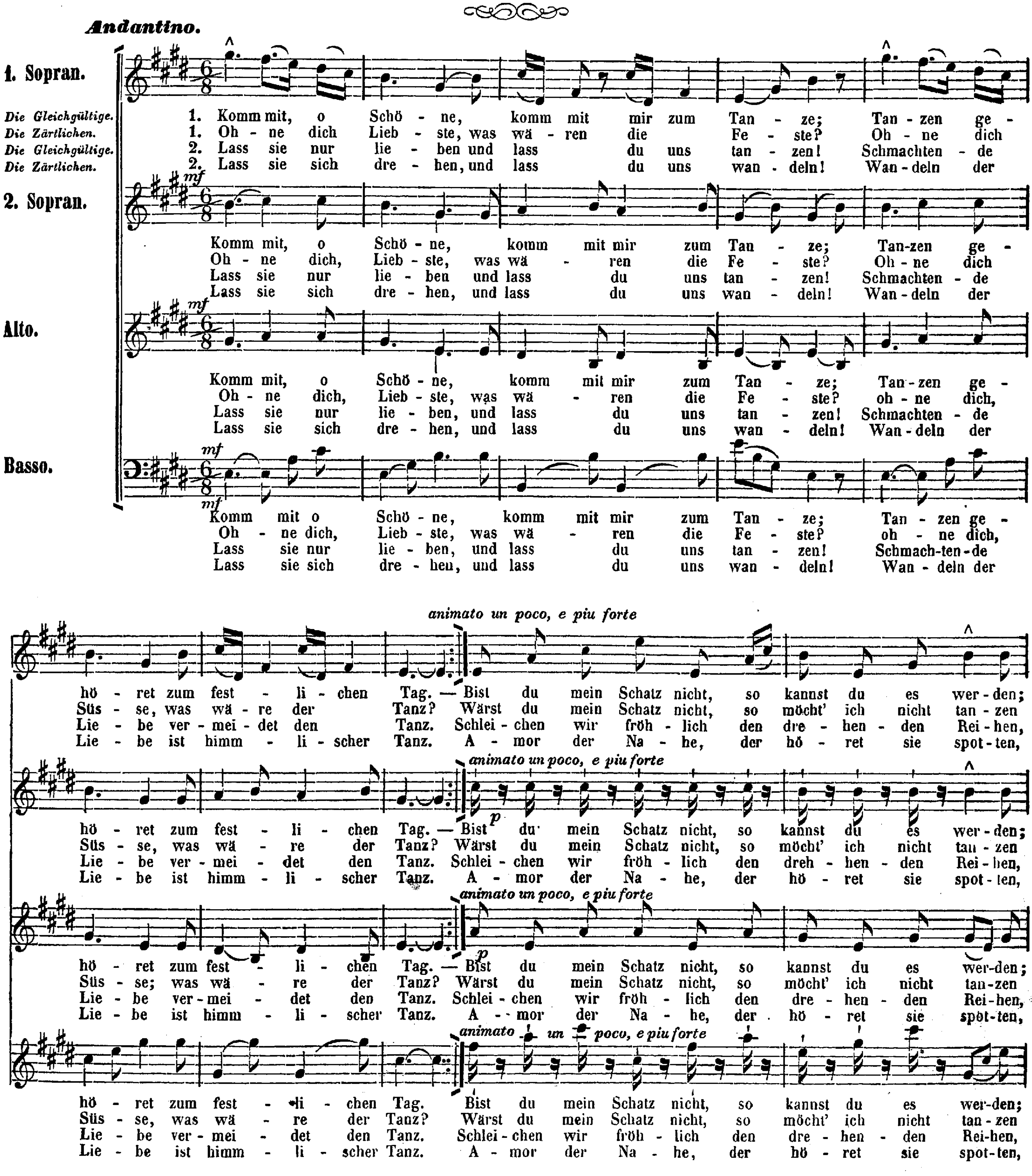

Rinforzando e sostenuto.
war sie ge - naht, un - ge - se - hen, Und weck - te mit
ff
ff
Küs - sen den Freund, Und weck - te mit Küs - sen den
Freund, Und weck - te mit Küs - sen den Freund.
calando
ff
ff

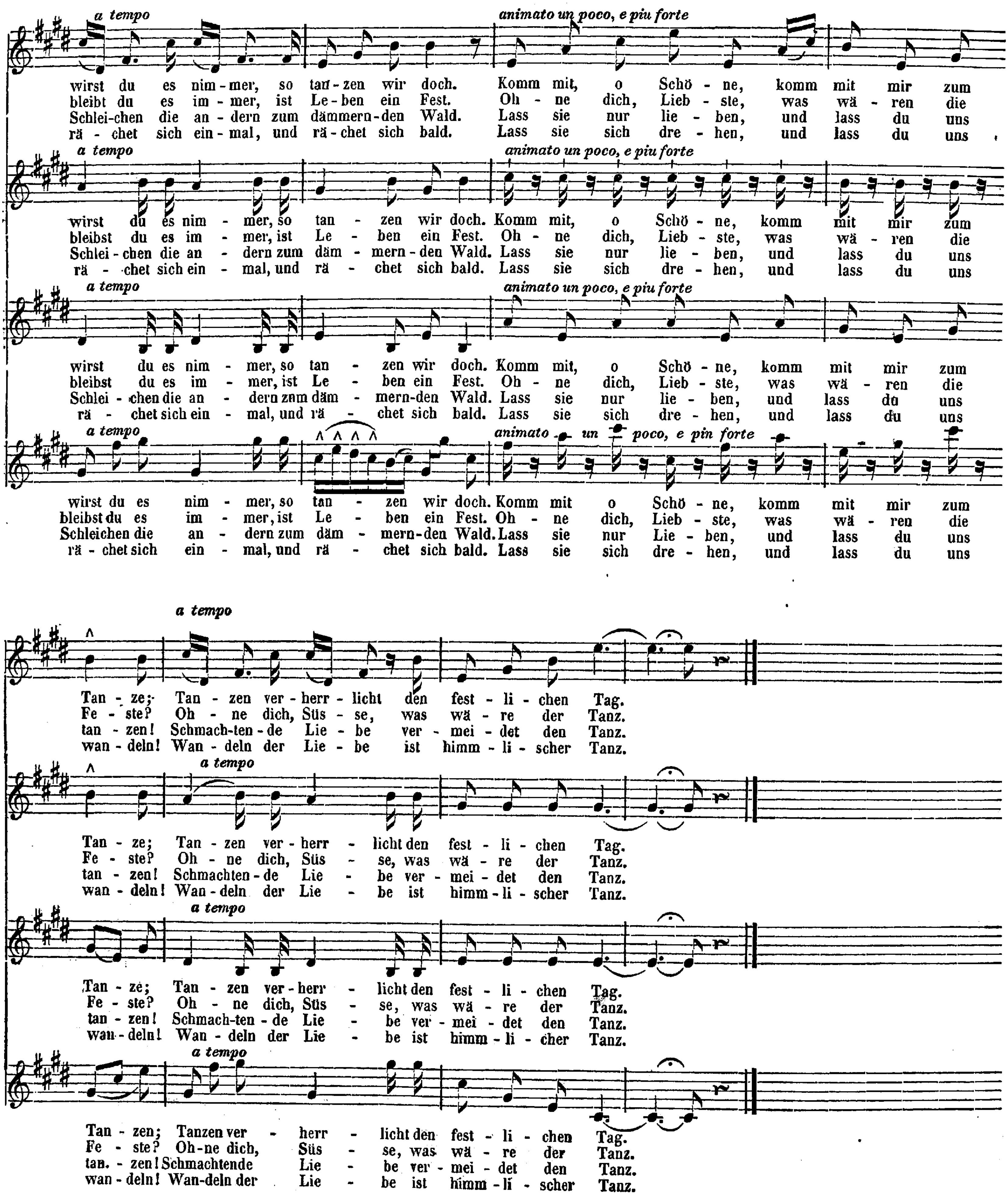
№ 9.

Wechsellied zum Tanze.

Gedicht von Goethe.

Componeret som firstemmig Sang af Ida d'Fonseca.

a tempo
animato un poco, e piu forte
wirst du es nim - mer, so tan - zen wir doch. Komm mit, o Schö - ne, komm mit mir zum
bleibt du es im - mer, ist Le - ben ein Fest. Oh - ne dich, Lieb - ste, was wä - ren die
Schlei-chen die an - dern zum dämmern - den Wald. Lass sie nur lie - ben, und lass du uns
rä - chet sich ein - mal, und rä - chet sich bald. Lass sie sich dre - hen, und lass du uns
a tempo
animato un poco, e piu forte
wirst du es nim - mer, so tan - zen wir doch. Komm mit, o Schö - ne, komm mit mir zum
bleibst du es im - mer, ist Le - ben ein Fest. Oh - ne dich, Lieb - ste, was wä - ren die
Schlei - chen die an - dern zum däm - mern - den Wald. Lass sie nur lie - ben, und lass du uns
rä - chet sich ein - mal, und rä - chet sich bald. Lass sie sich dre - hen, und lass du uns
a tempo
animato un poco, e piu forte
wirst du es nim - mer, so tan - zen wir doch. Komm mit, o Schö - ne, komm mit mir zum
bleibst du es im - mer, ist Le - ben ein Fest. Oh - ne dich, Lieb - ste, was wä - ren die
Schlei - chen die an - dern zum däm - mern - den Wald. Lass sie nur lie - ben, und lass du uns
rä - chet sich ein - mal, und rä - chet sich bald. Lass sie sich dre - hen, und lass du uns
a tempo
animato un poco, e piu forte
wirst du es nim - mer, so tan - zen wir doch. Komm mit o Schö - ne, komm mit mir zum
bleibst du es im - mer, ist Le - ben ein Fest. Oh - ne dich, Lieb - ste, was wä - ren die
Schleichen die an - dern zum däm - mern - den Wald. Lass sie nur Lie - ben, und lass du uns
rä - chet sich ein - mal, und rä - chet sich bald. Lass sie sich dre - hen, und lass du uns
a tempo
Tan - ze; Tan - zen ver - herr - licht den fest - li - chen Tag.
Fe - ste? Oh - ne dich, Süs - se, was wä - re der Tanz.
tan - zen! Schmach-ten-de Lie - be ver - mei - det den Tanz.
wan - deln! Wan - deln der Lie - be ist himm - li - scher Tanz.
a tempo
Tan - ze; Tan - zen ver - herr - licht den fest - li - chen Tag.
Fe - ste? Oh - ne dich, Süs - se, was wä - re der Tanz.
tan - zen! Schmachten - de Lie - be ver - mei - det den Tanz.
wan - deln! Wan - deln der Lie - be ist himm - li - scher Tanz.
a tempo
Tan - ze; Tan - zen ver - herr - licht den fest - li - chen Tag.
Fe - ste? Oh - ne dich, Süs - se, was wä - re der Tanz.
tan - zen! Schmach-ten - de Lie - be ver - mei - det den Tanz.
wan - deln! Wan - deln der Lie - be ist himm - li - cher Tanz.
a tempo
Tan - zen; Tanzen ver - herr - licht den fest - li - chen Tag.
Fe - ste? Oh-ne dich, Süs - se, was wä - re der Tanz.
tan. - zen! Schmachtende Lie - be ver - mei - det den Tanz.
wan - deln! Wan-deln der Lie - be ist himm - li - scher Tanz.